

**KEITÄ KUULLA, KUN MONELLA ON SANOTTAVAA?
KEHYSANALYYSI EU:N METSÄSTRATEGIAA KÄSITTELEVÄSTÄ
UUTISOINNISTA**

Vilma Laitinen
Maisterintutkielma
Yhteiskuntapolitiikka
Yhteiskuntatieteiden ja
filosofian laitos
Jyväskylän yliopisto
Kevät 2023

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta Humanistis-yhteiskuntatieteellinen	Laitos Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos
Tekijä Vilma Laitinen	
Työn nimi Keitä kuulla, kun monella on sanottavaa? Kehysanalyysi EU:n metsästrategiaa käsittelevästä uutisoinnista	
Oppiaine Yhteiskuntapolitiikka	Työn tyyppi Maisterintutkielma
Aika Kevät 2023	Sivumäärä 63 + 7
Ohjaaja Tiina Silvasti	
Tiivistelmä <p>Metsillä on aina ollut suomalaisessa yhteiskunnassa tärkeä merkitys niin taloudellisesti kuin kulttuurisestikin. Metsien monenlaiset roolit ja mahdollisuudet hyvinvoinnin tuottamisessa ovat korostuneet entisestään ilmastonmuutoksen seurauksena. EU:n uudessa metsästrategiassa keskeiseksi nousevat unionin metsien rooli kestävässä kehityksessä, ilmastonmuutoksen torjunnassa ja siihen sopeutumisessa. Euroopan komission heinäkuussa 2021 julkaisema "Uusi EU:n metsästrategia 2030" kytkeytyy Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan ja EU:n vuoteen 2030 ulottuvaan biodiversiteettistrategiaan.</p> <p>Maisterintutkielmassani on tarkoituksena selvittää, miten EU:n uutta metsästrategiaa kehystettiin suomalaisessa mediassa sen julkaisuvuonna 2021. Aineistoni koostuu Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun Tulevaisuuden uutisartikkeleista. Analyysimenetelmänä sovellan kehysanalyysiä, joka pohjautuu Erving Goffmanin ja Robert Entmanin ajatteluun. Tulkitsemalla median tapaa kehystä informaatiota nähdään, millaisille näkemyksille annetaan mediajulkisuudessa mahdollisuus tulla kuulluksi yhteiskunnallisessa keskustelussa ja siten mahdollisuus vaikuttaa mielipiteiden muodostumiseen.</p> <p>EU:n metsästrategiaa koskevasta uutisoinnista hahmotettiin kolme kehystä, jotka ovat 1) EU on uhka -kehys, 2) metsät ovat vaarassa -kehys ja 3) hallinnollisen kiistan kehys. Aineistossa korostuu politiikan vaikutus, mikä näkyy vastakkainasetteluna ja kiistoina. Kehysten muotoutumiseen vaikuttavat keskustelijoiden erilaiset tavat painottaa kestävän kehityksen osa-alueita ja erilaiset tavat suhtautua metsiin. Laajemmin taustalla vaikuttavat yhteiskunnan muuttuvat arvot.</p> <p>Tutkielma tuottaa tietoa siitä, millaisia näkemyksiä suomalaisessa metsäkeskustelussa vallitsee EU:n metseen liittyvän ohjauskeinon myötä. Strategiakeskustelu asettuu osaksi metsäkeskustelun jatkumoa ja auttaa tunnistamaan metsäpolitiikan taustalla vaikuttavia arvoja sekä median merkitystä. Keskustelun kiihkaus osoittaa metsien olevan monella tavalla arvokkaita. Tutkielman perusteella voidaan todeta, että metsille asetetut moninaiset odotukset ja vaatimukset asettavat ne poliittisen kamppailun kohteeksi.</p>	
Asiasanat: metsäpolitiikka, metsäkeskustelu, EU:n metsästrategia 2030, media-aineisto, kehysanalyysi	
Säilytyspaikka Jyväskylän yliopisto	
Muita tietoja	

KUVIOT

KUVIO 1	Metsäpolitiikkaan vaikuttavia sopimuksia, tavoitteita ja strategioita kansainvälisellä, EU- ja kansallisella tasolla.	13
KUVIO 2	Aineiston jakautuminen kuukausille vuonna 2021.	27
KUVIO 3	Aineiston jakautuminen kuukausille sanomalehdittäin.	28
KUVIO 4	Aineiston keskeiset tapahtumat esitettynä aikajanalla.	34

TAULUKOT

TAULUKKO 1	Uusi EU:n metsästrategia 2030 -julkaisun keskeiset tavoitteet ja toimenpiteet niiden saavuttamiseksi.	17
TAULUKKO 2	Hakusanan ”EU:n metsästrategia” hakutulokset lehtien digiarkistoista osastoittain ja uutisartikkeleista aineistoksi valikoituneiden artikkeleiden lukumäärä.	26
TAULUKKO 3	Aineistosta löydetyt kehykset metsästrategiaa koskevassa uutisoinnissa.	37
TAULUKKO 4	Tahot, joiden edustajia on lainattu artikkeleissa.	48

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	3
2	METSIEN OMISTUS JA HALLINNOINTI.....	4
2.1	Metsänomistus Suomessa.....	4
2.2	Metsät ja kestävä kehitys.....	6
2.3	Metsäpolitiikan ohjauskeinot.....	8
2.4	EU ja metsäpolitiikka.....	11
2.5	Median rooli	14
3	UUSI EU:N METSÄSTRATEGIA 2030.....	16
3.1	Strategian esittely.....	17
3.2	Suomen kanta	20
4	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	21
4.1	Tutkimustehtävä	21
4.1.1	Aineisto.....	22
4.1.2	Sanomalehtien esittely.....	23
4.1.3	Tutkimusaineiston rajaus.....	24
4.2	Tutkimusmenetelmänä kehysanalyysi.....	28
4.2.1	Kehyssponsorit ja diskurssit.....	30
4.2.2	Esimerkkejä metsien kehystämisestä	32
5	METSÄSTRATEGIAUUTISOINNIN KEHYKSET	34
5.1	EU:n metsästrategiaa käsittelevän uutisoinnin kulku	34
5.2	Kehyksien esittely	36
5.2.1	EU on uhka -kehys.....	38
5.2.2	Hallinnollisen kiistan kehys.....	41
5.2.3	Metsät ovat vaarassa -kehys	44
5.3	Kehyssponsorit.....	46
5.4	Ajan vaikutus kehyksiin.....	48
6	JOHTOPÄÄTÖKSET	51
6.1	Tulosten tarkastelu.....	51
6.2	Pohdinta.....	53
	LÄHTEET.....	56
	LIITE.....	64

1 JOHDANTO

Suomen pinta-alasta 75 prosenttia on metsien peittämää (Mäntyranta 2021). Metsillä on ollut suuri rooli suomalaisen hyvinvointivaltion kehittämisessä, kun toisen maailmansodan aikana voimistunut metsäresurssien hyödyntäminen oli luomassa taloudellista pohjaa yhteiskunnalliselle kehitykselle. Metsistä on saatu aina sekä työtä ja toimeentuloa että aineellista ja aineetonta hyvinvointia. Lisäksi metsät ovat olennainen osa kansankulttuuria. (Roiko-Jokela 2005, 9.)

Metsiin kohdistuu monenlaisia ristiriitaisia odotuksia ja vaatimuksia. Niille asetetaan lukuisia tehtäviä esimerkiksi hiilensidonnassa ja -varastoinnissa, valtion ja yksityisten metsänomistajien tulon lähteenä, työllistäjänä, monimuotoisena ja koskemattomana luonnonmetsänä, elinympäristönä, kulttuuriperinnön säilyttäjänä, uusiutuvien luonnonvarojen, energian ja innovaatioiden lähteenä sekä retkeily- ja virkistyskohteena. Odotusten ja vaatimusten moninaisuus asettaa metsät erilaisten mielipiteiden ristiaallokkoon. Näin metsistä tulee poliittisen kamppailun kohde.

Metsäpolitiikalla ohjataan metsien käyttöä yhteiskunnan toivomaan suuntaan. Kansallisen ohjauksen ohella kansainvälistyminen asettaa metsäpolitiikalle uusia ulottuvuuksia. Euroopan unionin mukana Suomi on osana globaaleja sopimuksia ja tavoitteita. Yhdistyneiden kansakuntien universaalit kestävän kehityksen periaatteet ohjaavat metsäpolitiikkaakin huomioimaan tasapuolisesti ekologisen, taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen kestävyden (ks. Suomen YK-liitto, Kestävä kehitys).

EU:lla ei ole perussopimuksien mukaan yhteistä metsäpolitiikkaa. Jäsenmaiden metsäpolitiikkaan vaikuttavat kuitenkin välillisesti esimerkiksi EU:n maatalous- ja ympäristöpolitiikka. (Nègre 2022.) Komission laatima ”Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Uusi EU:n metsästrategia 2030” (jatkossa EU:n metsästrategia) liittyy Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan ja EU:n biodiversiteettistrategiaan. Metsästrategian tarkoitus on koordinoita unionin alueen metsäsektoria ja metsäasioiden hoitoa. Tavoitteena on ilmastonmuutokseen sopeuduttaessa parantaa metsien määrää, laatua

ja suojelua sekä taata metsien pystyvyys toteuttaa sosioekonomisia tehtäviään. (Euroopan komissio 2021, EU:n uusi metsästrategia vuodelle 2030.)

Tässä maisterintutkielmassa selvitän, miten EU:n metsästrategiaa kehystettiin suomalaisessa mediassa. Strategia herätti kiivasta keskustelua. Tutkielmassa analysoin, millaista on politisoitunut ja eturistiriitoja sisältävä yhteiskunnallinen metsäkeskustelu. Kehysten selvittäminen on tarpeellista, jotta voidaan ymmärtää keskustelussa vallitsevia ristiriitoja. Lisäksi metsien rooli osana suomalaista kulttuuria ja identiteettiä nostaa tunteet mukaan keskusteluun. Tutkielmani myötä voi pohtia median, politiikan ja metsien kompleksista suhdetta.

EU:n metsästrategiaa koskevan uutisoinnin analysoiminen valottaa metsäkeskustelussa vallitsevia näkemyksiä. Metsästrategiakeskustelu asettuu suomalaisen metsäkeskustelun pitkään jatkumoon. Tutkielma auttaa tunnistamaan metsäpolitiikan taustalla vaikuttavia arvoja ja niissä tapahtuvia muutoksia, mutta laajemmin on kyse yhteiskunnan muuttuvista arvoista. Tutkimuskysymys on seuraava:

Miten Euroopan komission julkaisemaa metsästrategiaa kehystettiin vuoden 2021 Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun Tulevaisuuden uutisartikkeleissa?

Aineistoni koostuu kolmen kokonaistavoittavuudeltaan merkittävän sanomalehden Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun Tulevaisuuden uutisartikkeleista vuodelta 2021. Tutkimukseni analyysimenetelmä pohjautuu sosiologi Erving Goffmanin kehysanalyysiin. Kehykset rakentuvat kulttuurisesti ja heijastavat yhteisössä muotoutuneita tapoja ilmiöiden ymmärtämiseen. Ne auttavat tulkitsemaan tilanteita tiettyjen normien ohjaamalla tavalla, vastaamaan kysymykseen ”mitä täällä on tapahtumassa?” ja valitsemaan kuhunkin tilanteeseen sopivan toiminnan tavan. (Puroila 2002, 45–47.)

Tutkielmassa mukailaan median ja politiikan tutkija Robert Entmanin tapaa tunnistaa kehykset etsimällä artikkeleista vastauksia siihen, mikä on ongelma ja syyt ongelman takana, millaisia moraalisia arvostelmia ongelmaan liittyy sekä miten ongelma voitaisiin ratkaista. Media tuottaa kehyksiä, mutta kehyksiä tuotetaan myös niitä tulkittaessa (Wiio 2006, 57). Näin tutkija tuottaa omia tulkintakehyksiä analysoidessaan mediakehyksiä.

Mediajulkisuus kärjistää vastakkainasettelua, mikä tekee kehykset näkyviksi. Yhteiskunnassa käydään jatkuvaa taistelua siitä, mikä intressiryhmä saa tulkintansa ja tilannemääritelmänsä vallitseviksi julkisessa keskustelussa ja siten eniten huomiota ja kannatusta tulkinnalleen (Karvonen 2000, 80). Median luomien kehysten voidaan katsoa vaikuttavan asenteisiin ja mielipiteisiin. Kehysanalyysissä media nähdään aktiivisena vaikuttajana, ei vain tiedon välittäjänä.

Mediatekstit sopivat ajankohtaisuutensa vuoksi yhteiskunnallisten ilmiöiden tutkimiseen. Medialla on keskeinen vaikutus siihen, millaiset asiat ja keiden äänet pääsevät esille. Metsäkeskusteluun julkisesti osallistuvat voidaan jakaa metsänomis-

tajiin, virkamiehiin ja hallintoon, poliitikkoihin, tutkijoihin ja tiedeyhteisöön, ympäristöjärjestöihin ja luonnonsuojelijoihin, talouselämään ja teollisuuden edustajiin sekä mediaan ja kansalaisiin (Väliverronen 1996, 94–96).

Aineistosta tunnistettiin kolme kehystä, jotka olen nimennyt seuraavasti: 1) EU on uhka -kehys, 2) hallinnollisen kiistan kehys ja 3) metsät ovat vaarassa -kehys. Yleisimmin esiintyvät kehykset ovat EU on uhka -kehys ja hallinnollisen kiistan kehys. Aineistossa korostuu poliittisten toimijoiden vaikutus. Keskustelu EU:n metsästrategiasta oli runsaimmillaan ensimmäisen luonnosvuodon ja valmiin strategian julkaisun aikoihin, jolloin myös kehysten välinen vastakkainasettelu oli suurinta.

EU on uhka -kehys ja metsät ovat vaarassa -kehys painottavat eri tavoin kestävä kehityksen osa-alueita. Uhkan kehyksessä painottuu metsien kestävä talouskäyttö, ja vaaran kehyksessä painottuvat metsien suojelu ja käytön rajoitukset. Hallinnollisen kiistan kehyksessä nämä metsiä eri tavalla katsovat kehykset kritisoivat toisiaan ja kamppailevat siitä, kenen määritelmä hallitsee ja pääsee esille julkisessa keskustelussa, vaikuttamaan mielipiteisiin. Uhkan kehyksessä ei suljeta pois luonnonsuojelua eikä vaaran kehyksessä metsätaloutta, vaan keskeisiksi muodostuvat niiden tavat painottaa metsien roolia.

Usein taustalle jäävä kulttuurinen kestävyys on tärkeää muutoksia tavoitellessa, sillä se sisältää ihmisten maailmankuvan, tietotaidot ja toiminnan. Luontosuhde on osa kulttuurista kestävyttä, ja sen erilaiset muodot luovat jännitteitä, jotka näkyvät niin metsäpolitiikassa kuin arjessakin. (Siivonen 2020.) Vaikka kestävyiden osa-alueita ei voida erottaa selkeästi toisistaan, vähemmälle huomiolle aineistossa jäivät sosiaalinen ja kulttuurinen kestävyys. Sosiaalista ja kulttuurista kestävyttä huomioidaan eniten uhkan kehyksessä.

EU on uhka -kehyksestä on tunnistettavissa metsäkeskustelussa pidempään vallinneita elementtejä, kun taas metsät ovat vaarassa -kehys voidaan nähdä nousevana tapana suhtautua metsiin. Tutkielman perusteella voidaan todeta, että metsille annetaan monenlaisia merkityksiä, mikä näkyy kiistan kehysten voimakkuudessa. Kehysten sisäisellä ja välisellä kamppailulla pyritään löytämään yhteisymmärrys siitä, miten metsät nähdään nykyhetken ja tulevaisuuden ratkaisuissa.

Seuraavassa luvussa käsittelen metsänomistusta Suomessa, metsiä kestävässä kehityksessä, metsäpolitiikan ohjauskeinoja, EU:n ja metsäpolitiikan suhdetta sekä median roolia. Luvussa 3 esittelen EU:n metsästrategian ja Suomen siihen muodostaman kannan. Neljäs luku sisältää tutkimustehtävän sekä aineiston ja tutkimusmenetelmän esittelyn. Luvun 5 alussa avaan metsästrategiaa koskevan uutisoinnin kulkua, minkä jälkeen aineiston analyysissä esittelen aineistosta tehtyjä havaintoja ja vastaan tutkimuskysymykseen. Luku 6 sisältää tulosten tarkastelun ja pohdinnan.

2 METSIEN OMISTUS JA HALLINNOINTI

Luvussa 2 käsitellään metsänomistusta Suomessa, metsiä kestävässä kehityksessä, metsäpolitiikan ohjauskeinoja, EU:n ja metsäpolitiikan suhdetta sekä median roolia.

2.1 Metsänomistus Suomessa

Suomen metsien omistuspohjassa korostuu yksityishenkilöiden osuus. Noin 620 000 yksityistä metsänomistajaa omistaa suurimman osan eli 60 prosenttia Suomen metsistä. Valtio omistaa metsää 26 prosenttia ja metsäteollisuus yhdeksän. Viisi prosenttia on seurakuntien, kuntien ja muiden yhteisöjen omistuksessa. (Puuinfo 2020.)

Julkinen valta omistaa Euroopan metsistä 53 prosenttia. Suurinta julkinen omistus on Kaakkois-Euroopassa (90 %), kun taas Pohjois-Euroopassa on eniten yksityisomisteisia metsiä. (Mäntyranta 2021.) Koko EU:ssa on puolestaan arvioitu olevan 16 miljoonaa yksityistä metsänomistajaa (Euroopan komissio, Uusi EU:n metsästrategia 2030, 4).

Metsänomistajissa on lisääntyvissä määrin metsäsijoittajia ja rahastoja Suomen ulkopuolelta. Kotimaisessa omistuksessa metsien kestävä käytön nähdään toteutuvan, sillä ulkomaisilta omistajilta puuttuvat paikallisuuden tuoma sosiaalinen ja kulttuurinen kiinnostus. Metsien erityisluonne uusiutuvana luonnonvarana ja fossiilisten raaka-aineiden korvaajana asettaa metsien omistuksen ja hallinnan merkitykselliseksi tulevaisuudessa. (Kuhmonen, Kuhmonen & Näyhä 2022, 81.)

Suomen metsien omistuspohja juontaa juurensa 1750-luvulla aloitettuun isojaakoon, jossa metsät muuttuivat yhteisomistuksesta ja vapaasta käytöstä säädellympään aikaan. Tavoitteena oli houkuttaa uudisraivaukseen, jotta Suomen alle puolen miljoonan asukkaan kansa ja verotulot saataisiin kasvuun. Isojaossa maat jaettiin asukkaiden käyttöhistorian perusteella lohkoiksi ja valtio otti haltuunsa liikamaan sekä asuttamattoman maan. Iso osa valtion maista sijaitsee Itä- ja Pohjois-Suomessa,

mikä selittyy näiden alueiden vähäisellä asutuksella isojaon aikaan. (Junnila 2005, 95–97.)

Valtion metsiä hallinnoi Metsähallitus. Metsähallitus sai alkunsa vuonna 1859 metsänhoitolaitoksena, jonka tehtäviä olivat puun myynti, metsien suojelu ja hallinta sekä asutuksen ja sahateollisuuden tukeminen (Metsähallitus). Nykyisin toimintaa ohjaa metsähallituslaki. Metsähallituksen liiketoiminnan ala harjoittaa osakeyhtiön kautta esimerkiksi metsätaloutta ja maanvuokrausta. Metsähallituksen on toimittava tuloksellisesti lukuun ottamatta julkisia hallinnointitehtäviä. Näihin kuuluvat muun muassa luonnonsuojelu sekä retkeilypalveluista ja kulttuuriomaisuudesta huolehtiminen. (Laki metsähallituksesta 234/2016.)

Yksityismetsänomistajista päätoimisia maatalousyrittäjiä on enää 10 prosenttia, kun taas palkansaajien määrä on lisääntynyt viime vuosina huomattavasti. Yli puolet metsänomistajista asuu maaseudulla ja haja-asutusalueilla. Metsänomistajien keski-ikä (62 vuotta) laskee tulevina vuosina ikärakenteessa tapahtuvien muutosten vuoksi. Naisten osuus omistajakunnasta on 41 prosenttia. (Karppinen, Hänninen & Horne 2020, 55–56.)

Metsänomistajakunta muuttuu kaupungistuneiden ja korkeasti koulutettujen sukupolvien periessä metsää. Tämän myötä metsän merkitys toimeentulon lähteenä pienenee ja etämetsänomistajuus lisääntyy. Etämetsänomistajaksi kutsutaan etäällä metsätilastaan asuvaa metsänomistajaa. Anni Turunen (2018) nostaa esille pro gradu -tutkielmassaan ”Jyväskyläläisten etänaismetsänomistajien luontosuhde ja metsänomistajuus” tutkimustarpeen tulevaisuuden metsänomistajien tavoitteista ja arvoista. (Ks. Turunen 2018.)

Suvussa kulkevasta metsänomistuksesta käytetään sanaa perhemetsätalous. Suomessa liki 90 prosenttia metsätiloista peritään tai vaihtoehtoisesti ostetaan sukulaisilta. Tähän liittyy tunnearvoja ja perinteikkyyttä. (Metsälehti.) Petteri Pullin (2017) pro gradu -tutkielmasta ”Metsää omistavien kuolinpesien osakkaiden suhtautuminen metsäänsä ja metsätilansa tulevaisuuteen” selviää, että kuolinpesien osakkaat suhtautuvat perintömetsäänsä muistojen kautta ja velvollisuudentuntoisesti, sillä siihen liitetään edellisten ja tulevien sukupolvien jatkumo. Metsä nähdään taloudellisena turvana, ja luonnossa vietettyjä hetkiä, kuten marjastamista ja vuodenaikojen vaihtelun seuraamista, pidetään arvokkaina. (Ks. Pulli 2017, 56–59.)

Metsänomistaja voi saada tuloja puuta myymällä, monimuotoisuuden tukemisesta maksettujen korvausten kautta tai vaikka vuokraamalla maata metsästyskäyttöön. Hiilensidonnasta voi muodostua metsänomistajille uusi tulonlähde, jos siitä tulee osa päästökauppaa. (Huuskonen, Hynynen & Valkonen 2014, 36.) Metsänomistaja päättää metsistään ja niiden käytöstä, mutta lakien rajoissa. Metsät voi myös sertifioida, eivätkä lait velvoita metsänomistajaa hakkaamaan puuta. (Metsäkeskus, Tietoa oikeuksista ja velvollisuuksista.)

Suurimmalle osalle metsänomistajista yhteiskunnallisesti tärkein tavoite on puuntuotanto. Puuta myyvät vähiten iäkkäät, kaupungistuneet ja vauraat metsänomistajat. Toiseksi tärkein tavoite suurimmalle osalle vastaajista on hiilensidonta. Suomalaiset metsänomistajat ymmärtävät ja ovat tietoisia metsiensä merkityksestä ilmastomuutoksessa. (Horne, Korhonen & Ruuskanen 2021, 15, 38.)

Jokamiehenoikeudet ja -velvollisuudet kertovat kaikkien oikeudesta olla luonnossa. Luonnossa voi sen omistuspohjasta riippumatta liikkua kuten hiihtää, ratsastaa, yöpyä tilapäisesti ja sienestää. Oikeuksien vastaparina ovat velvollisuudet: Toisen omistamalla maalla ei saa esimerkiksi tehdä avotulta, ottaa puuta eikä häiritä eläimiä. Omistajan maankäyttöä, kuten metsänraivausta, ei saa häiritä, eikä viljelysalueilla saa kulkea luvatta. (Luontoon.fi, Jokamiehenoikeudet.) Euroopassa erilaisia jokamiehenoikeuksia on käytössä muuallakin, kuten muissa Pohjoismaissa, Baltian maissa, Sveitsissä ja Itävallassa (Mäntyranta 2021).

2.2 Metsät ja kestävä kehitys

Kestävässä kehityksessä on kyse pitkän aikavälin toimista. Kestävän kehityksen tavoitteiden (Sustainable Development Goals) tarkoituksena on mahdollistaa nykyisille ja tuleville sukupolville hyvä elämä sopeuttamalla ihmisen toiminta maapallon rajojen mukaiseksi. Tavoitteet astuivat voimaan vuonna 2016 ja korostavat ympäristön, ihmisen ja talouden tasapuolista kohtelua muutoksiin pyrittäessä. (Suomen YK-liitto, Kestävä kehitys.) Kestävän kehityksen osa-alueet ovat ekologinen, taloudellinen, sosiaalinen ja kulttuurinen, eivätkä ne ole erotettavissa toisistaan.

Ekologinen kestävyys on biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien säilyttämistä ja ihmisen toiminnan sopeuttamista luonnon kestävyyskäsitykseen. Taloudellinen kestävyys on tasapainoista kasvua, joka mahdollistaa yhteiskunnan toiminnat rakentamatta velkaantumiselle tai luonnonvarojen hävittämiselle. Sosiaalinen kestävyys korostaa tasavertaisia mahdollisuuksia perusoikeuksiin ja päätöksentekoon osallistumiseen ja siirtää hyvinvoinnin edellytykset sukupolvelta toiselle. Kulttuurisessa kestävyudessa näkyvät kaikkien arvostus ja kunnioitus, perinteiden ja tapojen säilyttäminen sekä kulttuurienvälisyys ja hyvä hallinto. (Ks. Kestävä kehitys 2023.)

Sosiaalinen kestävyys huomioi ihmisten hyvinvoinnin, jota saadaan työstä ja toimeentulosta metsien taloudellisen käytön seurauksena (Paaskoski & Roiko-Jokela 2022). Metsätaloudella tarkoitetaan puuntuottamista ja -korjuuta, metsän- ja luonnonhoitoa sekä maisemahoitoa. Metsäteollisuus puolestaan sisältää kemiallisen teollisuuden, jossa puuta muokataan kemikaalien avulla esimerkiksi kartongiksi, ja mekaanisen teollisuuden, kuten sahateollisuuden. Metsätalous ja metsäteollisuus muodosta-

vat metsäsektorin. (Mäntyranta 2018, 60.) Metsäsektori työllistää Suomessa 66 000 ihmistä ja välilliset työllisyysvaikutukset mukaan laskettuna liki 140 000 (Väkevä 2018, 407). Luontomatkailu työllistää noin 33 800 henkilöä. Kansantalouden arvonnalisäyksestä metsäsektorin osuus vuonna 2021 oli 4,3 prosenttia eli 9,3 miljardia euroa. Metsäalan merkitys työllisyydelle ja elinkeinoille etenkin kasvualueiden ulkopuolella on suuri. (Maa- ja metsätalousministeriö, Kansallinen metsästrategia 2035, 7–8.)

Kulttuurinen kestävyys taas on usein nähty sosiaalisen kestävyuden osana tai välittäjänä kestävyuden alueiden välillä. Sen tärkeyttä ja määrittelyä on korostettu. Kulttuurinen kestävyys metsissä tuo esille ihmisen ja metsien suhdetta, metsien käyttöön liittyviä tapoja sekä ylipäättään arvoja, tavoitteita, tunteita ja asenteita. Metsäkulttuuri muuttuu jatkuvasti ihmisen toiminnan seurauksena. (Paaskoski & Roiko-Jokela 2022.)

Metsien merkityksestä kulttuurisessa kestävyudessa kertoo sekin, että suomalainen metsäsuhde ja jokamiehenoikeudet ovat osa Elävän perinnön kansallista luetteloa, jonka taustalla on Unescon yleissopimus aineettoman kulttuuriperinnön suojelemisesta (ks. Aineeton kulttuuriperintö). Metsien merkitys suomalaisessa kulttuurissa näkyy myös esimerkiksi kansanperinteissä, taiteessa ja luontoharrastuksissa.

Metsiä uhkaavat ilmastonmuutoksessa esimerkiksi hyönteis- ja myrskytuhot sekä metsäpalot (Warsta & Seppä 2021, 3). Pohjoisilla havumetsillä on merkittävä rooli ilmastonmuutoksen torjunnassa, sillä ne toimivat hiilinieluina ja hiilivarastoina. Hiilinieluina toimivat etenkin nuoret metsät, jotka kasvaessaan sitovat hiiltä ilmakehästä. Hiilivarastoina toimivat metsät, joista puuta ei poisteta, ja puusta valmistetut pitkäikäiset tuotteet, sillä näihin varastoituu hiiltä pitkäksi aikaa. Hiilidioksidia vapautuu takaisin ilmakehään hakkuiden ja lahoamisen myötä. Hiilensidontaan vaikuttaa siis metsien kehitysvaihe. (Maa- ja metsätalousministeriö 2022, Metsien rooli ilmastonmuutoksen hillinnässä.)

Maankäyttö, maankäytön muutokset ja metsätaloussektori (LULUCF) oli vuonna 2021 päästölähde ensimmäisen kerran mittaushistorian aikana. Vaikka metsät säilyttivät edelleen nettonielunsa aseman, koko sektorin päästöihin vaikuttavista tekijöistä merkittävimpiä olivat runsaat hakkuut ja puuston kasvun aleneminen. (Luonnonvarakeskus, 2022.) Puuston kasvun alenemista aiheuttaa muun muassa suosituksia voimakkaampi metsän harvennus. Keski-Suomeen kohdennetussa selvityksessä metsien ensiharvennuksia ei ollut tehty metsänhoitosuosituksen mukaisesti. Yleisin virhe oli puuston liiallinen harvennus, joka pidemmällä ajanjaksolla alentaa metsien puuntuotto- ja hiilensidontakykyä. (Ks. Metsäkeskus 2022.)

Metsien biopohjaisten tuotteiden avulla on tavoitteena korvata fossiilisia raaka-aineita ja torjua ilmastonmuutosta. Biotalousuudessa uusiutuvia luonnonvaroja käytetään tuottamaan energiaa, ravintoa ja tuotteita sekä palveluja. Puusta ja puukuidusta kehitetään uusia innovaatioita, ja niistä voidaan valmistaa esimerkiksi polttoaineita ja

kosmetiikkaa perinteisten tuotteiden kuten sahatavaran ja kartongin lisäksi. (Metsäbiotalous 2020.)

Globaalisti metsäkato on merkittävimpiä kasvihuonekaasujen päästölähteitä, kun metsää hävitetään kaupunkirakentamisen ja maanviljelyksen tieltä (Maa- ja metsätalousministeriö, Metsien hiilinielut). Metsien tilalla tuotetaan maailmanlaajuisen kulutuksen kasvun myötä ruokaa ja niitä käytetään puu- ja sellutuotteiden valmistukseen. Suurin osa hävitetystä metsästä on trooppista sademetsää erityisesti Aasian, Etelä-Amerikan ja Afrikan alueilla. (World Wide Fund for Nature, Metsäkato).

Metsät ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittäviä, sillä niissä elää noin 80 prosenttia maalla elävistä lajeista (World Wide Fund for Nature, Metsäkato). Biodiversiteetti (biodiversity) eli luonnon monimuotoisuus tarkoittaa luontotyyppien, eliölajien ja eliölajien geneettistä vaihtelua. Käsitettä voidaan käyttää kuvailevasti tutkimuksissa, joissa perehdytään tietyn alueen monimuotoisuuteen, kuten myös viitattaessa ihmisen aiheuttamaan eliölajien ja luontotyyppien uhanalaistumiseen. (Suomen YK-liitto, Luonnon monimuotoisuus.)

Emmi Lahti (2022) tarkastelee artikkelissaan ”Miten luonnon monimuotoisuudesta ja sen uhista puhutaan yleistajuisissa asiantuntijateksteissä?”, esimerkiksi Luonnonvarakeskuksen ja Greenpeacen blogeja. Teksteissä ei yleensä avata monimuotoisuuden termiä, vaan lukijan oletetaan tietävän sen tarkoitus. Eri toimijat käyttävät termiä eri tavoin, eikä yhtenäistä tapaa ole. Monimuotoisuudella viitataan tutkimuksen aineistossa yleensä lajien monimuotoisuuteen, eikä esimerkiksi geenien tai ekosysteemien monimuotoisuutta erityisemmin korosteta. Lahti toteaa, että konkreettinen ja selkeä kieli on tärkeää lukijan ymmärtämisen ja demokraattisen yhteiskunnan vaikutusmahdollisuuksien kannalta. (Lahti 2022, 115–116.)

2.3 Metsäpolitiikan ohjauskeinot

Luonnonvarat ovat ihmisen luonnosta hyödyntämiä osia, ja ne ovat pitkälti määrittäneet valtioiden sekä paikallisten alueiden taloudellisen kehityksen. Luonnonvarojen hallinnasta ja omistuksesta keskusteltaessa esille nousevat nykyisin taloudellisen ja yhteiskunnallisen hyödyn lisäksi ihmiselle ja luonnolle aiheutuvat vahingot. Pyrkimyksenä on huomioida kattavasti raaka-aineet, suojelu ja virkistyskäyttö. Luonnonvarojen hallinnassa sovitellaan yhteen lukuisten toimijoiden erilaisia arvoja ja intressejä. (Rannikko & Määttä 2010, 8–9.)

Luonnonvaroja koskevalla vallankäytöllä on oltava hyväksyntä ja oikeutus eli legitimititeetti. Luonnonvarojen voimakkaan käytön ja metsäteollisuuden legitimititeetti vallitsi pitkään vahvana Suomessa, koska ne vaikuttivat hyvinvointivaltion kehittämiseen ja ihmisten elintason nousuun. (Rannikko & Määttä 2010, 10.) Metsäsektorin

taloudelliset seuraukset pienentyivät Suomessa lyhyessä ajassa sähköisen viestinnän yleistyessä ja paperin käytön vähentyessä (Donner-Amnell, Miina, Pykäläinen, Tuuva-Hongisto 2011, 227). Metsäteollisuuden merkityksen väheneminen hyvinvoinnin tuottajana on vähentänyt sen hyväksyntää ja oikeutusta yhteiskunnassa. Konfliktit taas ovat heikentäneet luonnonsuojelun legitimitettä. (Rannikko & Määttä 2010, 10.)

Metsäpolitiikan tarkoituksena on ohjata metsien käyttöä, luonnonhoitoa ja puun korjuuta. Varsinaisen metsäpolitiikan voidaan katsoa alkaneen Suomessa 1800-luvulla, kun metsien vähenemisestä huolestuttiin hakkuiden, kaskeamisen ja tervanpolton vuoksi. (Mäntyranta 2019.) Suomessa metsien käyttöä on hallinnut kolme aikakautta, joissa korostui tervan, sahatavaran ja toisesta maailmansodasta alkaen sellun ja paperin tuotanto (Donner-Amnell ym. 2011, 227).

Suomalaisen metsäpolitiikan tavoitteena on erityisesti ollut luoda vakautta ja enustettavuutta puuntuotantoon, sillä metsäteollisuus on riippuvaista yksityisten metsänomistajien puunmyynnistä (Niskanen, Donner-Amnell, Häyrynen & Peltola 2008, 39). Nykyisin yhteiskunnan toivomat tavat painottavat metsien käsittelyssä kokonaisvaltaista kestävä kehitystä sekä ilmastonmuutoksen huomioimista. Lisäksi tavoitellaan fossiilisten polttoaineiden korvaamista uusiutuvalla energialla. (Horne ym. 2021, 12.) Monimuotoisuuden turvaaminen sisällytettiin lakeihin 1980-luvulta alkaen (Paasikoski & Roiko-Jokela 2022).

Toisen maailmansodan jälkeen valtio alkoi tukea merkittävästi metsäteollisuuden toimintaedellytyksiä. Kansainvälisiltä markkinoilta tullut paine on ajanut kotimaista metsäteollisuutta tarkistamaan toimintaansa ja tavoitteitaan. Asiakkaiden vaatimukset ympäristönäkökulmien huomioinnissa, kansainvälisen ympäristöliikkeen nousu ja ympäristösopimukset laajensivat metsäpolitiikkaan vaikuttavaa piiriä. (Donner-Amnell & Rytteri 2010, 230–232.)

Suomi on osallisena yli sadassa kansainvälisessä ympäristösopimuksessa, jotka koskettavat myös metsiä (ks. Ympäristöministeriö, Kansainväliset ympäristösopimukset). Kansainväliset tavoitteet ovat vaikuttaneet metsien käytön ohjaukseen 1990-luvulta alkaen, joista keskeisimpiä ovat päästöjen vähentäminen, monimuotoisuuden suojeleminen, uusiutuvan energiantuotannon edistäminen ja alkuperäiskansojen parempi huomiointi. Kansainvälisesti vaikuttavat myös ruokaturvaan, asutuspolitiikkaan ja matkailuun liittyvät intressit. (Donner-Amnell ym. 2011, 231–232.)

Metsäpolitiikan ohjauskeinojen tarkoituksena on ohjata metsänomistajia tekemään päätöksiä yhteiskunnan toivomalla tavalla. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarjan raportin ”Metsiin kohdistuvien ilmastopoliittisten toimenpiteiden toteutettavuus ja puun tarjonta yksityisen metsänomistuksen näkökulmasta: Hiilineutraali Suomi 2035 – ilmasto- ja energiapolitiikan toimet ja vaikutukset” (2021) sekä Paula Sillanpään pro gradu -tutkielman ”Metsäpolitiikka metsäoikeuden ohjauskeinona” (2008) pohjalta ohjauskeinot on jaoteltu seuraavasti:

1. Normatiivinen sääntely (lait, asetukset, määräykset)
2. Informatiiviset ohjauskeinot (neuvonta, suositukset, markkinainformaatio)
3. Taloudelliset ohjauskeinot (verotus, tuet, korvaukset)

Normatiivisessa sääntelyssä keskeisin ja metsänomistajia velvoittavin on metsälainsäädäntö. Metsälaki määrää tekemään metsäsuunnitelman ja metsänkäyttöilmoituksen. Metsän uudistamisvelvoite määrää, että kaadetun metsän tilalle on istutettava uusi. Laki säättää monimuotoisuuden säilyttämisestä ja erityisen tärkeistä elinympäristöistä, joita ovat esimerkiksi lähteet. (Metsälaki 12.12.1996/1093.) Metsälaki antaa vähimmäisvaatimukset metsien kestäväälle käytölle:

” – – lain tarkoituksena on edistää metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää hoitoa ja käyttöä siten, että metsät antavat kestävästi hyvän tuoton samalla, kun niiden biologinen monimuotoisuus säilytetään.” (Metsälaki 12.12.1996/1093, § 1.)

Muita metsiä koskevia lakeja ovat esimerkiksi laki metsätuhojen torjunnasta, riistavahinkolaki, luonnonsuojelulaki ja yksityistielaki (ks. Metsäkeskus, Metsää koskevia säädöksiä).

Informatiivisiin ohjauskeinoihin sisältyvää neuvontaa saa Suomen metsäkeskuksesta, metsänhoitoyhdistyksiltä ja metsäalan yrityksiltä. Tarkoituksena on antaa metsänomistajille apua esimerkiksi metsäsuunnitelman laatimiseen. Neuvontaan sisältyy ohjeistusta metsien hoitamisesta, hakkuista sekä ympäristövaikutuksista ja suojelusta. Neuvontaa hyödyntävät eniten metsänomistajat, jotka asuvat kaupunkimaisessa ympäristössä kauempana metsätilastaan. (Horne ym. 2021, 13.)

Taloudellisia ohjauskeinoja ovat verotus, tuet ja korvaukset. Tuen myöntäminen metsätalouden investointeihin alkoi vuoden 1928 metsänparannuslain myötä, jolloin julkisen tuen avustuksella oli tarkoitus lisätä puuntuotannolle sopivaa metsämaata soita ojittamalla (Ollonqvist 1998, 47). Sittemmin keskeisimmäksi muodostuivat Kestävän metsätalouden rahoituslain mukaiset KEMERA-tuet, joista ollaan siirtymässä Metsätalouden kannustejärjestelmään (METKA). Metsänomistaja voi saada tukea esimerkiksi taimikon varhaishoitoon, lannoituksiin ja metsätien rakentamiseen. (Metsäkeskus, Tietoa kemera-tuista.) Metsänhoidossa on huomioitava vuosikymmenien pituinen aikajänne, jossa kustannukset ovat etupainotteisia ja tuotot takapainotteisia (Horne ym. 2021, 10). Metsän pitkä kiertoaika hahmottuu verrattaessa sitä esimerkiksi viljan kasvattamiseen.

Vapaaehtoiset suojeluohjelmat tarjoavat metsänomistajille mahdollisuuden saada korvausta metsiensä monimuotoisuuden turvaamisesta ja luonnollisessa tilassa säilyttämisestä. Suositettu Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelma (METSÖ) tukee myös pidempiaikaista metsien suojelua, ja HELMI-ohjelman avulla esimerkiksi suojellaan ja ennallistetaan suoalueita. Tukien ja suojelukorvausten lisäksi verotus

kuuluu taloudellisiin ohjauskeinoihin. Ennen verotus oli sidottu metsien hoitoon ja hakkuiden määrään, jolloin aktiivisuudesta palkittiin. Nykyisin metsäverotus kuuluu pääomatulojen verotukseen. (Horne ym. 2021, 14.)

Sillanpää (2008) nostaa esille normatiivisten, informatiivisten ja taloudellisten ohjauskeinojen lisäksi metsäalan koulutuksen ja tutkimuksen merkityksen. Suomessa tehdään paljon metsiin liittyvää tutkimusta, jonka perusteella toteutetaan metsäpolitiikkaa. (Sillanpää 2008, 18.)

2.4 EU ja metsäpolitiikka

Euroopan unionilla ei ole yhteistä metsäpolitiikkaa, sillä metsäpolitiikka ei ole osa Euroopan unionin perussopimuksia. Metsiin vaikuttavat välillisesti esimerkiksi unionin maatalous-, ympäristö-, ilmasto- ja energiapolitiikka. (Nègre 2022.) Vuonna 1998 muun muassa toissijaisuusperiaatteen perusteella luotiin kehys Euroopan unionin metsiin liittyville toimille, joiden tarkoituksena oli metsien kestävän hoidon ja käytön tukeminen yhteistyössä jäsenmaiden kanssa (Euroopan komissio 2013, 3).

Toissijaisuusperiaatteen mukaan sellaisissa asioissa, jotka eivät ole yksinoikeudella unionin toimivallassa, päätetään tapauskohtaisesti, onko asia parempi hoitaa unionin vai jäsenvaltioiden tasolla. Tarkoituksena on turvata jäsenmaiden päätäntävalta, mutta oikeuttaa unionin toimintaa, mikäli se nähdään parempana. (Pavy 2022.) EU on toimivaltainen kaikilla ympäristöpolitiikan aloilla toissijaisuusperiaatetta soveltaen. Yhteisen ympäristöpolitiikan tavoitteena on varautuminen ja ennaltaehkäisy sekä ympäristövahinkojen torjuminen. (Kurrer 2021,1.)

Kesällä 2021 voimaan astunut ilmastolaki tekee EU:n ilmastotavoitteista laillisesti sitovia. Keskeisimmät tavoitteet ovat unionin päästöjen vähentäminen vuoteen 2030 mennessä 55 prosenttia vuoden 1990 päästötasosta, sekä ilmastoneutraaliustavoite vuoteen 2050 mennessä. LULUCF-direktiivin (land use, land use change and forest) avulla päästövähennystoimiin sisällytetään maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous. (Ympäristöministeriö, Euroopan unionin ilmastopolitiikka.)

Metsästrategian on laatinut Euroopan komissio. Komissio on poliittisesti riippumaton toimeenpanoelin, ja sen tehtävänä on tehdä lainsäädäntöehdotuksia ja valvoa lainsäädännön soveltamista. Komissiossa on jokaisesta jäsenmaasta (27) yksi komissaari, ja päivittäisestä työstä vastaa virkahenkilöstö (33 000). Parlamentti ja neuvosto käsittelevät komission ehdotuksia. Ursula von der Leyenin komissiosta metsästrategian yhteydessä esille tulleita komissaareja ovat Liettuan Virginijus Sinkevičius vastualueenaan ympäristö, valtameret ja kalastus, sekä Hollannin Frans Timmermans, joka toimii komission varapuheenjohtajana ja vastaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta. (Euroopan komissio, Perustiedot.)

Tekstilajina strategia pitää sisällään neljä keskeistä osaa. Lähtötilanteessa kuvataan toimintaympäristö, jonka jälkeen kuvataan toimintaa ohjaavat ajatukset ja arvot eli muodostetaan visio. Tämän jälkeen määritellään tavoitteet ja keinot, joilla haluttuihin tavoitteisiin päästään. Lähtötilanne, visio, tavoitteet ja keinot muodostavat strategiatekstille tyypillisen muodon. Strategiateksti on siis kirjallinen ja virallinen toimintaa ohjaava dokumentti, jonka perimmäisenä tarkoituksena on parantaa toimintaa. Strategiateksti antaa muodon strategialle. (Sorsa, Pälli, Vaara & Peltola 2010, 17–19.)

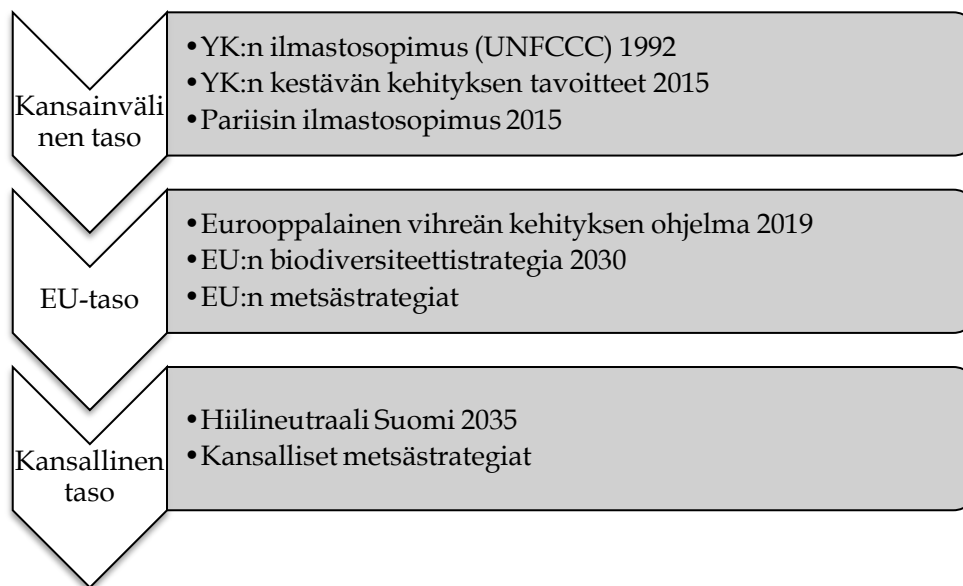
EU:n metsästrategian tarkoituksena on koordinoita ja hahmottaa metsäsektorin toimintaa metsistä tuotteisiin saakka ja edistää koko unionin alueen metsäasioiden hoitoa. EU:n metsästrategiat ohjaavat lainsäädäntöä, joten niiden sisällöllä on vaikutusta. Uusi EU:n metsästrategia julkaistiin heinäkuussa 2021. Edellisen metsästrategian julkistus oli vuonna 2013, ja vuonna 2015 julkistettiin sen toimeenpano-ohjelma. (Maa- ja metsätalousministeriö, EU:n metsäasiat.)

Vuoden 2013 strategiassa ”Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta” sanotaan, että EU tarvitsee yhteisen poliittisen kehyksen metsäalan toimia varten. Sen mukaan ”EU:n metsät ja metsäala on asemoitava siten, että varmistetaan niiden panos EU:n päämäärien ja tavoitteiden hyväksi”. Vuoden 2013 strategiassa periaatteina ovat kestävä metsänhoito, metsien monikäyttö ja resurssitehokkuus, jolla vaikutetaan maaseudun kehitykseen ja työpaikkojen luomiseen. Lisäksi tavoitellaan maailmanlaajuisista vastuuta metsätuotteiden kestävästä tuotannosta ja kulutuksesta. (Euroopan komissio 2013, 4, 5.) Vuonna 2018 strategian arvioinnissa kerrotaan, että tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty merkityksellisesti (ks. Euroopan komissio 2018).

Kun Euroopan komissio aloitti vuoden 2021 päivitetyn metsästrategian valmistelun, vaikuttivat taustalla yhä enemmän EU:n yhteiset ympäristötavoitteet. Unionin vuoteen 2030 ulottuvan biodiversiteettistrategian tavoitteena on pysäyttää biodiversiteetin köyhtyminen sekä säilyttää ekosysteemit. EU:n uusi metsästrategia on osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa (European Green Deal). Ohjelman tavoitteena on vastata ilmastonmuutokseen ja ympäristön pilaantumiseen tekemällä EU:sta ensimmäinen ilmastoneutraali maanosa. (Euroopan komissio, Euroopan vihreän kehityksen ohjelma.)

Euroopan unionin tavoitteisiin vaikuttavat kansainväliset sopimukset, joihin Suomi on sitoutunut. YK:n ilmastopimus vuonna 1992 käynnisti kansainvälisen yhteistyön ilmastomuutoksen hillitsemiseksi. Ilmastopimusta on päivitetty ja nykyisin keskeisimpänä vaikuttaa Pariisin ilmastopimus. Lisäksi metsäpolitiikkaa koskevat useat YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden osa-alueet. (Ks. Suomen YK-liitto, Kestävä kehitys.)

Kansainväliset sopimukset näkyvät pääministeri Sanna Marinin hallitusohjelman (2019) tavoitteissa. Tavoitteena on, että Suomi saavuttaa hiilineutraaliuden vuoteen 2035 mennessä. Metsästrategia on osa Euroopan unionin vihreän kehityksen ohjelmaa ja biodiversiteettistrategiaa, joille Yhdistyneiden kansakuntien sopimukset ja tavoitteet toimivat pohjana. Kansainvälisellä tasolla, EU-tasolla ja kansallisella tasolla metsäpolitiikkaan vaikuttavia sopimuksia, tavoitteita ja strategioita esitetään kuviossa 1.

KUVIO 1 Metsäpolitiikkaan vaikuttavia sopimuksia, tavoitteita ja strategioita kansainvälisellä, EU- ja kansallisella tasolla.

Suomen vuoteen 2035 ulottuvan kansallisen metsästrategian taustalla vaikuttaa metsäalan toimintaympäristön nopea muutos niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. (Maa- ja metsätalousministeriö, Kansallinen metsästrategia 2035, 5). Kansallinen metsäneuvosto hyväksyi joulukuussa 2022 strategian, johon Suomen luonnonsuojeluliitto ja WWF Suomi (World Wide Fund for Nature) jättivät eriävän mielipiteen. Kansallinen metsästrategia 2030 -julkaisun visiona on ”kasvavaa hyvinvointia metsistä ja metsille”. Päämääränä on tavoitella kilpailukykyistä toimintaympäristöä uudistuvalla ja vastuullisella metsäalalla, metsien aktiivista ja kestävästä käytöstä ja niiden elinvoimaisuuden sekä sopeutumiskyvyn vahvistamista. Tarkoituksena on vahvistaa tiedolla johtamista ja osaamista. (Emt. 19–20.)

2.5 Median rooli

Media tulee latinan kielen välittäjään viittaavasta sanasta "medium". Media on vaikiintunut tarkoittamaan tiedonvälitystä suurille ihmisjoukoille sekä erilaisia joukko- viestinnän muotoja, kuten televisiota ja sanomalehtiä. Mediatutkimuksella tarkoitetaan mediaa eri näkökulmista lähestyvää akateemista tutkimusta. (Herkman 2011, 18–19.) Media koostuu organisaatioista ja niiden toimijoista, kuten toimittajista ja kuvaa- jista (emt. 21).

Julkisen sanan neuvoston (JSN) Journalistin ohjeet tukevat sananvapauden edis- tämistä ja toimivat eettisinä ohjeina journalisteille. Ohjeet käsittelevät muun muassa haastateltavan ja haastattelijan oikeuksia sekä yksityisyyttä. Toimittajan on esimer- kiksi suhtauduttava tietolähteisiin kriittisesti, korjattava olennaiset asiavirheet pian ja pyrittävä seuraamaan ja täydentämään uutistapahtumia niiden loppuun saakka. (Jul- kisen sanan neuvosto, Journalistin ohjeet.)

Median tehtävänä demokraattisessa yhteiskunnassa on välittää tietoa kansalais- ten mielipiteiden muodostamisen tueksi, seurata ja arvioida vallanpitäjien toimintaa, tarjota keskustelualusta mielipiteille sekä edistää vuorovaikutusta kansalaisten ja päättäjien välillä julkisen mielipiteen muodostamiseksi (Nieminen & Pantti 2009, 27–28). Median tehtävänä on mahdollistaa vähemmistöjen osallistuminen yhteiskunnal- liseen keskusteluun, ja tämä on lainsäädännön myötä erityisesti yleisradion tehtävä (Herkman 2011, 55). Medialla voidaan nähdä olevan kaksinainen rooli kulttuuris-mo- raalisen ja taloudellis-kaupallisen välillä, mikä näkyy median kohtaamisena sekä kan- salaisena että kuluttajana (Nieminen & Pantti 2009, 26).

Media vaikuttaa siihen, mistä yhteiskunnassa keskustellaan. Toisilla mediatoi- mijoilla on enemmän tietoa ja taitoa, suhteita ja resursseja kuin toisilla, jolloin yleisiin käsityksiin ja käyttäytymiseen on helpompi vaikuttaa (Nieminen & Pantti 2009, 14). Mediahuomion saamiseen vaikuttavat poliittinen ja taloudellinen valta, sillä mediat seuraavat jo valmiiksi merkittävän aseman omaavia. Asioiden ja osajien ajankohtai- suus ja yhteiskunnallinen arvostus lisäävät mahdollisuuksia saada mediahuomiota. Myös tiedotteiden ja muun valmiin materiaalin tuottaminen parantaa esille pääse- mistä, koska se säästää toimittajien aikaa. (Väliverronen 1996, 92.)

Median ja politiikan suhde on kompleksinen. Poliitiikkaa tehdään lisääntyvissä määrin median tarjoaman julkisuuden avulla ja ehdoilla, ja tätä kutsutaan politiikan medioitumiseksi (Nieminen & Pantti 2009, 17). Nykyisin ihmiset saavatkin tietoa po- liitikasta lähinnä vain median kautta (Herkman 2011, 24). Poliitikot pyrkivät hallitse- maan julkisuuskuvaansa ja edistämään kantojaan myönteisessä valossa, ja media on kiinnostunut kohujen synnyttämisestä kaupallisista syistä. Kansalaisten ja päättäjien välille ei synny päätöksentekoon vaikuttavaa dialogisuutta, mikä heikentää kansalais- ten kokemusta vaikuttamisen mahdollisuudesta. (Emt. 183–184.)

Suomessa politiikan mediajulkisuuden nähdään yleisesti ottaen olevan hyvää, ja asiantuntevaa tietoa politiikasta on helposti saatavilla mediassa (Herkman 2011, 168). Mediassa nostetaan esille erilaisia näkemyksiä. Suurissa kansallista yhteisymmärrystä vaativissa kysymyksissä, kuten Nato-jäsenyyttä koskevassa kysymyksessä, valtamedian nähdään valitsevan puolensa, joka mukailee valtaapitäviä ja ”virallista” kantaa (emt. 172).

Portinvartijateorian (gatekeeping theory) mukaan media ikään kuin vartioi portilla päättäen, mitkä asiat pääsevät sen läpi uutisoitaviksi. Portinvartijoiden toiminnalla on vaikutusta siihen, millaiseksi näkemyksemme maailmasta muotoutuu. (Shoemaker & Vos 2009, 3.) Päätoimittajien journalistiset linjaukset vaikuttavat siihen, millaiset asiat läpäisevät portinvartijoiden portin ja missä muodossa. Heillä on päävastuu lehdestä ja alaistensa tekemisistä. (Virtapohja 2005, 300.) Sosiaalinen media haastaa perinteistä mediaa ja mahdollistaa yhä useammanlaisen äänen esille tulemisen.

Viestinnän professori Esa Väliaverron (1996) tutkii väitöskirjassaan ”Ympäristöuhkan anatomia” tieteen ja joukkoviestimien roolia ympäristöongelmien määrittelyssä Lapin metsiä koskevassa keskustelussa. Hän luokittelee metsäkeskusteluun julkisesti osallistuvat metsänomistajiin, virkamiehiin ja hallintoon, poliitikkoihin, tieteseen ja tutkijoihin, ympäristöjärjestöihin ja luonnonsuojelijoihin, talouselämään ja teollisuuteen, mediaan ja kansalaisiin (Väliaverron 1996, 94–96). Toimittaja ja kirjailija Kalle Virtapohja luokittelee metsäsektorin suurpiirteisemmin päätoimijoihin, joita ovat metsäteollisuus, metsänomistajat ja ympäristöjärjestöt (Virtapohja 2005, 301).

Ympäristöjärjestöjen viestintä- ja vaikuttamistapoja ovat mielenilmaukset ja ekoterrorismi, jotka poikkeavat metsäteollisuuden ja metsänomistajien tavoista. Metsäteollisuus viestii tiedottamalla, sertifioimalla, patentoimalla ja raportoimalla kestävästä kehityksestä. Metsänomistajat viestivät tiedottamalla, luontoarvokaupalla ja ekosysteempipalveluilla. Luontoarvokaupassa metsänomistaja saa korvausta luontoarvojen säilyttämisestä ja lisäämisestä. Ekosysteempipalvelut pitävät sisällään aineettomat ja aineelliset tuotteet ja palvelut, joita metsistä saadaan. (Virtapohja 2005, 301, 310.) Metsien ekosysteempipalveluihin kuuluvat esimerkiksi hiilensidonta ja eroosion torjunta, puu ja riista sekä virkistyskäyttö ja kulttuuriperintö (Maa- ja metsätalousministeriö, Kansallinen metsästrategia 2030, 40).

Yhteiskunnassa oleva valtava tiedon määrä hankaloittaa relevantin tiedon löytämistä. Ympäristöjärjestöjen muista toimijoista poikkeavat viestintäkeinot pyrkivät erilaisuudellaan saamaan suuren yleisön huomion ja tilaa mediassa. Metsäsektorin tiedottamislinjaa on pidetty vanhana ja varovaisena, ja sen vuoksi voi jäädä suuremman yhteiskunnallisen huomion ulkopuolelle. (Virtapohja 2005, 305.) Tähän osaltaan haluaa vastata metsäalan toimijoiden Metsien Suomi -viestintähanke, jonka kampanjoiden tarkoituksena on yllättää ja päivittää mielikuvia metsän hyödyntämisestä (ks. Metsien Suomi, Mikä on Metsien Suomi?).

3 UUSI EU:N METSÄSTRATEGIA 2030

Von der Leyenin komission 14.7.2021 julkaisemassa ”Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Uusi EU:n metsästrategia 2030” korostuu metsien rooli ilmastonmuutoksen vastaisessa työssä. Strategiassa todetaan sidosryhmien välisen yhteistyön olevan tärkeää, sillä esitykset ovat kunnianhimoisia. Euroopan komission sivuilla julkaisupäiväksi kerrotaan 14. heinäkuuta 2021, mutta metsästrategia on levinnyt uutisoinnissa laajemmin 16. heinäkuuta 2021, joten tutkielman yhteydessä käytetään tätä päivämäärää. (Euroopan komissio, EU:n uusi metsästrategia vuodelle 2030.)

Komissio on pyytänyt näkemyksiä strategian suunnittelua varten. Metsäsektorin tiekarttakonsultaatiossa kertyi 308 vastausta, joista yli 40 prosenttia on kansalaisilta ja yli 18 prosenttia kansalaisjärjestöiltä (NGO). Seuraavaksi eniten (10 %) vastauksista on peräisin tiedeyhteisöiltä ja yrityksiltä (8 %). Aktiivisimpia vastaajamaita ovat olleet Tšekki, Saksa ja Ruotsi. (European Commission, Feedback and Statistics.)

Julkisessa kuulemisessa kertyi yli 19 000 vastausta, joista yli 90 prosenttia on EU-kansalaisten lähettämää palautetta. Aktiivisin vastaajamaa on ollut Puola (88 %) ja seuraavaksi aktiivisin Saksa (2 %). Suomesta julkiseen kuulemiseen on lähetetty 195 vastausta, eli viidenneksi eniten (1 %). Komissio kertoo ottavansa kuulemisen perusteella kansalaisten ja sidosryhmien näkemyksiä huomioon strategian valmistelussa. (Euroopan komissio, Metsät – uusi EU:n metsästrategia.)

Seuraavaksi luvussa 3.1 esittelen EU:n uuden metsästrategian vuodelle 2030 tavoitteineen ja toimenpiteineen tarkemmin. Tämän jälkeen luvussa 3.2 käsitellään Suomen strategiasta muodostamaa kantaa.

3.1 Strategian esittely

EU:n uuden metsästrategian tavoitteena on parantaa unionin alueen metsien määrää, laatua ja suojelua. Taulukkoon 1 on koottu strategiatekstissä korostettuja kohtia sekä aiottuja toimenpiteitä, jotka on strategiassa esitelty kunkin osion lopussa.

TAULUKKO 1 Uusi EU:n metsästrategia 2030 -julkaisun keskeiset tavoitteet ja toimenpiteet niiden saavuttamiseksi.

Tavoitteet	Toimenpiteet
Tuetaan metsien sosioekonomisia tehtäviä elinvoimaisten maaseutualueiden hyväksi ja edistetään metsäbiotaloutta kestävän kehityksen rajoissa	Pitkäkestoiset puutuotteet (puurakentaminen, pitkän elinkaaren tuotteet) Puupohjaisen bioenergian käytön kestävyys- varmistaminen (kaskadikäyttöperiaate, metsätalouden sivuvirtojen hyödyntäminen) Muun kuin puualan metsäbiotalouden edistä- minen (ekomatkailu, metsien tuotteet kuten marjat, riista, korkki, tanniinit) Osaamisen ja vaikutusmahdollisuuksien ke- hittäminen (metsätalouden sidosryhmien yh- teistyö, elinikäinen oppiminen)
EU:n metsien suojelu, ennallistaminen ja laa- jentaminen ilmastonmuutoksen torjumiseksi, luontokadon pysäyttämiseksi sekä selviyty- mis- ja sopeutumiskykyisten ja monikäyttöis- ten metsäekosysteemien varmistamiseksi	Luonnontilaisten ja vanhojen metsien suojelu Kestävä metsien hoito (metsätuhoihin rea- gointi, ennallistaminen, jatkuva peitteinen kasvatus) Monimuotoisuuden lisääminen metsittämällä (tavoite istuttaa kolme miljardia lisäpuuta vuoteen 2030 mennessä) Taloudelliset kannustimet metsänomistajille ja metsien hoitajille (korvaukset, kannustin- maksut, hiilisertifikaatit)
Metsien seuranta, raportointi ja tiedonkeruu	EU:n laajuinen yhdenmety metsäseurantake- hys, strategiasuunnitelmat Eurooppalainen metsätiedekumppanuus
Tutkimus- ja innovaatiolinjaus metsäalan osaamisen parantamiseksi	Digitaalisten innovaatioiden soveltaminen EU:n yhteinen kumppanuus
Osallistava ja johdonmukainen EU:n metsä- hallinto	EU:n metsähallintojärjestelmä Sidosryhmien vuoropuhelufoorumeita
Voimassa olevien EU:n säännösten täytän- töönpanon tehostaminen ja valvonta	Luonto- ja lintudirektiivi, ympäristövastuu- ja ympäristörikosdirektiivi

Strategian ensimmäisessä osassa käsitellään metsien sosioekonomisia tehtäviä elinvoimaisten maaseutualueiden hyväksi sekä metsäbiotalouden edistämistä kestävä kehityksen rajoissa. Puusta valmistetut kestävästi tuotetut ja pitkäikäiset tuotteet korvaisivat uusiutumattomien materiaalien käyttöä ja varastoisivat hiiltä. Puun hyödyntämistä rakennusallalla pyritään edistämään Uusi eurooppalainen Bauhaus -hankkeella, jonka tavoitteena on lisätä innovointia ja tutkimusta. (Euroopan komissio 2021, 4, 6–7.)

Puupohjainen bioenergia nähdään tärkeänä, jotta EU:ssa voidaan saavuttaa päästövähennystavoitteet. Strategiassa korostetaan puun kaskadikäyttöperiaatetta eli laadukkaan puun käyttämistä ensin korkeamman jalostusasteen tuotteisiin ja sen jälkeen energiaksi. Metsäteollisuuden sivuvirroilla korvataan fossiilisia polttoaineita energiantuotannossa. Lisäksi strategiassa halutaan edistää ekomatkailua maaseudun hyvinvoinnin parantamiseksi. Ekomatkailussa korostuu vihreä siirtymä, matkailu- ja metsäalan ammattilaisten välinen yhteistyö sekä ammattilaisten koulutuksen ja työllistymismahdollisuuksien kehittäminen. (Euroopan komissio 2021, 7–10.)

Seuraava osio käsittelee strategian tavoitteita EU:n metsien suojelussa, ennallistamisessa ja laajentamisessa ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Tavoitteena on pysäyttää luontokato ja varmistaa selviytymis- ja sopeutumiskykyiset sekä monikäyttöiset metsäekosysteemit. Keskiössä on vanhojen ja luonnontilaisten metsien kartoittaminen ja suojelu. Strategiassa kannustetaan eri-ikäisrakenteiseen ja jatkuvapeitteiseen kasvatukseen, kun taas avohakkuisiin neuvotaan suhtautumaan varovaisuudella. (Euroopan komissio 2021, 11, 13.) Erityisesti tämä sai metsästrategiaa koskevassa keskustelussa huomiota.

Strategiassa painotetaan kestävä metsänhoitoa EU:n tavoitteiden saavuttamiseksi. Kestävän metsänhoidon määritellään tarkoittavan:

” – – metsien ja metsämaiden hoitoa ja käyttöä siten, että säilytetään niiden monimuotoisuus, tuottavuus, uusiutumiskyky, elinvoimaisuus ja mahdollisuus toteuttaa nyt ja tulevaisuudessa merkityksellisiä ekologisia, taloudellisia ja sosiaalisia toimintoja paikallisilla, kansallisilla ja maailmanlaajuisilla tasoilla, sekä siten, ettei aiheuteta vahinkoa muille ekosysteemeille.” (Emt. 14.)

Määritelmässä näkyvät kestävä kehityksen ulottuvuudet sekä metsien globaali merkitys. Määritelmä toimii perustana metsänhoidon suunnittelussa ja toteutuksessa. Suomen kansallisessa metsästrategiassa metsien kestävä hoito ja käyttö määritellään samoin (Maa- ja metsätalousministeriö, Kansallinen metsästrategia 2035, 40).

EU:n uudessa metsästrategiassa mainitaan julkisen ja yksityisen metsänomistuksen eroavaisuuksista. Strategian mukaan julkisessa omistuksessa olevaa metsää on enenevässä määrin suojeltava ja ennallistettava. Yksityisten metsänomistajien ja metsänhoitajien tunnustetaan olevan riippuvaisempia metsistä taloudellisesta näkökulmasta, joten heille olisi tarjottava taloudellisia kannustimia metsien suojeluun. Tällai-

nen kannustin on esimerkiksi Suomen METSO-ohjelma (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelma), kun Saksassa puolestaan metsänomistaja saa korvauksia mailaan olevista suojeltavista pohjavesialueista. (Euroopan komissio 2021, 17–18.)

EU kannustaa jäsenmaitaan kehittämään korvausjärjestelmiä kattamaan metsänomistajien tulonmenetyksiä ilmastotavoitteisiin pyrittäessä. Rahaa muutosten toteuttamiseen pyritään saamaan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) kehittämisvaroista. Tulevaisuudessa metsänomistajia aiotaan palkita ilmastohyötyjen perusteella kannustinmaksuilla tai hiilisertifikaateilla. (Euroopan komissio 2021, 19–20.)

Komissio aikoo esittää metsiin kohdistuvaa seurantaa, raportointia ja tiedonkeruuta varten lakia, jotta metsistä saataisiin säännöllisesti tietoa päätöksien toteutumisen seuraamiseksi. Jäsenmaat loisivat metsäsuunnitelmat EU:n yhteisillä kriteereillä, jotta ne olisivat vertailtavissa. Metsäsuunnitelmiin olisi sisällytettävä julkiset ja vähitellen myös yksityiset metsät. EU pyrkii alueellaan metsätiedekumppanuuteen hyödyntämällä esimerkiksi metsätietojärjestelmää (FISE - the Forest Information System for Europe) ja uusinta teknologiaa, kuten tekoälyä metsien kartoittamiseen. (Euroopan komissio 2021, 21–23.)

Strategiassa korostetaan tutkimuksen ja innovaatioiden tärkeyttä. Jäsenmaiden välistä yhteistyötä metsäasioissa halutaan parantaa tutkimus- ja innovaatiokumppanuudella. Komissio haluaa vahvistaa EU:n metsähallinnon rakennetta ja edistää vuoropuhelua yhdistämällä asiantuntijaryhmiään ja perustaa toisen ryhmän, jossa on esimerkiksi metsänomistajia sekä teollisuuden ja tiedelaitosten edustajia. (Euroopan komissio 2021, 25–26.)

EU:n tavoitteena on istuttaa alueellaan vuoteen 2030 mennessä kolme miljardia puuta. Komissio julkaisi metsästrategian liitteenä etenemissuunnitelman puiden istuttamisesta, josta pyritään luomaan näkyvä markkinointikampanja sosiaalisessa mediassa. (Euroopan komissio, Liite asiakirjaan.) Suomessa istutetaan arvion mukaan vuosittain 150 miljoonaa puuntaimea. Käsin istutettavien taimien lisäksi puiden siemeniä kylvetään. Vuonna 2019 puuntaimia istutettiin Suomessa noin 175 miljoonaa. (Metsien Suomi.) Näin ajatellen pelkästään Suomessa istutetuilla puuntaimilla voitaisiin saavuttaa lähemmäs puolet EU:n kolmen miljardin puun tavoitteesta.

Strategiassa vaaditaan, että kaikki Euroopan unionin korkean ekologisen arvon omaavat metsät asetetaan käyttökieltoon. Tällaisia ovat vanhat ja monimuotoiset metsät, joille halutaan löytää nopeasti yhteinen luokitus. Strategia korostaa luonnon monimuotoisuuden ja ilmastomuutoksen huomiointia metsätaloudessa. EU:n metsästrategian ajatuksena on, että kaikki metsänomistajat, maanomistajat ja alan ammattilaiset lähtevät toteuttamaan sitä yhdessä. (Euroopan komissio 2021, 3, 12.)

3.2 Suomen kanta

Jäsenmaat muodostavat metsästrategiasta omat kantansa. Valtioneuvosto on julkaissut Suomen kannan 17.9.2021. Valmisteluun ovat osallistuneet maa- ja metsätalousministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, ulkoministeriö, valtiovarainministeriö ja ympäristöministeriö. Suomen kannassa nostetaan esille kestävän kehityksen kaikkien osa-alueiden tärkeys metsästrategiassa:

”Suomi näkee EU:n metsästrategiassa paljon hyvää, ja joiltain osin strategian sisältö on haasteellinen. Metsiin liittyvät ilmasto- ja biodiversiteettinäkökulmat ovat hyvin mukana strategiassa ja metsästrategia on kytkeytynyt Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan sekä EU:n biodiversiteettistrategiaan 2030. Tämä tukee Suomen hallitusohjelman ja hallituksen kestävyystiekartan tavoitteita erityisesti ekologisen kestävyuden osalta. Metsien ja metsäsektorin kokonaispotentiaali ja kestävyuden taloudelliset ja sosiaaliset ulottuvuudet olisivat kaivanneet vielä tasapainoisempaa lähestymistä strategiassa.” (Warsta & Seppä 2021, 1.)

Kannassa yhdytään komission näkemykseen puupohjaisesta rakentamisesta ja pitkäkestoisista puutuotteista samalla korostaen metsien käsittelyssä syntyviä lyhytikäisiä tuotteita, joita voidaan hyödyntää uusiutuvan energian tuotannossa. Puun merkitys uusiutuvana, kierrätettävänä ja biohajoavana materiaalina nostetaan esille. Kannassa pidetään tärkeänä teollisuuden edellytyksiä ja investointimahdollisuuksia uusien puupohjaisten innovaatioiden kehittämiseksi. (Warsta & Seppä 2021, 2.)

Suomen kannassa todetaan, että EU:n ilmasto- ja monimuotoisuuspolitiikka tukee kansallista toimintaa, mutta jäsenmaiden erilaiset olosuhteet on otettava huomioon. Kannassa esitetään huoli jäsenmaiden toimivallan kaventumisesta tulevaisuudessa ja todetaan, että EU:lla ei ole perussopimuksessa määriteltyä toimivaltaa metsäpolitiikassa. (Warsta & Seppä 2021, 2–3.)

Metsien kestäväällä hoidolla ja käytöllä sekä suojelun ja ennallistamisen avulla mahdollistetaan metsien kyky sopeutua ilmastonmuutokseen ja varautua myrsky- ja hyönteistuhoihin. Suomen kannassa korostetaan, että tämä mahdollistuu tutkimuksella, tiedolla ja seurannalla. Ennallistamisessa korostetaan suometsien ja turvemaiden merkitystä. Hyvänä pidetään myös sitä, että komissio on tunnistanut rahoituksen tarpeen metsänomistajille muutoksia suunnitellessa. (Warsta & Seppä 2021, 3–4.)

Suomi on sitoutunut antamaan tilastotietoa metsistä EU:n käyttöön ja muistuttaa, että tiedon myötä yksityisyys ja omaisuudensuoja eivät saa vaarantua. Kannassa pyydetään välttämään tarpeetonta päällekkäistä hallinnollista taakkaa ja huomioimaan jäsenmaiden kansalliset metsästrategiat. Jäsenmaiden välistä yhteistyötä korostetaan. EU:n halusta vahvistaa metsähallintoaan perustamalla isoja työryhmiä ollaan huolissaan, koska tämän pelätään vähentävän jäsenmaiden ja komission vuoropuhelua. Suomi myös toivoo, että jäsenmaiden edustajista koostuvaa Pysyvän metsäkomitean asiantuntemusta hyödynnetään EU-tasolla enemmän. (Warsta & Seppä 2021, 4.)

4 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Esittelen luvussa 4.1 ja sen alaluvuissa tutkimustehtävän, aineiston ja sanomalehdet, joiden artikkeleista aineisto on muodostettu. Tämän jälkeen luvussa 4.2 ja sen alaluvuissa käsittelen kehysanalyysiä tutkimusmenetelmänä, kehys sponsoreita ja diskursseja. Luvussa on esimerkkejä siitä, kuinka metsiä on aiemmin kehystetty.

4.1 Tutkimustehtävä

Tämän maisterintutkielman tarkoituksena on selvittää, miten EU:n uutta metsästrategiaa on kehystetty suomalaisessa mediassa. ”Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Uusi EU:n metsästrategia 2030” julkaistiin heinäkuussa 2021. Tutkimuskysymys on seuraava:

Miten Euroopan komission julkaisemaa metsästrategiaa kehystettiin vuoden 2021 Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun Tulevaisuuden uutisartikkeleissa?

Komission laatimasta strategiasta uutisoitiin Suomessa runsaasti. Media-aineiston avulla voidaan tarkastella yhteiskunnassa vallitsevia ajankohtaisia ilmiöitä. Kehysanalyysin avulla voidaan tulkita median tapaa asettaa tietoa esille ja sitä, millaista tulkintatapaa lukijalle esitetään. Tutkimuksessa ei ole erityisenä tarkoituksena vertailla eri sanomalehtien tapaa muodostaa kehysiä, vaan keskittyä uutisartikkeleihin kokonaisuutena ja analysoida yleisesti median kehystämisen tapoja. Tutkielman kautta voidaan hahmottaa ajankohtaisia näkökulmia ja arvoja yleisemminkin, sillä strategiakeskustelu on osa Suomessa käytyä pitkää metsäkeskustelun jatkumoa.

4.1.1 Aineisto

Tutkimusetiikan normit ohjaavat tutkimusprosessia yleisesti hyväksytyjen ja suositeltavien periaatteiden mukaisesti. Tiedon luotettavuus ja tarkistettavuus mahdollistuvat muun muassa asianmukaisella tutkimusaineiston keruulla ja käsittelyllä. (Kuula 2006, 24.) Maisterintutkielmani aineiston ja sen tarkoituksenmukaisen rajauksen esittely suhteessa tutkimuskysymykseen mahdollistavat tiedon arvioinnin, mikä vahvistaa tutkimuksen luotettavuutta. Tutkija luo tutkimusasetelman ja tekee tulkintoja, joten tutkijan subjektiivuudella on merkitystä tutkimusprosessissa (Tuomi & Sarajärvi 2009, 135–136).

Aineistonhankintaani varten ei tarvita tutkimuslupaa, koska hankintaan ei liity erityisiä eettisiä huomioita, kuten arkaluontoisia henkilötietoja. Käytetty aineisto on julkisesti saatavilla sanomalehtien verkkosivuilla, mutta osa aineiston uutisista on vain lehtien tilaajien saatavilla. Analyysissä tuon esille lainauksia uutisista, jotka havainnollistavat aineiston pohjalta tehtyjä tulkintoja.

Tutkimusaineistona toimivat Helsingin Sanomien (HS), Kauppalehden (KL) ja Maaseudun Tulevaisuuden (MT) uutisartikkelit. Lehdet valikoituivat mukaan erilaisen näkökulmien ja journalististen linjojen takia. Tarkoituksena oli valita mukaan toimittajien sanomalehtiaineistoa, josta julkaistaan printti- ja digiversiot. Sanomalehtiartikkelit sopivat kehysanalyysin kohteeksi myös niiden perinteisemmän rakenteen vuoksi. Esimerkiksi aineisto sosiaalisen median julkaisuista saattaisi tehdä kehysten löytämisestä vaikeampaa mahdollisesti rajoitetun sanamäärän takia. Sosiaalisen median julkaisujen runsaus ja kysymykset niiden yksityisyydestä ja julkisuudesta voivat olla tutkijalle haastavia aineiston muodostuksessa (Valli & Aaltola 2015, 117–118).

Kokonaistavoittavuudella tarkoitetaan sitä, kuinka paljon painetulla lehdellä ja keskimääräisellä viikolla sen digitaalisella lehdellä on lukijoita. Helsingin Sanomien kokonaistavoittavuus on yli 1 620 000 ja Suomen kolmanneksi suurin. Suurimmat kokonaistavoittavuudet ovat Iltalehdellä (2 880 000) ja Iltä-Sanomilla (2 879 000). Kauppalehti on kokonaistavoittavuudeltaan neljänneksi (594 000) ja Maaseudun Tulevaisuus viidenneksi suurin (514 000). (Rajamäki 2021.) Aineistoni lehtien mukaan valikoitumiseen vaikutti niiden tavoittavuus. Kokonaistavoittavuusluvut kertovat paitsi lehtien suosioista, myös niiden vallasta, sillä ne tavoittavat uutisoinnillaan suuren määrän lukijoita.

Printattujen sanomalehtien suosio on säilynyt verrattain hyvin. ”Kansallinen mediatutkimus KMT 2021” -raportti kertoo, että liki 70 prosenttia suomalaisista lukee joka päivä painettuja lehtiä tai niiden digiversioita. Viikossa sanomalehtien tavoittavuus nousee ja on jopa 92 prosenttia, ja kotiinsa maksullisia painettuja tai digitaalisia lehtiä tilaa 60 prosenttia suomalaisista. (Rajamäki 2021.) Eniten sanomalehtiä lukevat 60-69-vuotiaat ja toiseksi eniten lukijoita löytyy 15-24-vuotiaista (Tilastokeskus 2021).

Sanomalehtiaineistoa tutkimalla voi hahmottaa yhteiskunnassa tapahtuvia ilmiöitä ja niille annettuja merkityksiä. Mediatekstien käyttäminen tutkimuksessa on hyödyllistä, koska ne yhdistävät tekstien tuottajat, kuluttajat ja tutkijat. Tekstit kuvastavat jokapäiväistä elämää, ja niistä on tunnistettavissa kulttuurisia merkityksiä. Mediatekstit yhdistävät arkipäivän elämän teoreettisiin ja abstrakteihin käsitteisiin, joita voidaan tutkia. Sen lisäksi, että tekstit kertovat mitä maailmassa tapahtuu, niitä tutkimalla voidaan myös miettiä, miksi niitä ei lueta ja tulkita toisella tapaa. (Kunelius 1996, 393–394.)

4.1.2 Sanomalehtien esittely

Helsingin Sanomat on Sanoma-konserniin kuuluva päivälehti, joka edustaa vapaa-mielistä aatepohjaa, puolustaa demokratiaa, yksilönvapautta, markkinataloutta ja valtiollisesta valvonnasta vapaata journalismia. Helsingin Sanomat sai alkunsa vuonna 1889 nimellä Päivälehti, jonka ideana oli toimia nuorsuomalaisten omana lehtenä. (Jensen-Eriksen, Mainio & Hänninen 2019, 18–19, 29.) Vuonna 2020 julkaistun infoartikkelin mukaan Helsingin Sanomien periaatelinjana on määrittää kantansa itsenäisesti ja olla mahdollistamassa mielipiteen vapauden toteutumista. Sen periaatteena on olla luotettava, tasapuolinen ja nopea. (Helsingin Sanomat 2020.)

Helsingin Sanomilla on välillistä vaikutusta oman pääasiallisen lukijakuntansa eli pääkaupunkiseudun ja Etelä-Suomen asutuskeskusten lisäksi niiden ulkopuolella, sillä lehteä lainataan laajasti muissa viestimissä. Helsingin Sanomilla on voimakas valtakunnallinen vaikutus yhteiskunnan kehittämisessä. (Wiio 2006, 22.)

Helsingin Sanomia on arvosteltu sulkeutuneisuudesta ja salaperäisyydestä, vaikka samalla muilta toimijoilta on vaadittu avoimuutta. Helsingin Sanomat avasi-kin arkistojaan tutkijoille verrattain myöhään ja 2010-luvun lopulla se mainosti olevansa avoimin yritysarkisto. (Jensen-Eriksen ym. 2019, 21–23.) Avoimuuteen pyrittiin myös Venäjän hyökätessä Ukrainaan helmikuussa 2022, kun Helsingin Sanomat tiedotti, että keskeinen sotaa koskeva uutisointi on maksutta luettavissa (ks. Helsingin Sanomat 2022).

Kauppalehti lukeutuu taloussanomalehtiin, jotka ovat yhteiskunnan taloudellisten ja teollisten rakenteiden kehittämisen näkökulmasta tärkeitä keskustelualustoja (Wiio 2006, 22). Kauppalehti kuuluu Alma Mediaan, jonka tarkoituksena on ”kiihdyttää yksilöiden, yritysten ja yhteiskunnan kestävää kasvua”. Alma Median arvoina ovat vapaa ja moniarvoinen viestintä sekä osapuolien tasapuolinen kohtelu. Arvoissa mainitaan myös rohkeus, uudistaminen ja joukkuepelaaminen. (Alma Media, Toimintamme perusta.)

Ensimmäinen talousaiheinen lehti syntyi, kun Jyväskylässä ilmestyvä sanomalehti Keski-Suomi perusti vuonna 1889 lehteensä liitteen nimeltä Suomen Kauppalehti,

jotta myös suomenkielisille löytyisi äidinkielellään talous- ja liike-elämänuutisia. Talousaiheisiin keskittyvälle lehdelle nähtiin tarvetta, ja vuonna 1898 Liikemies Yhdistys perusti Kauppalehden. Tarkoituksena oli parantaa kauppiaiden ammattitietoja, jotta suomalaisia tuotteita saataisiin myös ulkomaan markkinoille. (Huovila 2003, 18–19.)

Kauppalehti on talouden ilmiöiden erikoislehti, joka linjasi jo alkuvaiheessaan haluavansa olla puolueeton. Talouspoliittisesti lehdelle tärkeää oli kuitenkin talous- ja liike-elämänvapaus sekä Suomen kilpailukyky kansainvälisillä markkinoilla. (Huovila 2003, 24–25.) Nykyään Kauppalehti korostaa etenkin totuudenmukaisuutta sekä monipuolista ja kiinnostavaa sisältöä, johon lukija voi luottaa (Alma Media, Journalistin ohjeita täydentävät periaatteet Kauppalehdessä).

Maaseudun Tulevaisuus on perustettu vuonna 1916 Pellervo-Seuran toimesta tarkoituksena levittää tietoa maaseudulle ja ajaa maaseudun yhteisiä asioita. Maataloustuottajain Keskusliiton (1992 alkaen Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto, MTK) omistukseen lehti siirtyi pian perustamisensa jälkeen ja lehdestä tuli ”Maataloustuottajain Keskusliiton äänenkannattaja ja viikkolehti maaseudun olojen ja maalaisivistyksen kehittämistä varten”. (Teräväinen 2016, 21, 37.) Lehden lähtökohtana oli puoluepoliittinen sitoutumattomuus, mutta lehteä on arvosteltu maalaishenkisestä oikeistolaisuudesta ja myöhemmin maalaisliittolaisuudesta ja edelleen keskustalaisuudesta. Huomioitavaa on, että lähtökohtana ovat olleet MTK:n jäsenistön tarpeet ja maaseudun edunvalvonta. (Emt. 267.)

Maaseudun Tulevaisuus on poikkeuksellinen valtakunnallinen erikoissanomalehti Euroopassa, sillä kustantajana toimii tuottajajärjestö. Rakennemuutos vähensi maatalouslehtien lukijoita, mutta Maaseudun Tulevaisuuden levikki on Suomen väestömäärään nähden suhteellisen korkea. (Teräväinen 2016, 252). Vuonna 2023 lehden etusivulla lukee ”107 vuotta koko Suomen asialla”.

Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun Tulevaisuuden artikkeleista koottu aineisto muodostaa monipuolisen näytteen kiivaanakin käydystä EU:n metsästrategiaa koskevasta keskustelusta. Useammasta mediasta koottu aineisto on tämän tutkielman kannalta parempi ratkaisu kuin yhdestä lehdestä koostettu näyte.

4.1.3 Tutkimusaineiston rajaus

Lehtien digiarkistoissa tehtyjen hakujen jälkeen parhaimmaksi hakusanaksi osoittautui ”EU:n metsästrategia”, sillä pelkkä ”metsästrategia” antaa myös kansalliseen metsästrategiaan liittyviä osumia. Haku rajattiin vuoden 2021 alusta loppuun, jolloin aineisto kattaa vuoden 2021 EU:n metsästrategiaa käsittelevät uutiset. Tällöin uutisointia voidaan tarkastella ennen ja jälkeen strategian julkaisun ja ottaa huomioon ajan vaikutus kehyksiin.

Tarkoitukseni on keskittyä nimenomaan metsästrategian julkaisun aikaiseen uutisointiin ja reaktioihin, vaikka keskustelu metsästrategiasta jatkuu edemmäksikin.

Aineistoni aikarajaus on tarkoituksenmukainen, kun otetaan huomioon tutkimustehävä ja maisterintutkielman tekemiseen liittyvien resurssien rajallisuus.

Aineiston uutisia on kirjoitettu niin haastattelujen, tiedotteiden kuin sosiaalisen median julkaisujenkin pohjalta. Erityisesti on käytetty Twitter-julkaisuja. Aineistosani ei ole mukana valokuvia tai videoita, sillä tarkastelen tekstiaineistoja. Lehdissä on julkaistu lukuisia mielipidekirjoituksia ja kolumneja, mikä kertoo siitä, että aihe on kiinnostanut ja siihen on haluttu ottaa kantaa. Myös mielipidekirjoituksia on tutkittu kehysanalyysin keinoin (ks. Salminen 2021), mutta tässä maisterintutkielmassa ne eivät ole mukana, sillä tarkoituksena on keskittyä toimitukselliseen sanomalehtiaineistoon. Kolumnien pohjalta tehdyt muutamat artikkelit kuuluvat aineistoon, koska ne on luokiteltu uutisartikkeleiksi (esim. MT 22.1.2021).

Taulukosta 2 on nähtävissä hakutulosten ja aineiston muodostavien artikkeleiden lukumäärät. Hakusana ”EU:n metsästrategia” antaa digiarkistoissa yhteensä 163 hakutulosta, joista 40 on Helsingin Sanomien, 44 Kauppalehden ja 79 Maaseudun Tulevaisuuden arkistosta. Haun jälkeen aineistosta on rajattu pois sellaiset tekstit, jotka eivät kuulu tutkimuksen piiriin. Laadullisessa tutkimuksessa kaikkia tutkimusratkaisuja ei välttämättä voida tehdä etukäteen, jolloin rajaus muodostuu tarpeelliseksi prosessin edetessä ja tutkimusasetelman tarkentuessa (Kiviniemi 2018, 80). Näin ollen esimerkiksi Helsingin Sanomissa ja Kauppalehdessä olevat analyysiartikkelit on jätetty pois aineistosta, kuten myös Kauppalehden sivulause- ja kommenttiosioiden yhteensä kolme hakuosumaa. Taulukossa on esitetty samassa sarakkeessa mielipidekirjoitukset (HS 11 ja MT 3), lukijalta-palsta (MT 6) sekä Kauppalehden sivulauseet (1) ja kommentit (2). Kolumneja hakuosumista on yhteensä 15 ja pääkirjoituksia 12. Kolumneista ja pääkirjoituksista suurin osa on julkaistu Maaseudun Tulevaisuudessa.

Tämän jälkeen hakutuloksista jää jäljelle 107 uutisartikkelia, joista rajasin pois muita metsäaiheita käsittelevät artikkelit, joissa vain mainitaan metsästrategia, eikä sitä käsitellä sen tarkemmin. Tällaiset artikkelit eivät tuo aineistooni lisäarvoa, sillä tarkoituksena on tarkastella nimenomaan metsästrategiaan keskittyvää uutisointia. Jos artikkelissa on mainittu metsästrategia useammin kuin kerran, olen ottanut sen mukaan. Metsät ovat osa useita samanaikaisia politiikkatoimia, mikä näkyy hakutulosten ja lopullisen aineiston määrässä.

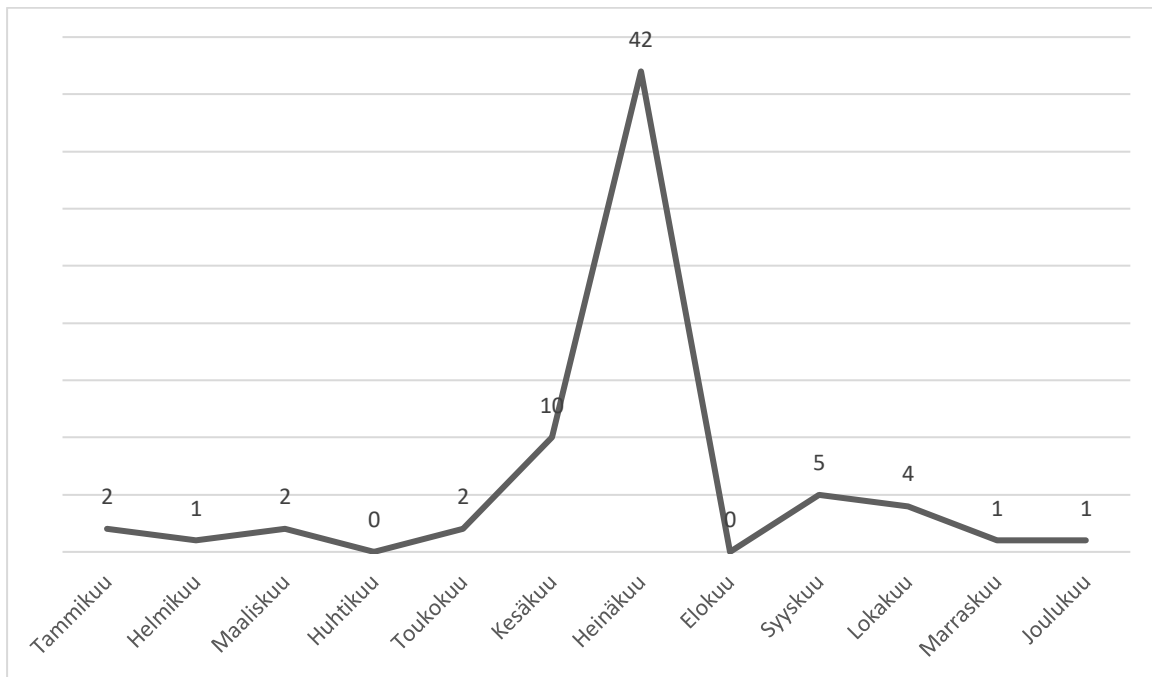
Rajauksen jälkeen aineistoni muodostavat yhteensä 70 uutisartikkelia, joista 15 on Helsingin Sanomien, 21 Kauppalehden ja 34 Maaseudun Tulevaisuuden julkaisemia. Maaseudun Tulevaisuuden artikkeleiden osuus aineistossa on määrällisesti suurin. Tämä selittyy hakutulosten kokonaismäärällä ja sillä, että EU:n uusi metsästrategia kuuluu erityisesti Maaseudun Tulevaisuuden journalistisiin kiinnostuksen kohteisiin. Helsingin Sanomat ja Kauppalehti ovat uutisoineet EU:n metsästrategiasta eniten

sen julkaisun aikoihin heinäkuussa. Tutkimukseni erityisenä tarkoituksena ei ole vertailla aineistoon kuuluvien sanomalehtien tapoja muodostaa kehyksiä, vaan keskittyä aineistoon kokonaisuutena ja analysoida yleisesti median tapaa kehystää tietoa.

TAULUKKO 2 Hakusanan ”EU:n metsästrategia” hakutulokset lehtien digiarkistoista osastoittain ja uutisartikkeleista aineistoksi valikoituneiden artikkeleiden lukumäärä.

Sanomalehti	Hakutulokset	Analyysiartikkelit	Mielipidekirjoitus + lukijalta (KL: sivulause + kommentti)	Kolumni	Pääkirjoitus	Uutisartikkelit	Aineisto
Helsingin Sanomat	40	1	11	3	2	23	15
Kauppalehti	44	5	1+2	2	2	32	21
Maaseudun Tulevaisuus	79	-	3+6	10	8	52	34
Yhteensä	163	6	23	15	12	107	70

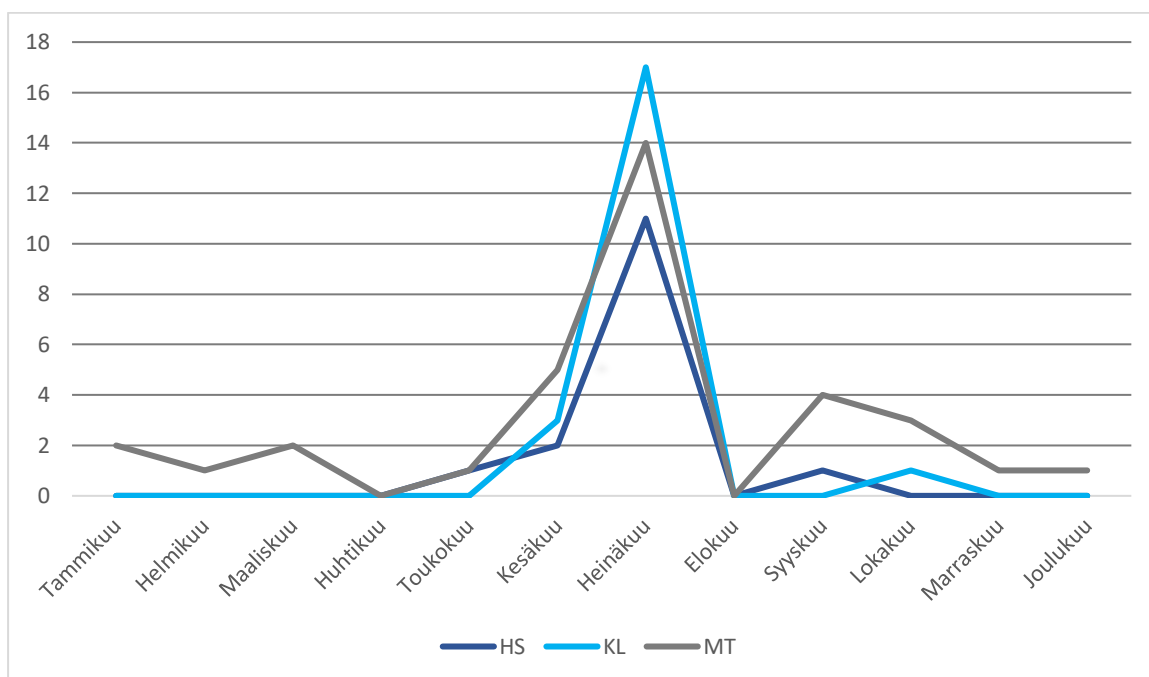
Kuvio 2 esittää aineiston artikkelit niiden julkaisukuukauden mukaan. Kuviosta on huomattavissa, että aineisto on runsaimmillaan kesä- ja heinäkuussa. Alkuvuodesta 2021 metsästrategiaa odotetaan tulevaksi ja siitä on muutamia artikkeleita. Metsästrategian kahden eri luonnoksen vuotamisen aikana kesäkuun lopulla ja heinäkuun alussa uutisointi on lisääntynyt ja jatkunut vilkkaana aina valmiin metsästrategian julkaisun jälkeisiin aikoihin. Pelkästään valmiin metsästrategian leviämispäivänä 16.7.2021 on julkaistu yhteensä 15 artikkelia, joista yli puolet (8) on Kauppalehden julkaisemia. Elokuussa aiheesta ei ole julkaistu yhtään, johon vaikuttanee kesäloma-aika etenkin EU:n toimielimissä. Loppuvuotta kohden mennessä uutisointi EU:n metsästrategiasta laantuu.

KUVIO 2 Aineiston jakautuminen kuukausille vuonna 2021.

Aineiston jakaantuminen sanomalehdittäin on puolestaan esitetty kuviossa 3. Kuvioista on huomattavissa, että Maaseudun Tulevaisuus on uutisoinut metsästrategiasta niin alkuvuodesta kuin loppuvuodestakin, kun taas Helsingin Sanomien ja Kauppalehden uutisointi aiheesta painottuu heinäkuulle, jolloin aihe on ollut ajankohtaisimmillaan ja saanut suurimman mediahuomion. Helsingin Sanomat uutisoi metsästrategiasta ensimmäisen kerran toukokuussa, ja Kauppalehti kesäkuussa. Metsästrategia kuuluu erityisesti Maaseudun Tulevaisuuden journalistisiin kiinnostuksen kohteisiin, joten lehdessä on uutisoitu aiheesta runsaasti.

Kaikki kolme lehteä ovat uutisoineet kesäkuussa ja heinäkuussa paljon metsästrategiasta. Heinäkuussa Kauppalehti on julkaissut aiheesta eniten artikkeleita. Ottaen huomioon, että aineisto kasaantuu erityisesti kesä-heinäkuulle strategiavuotojen ja lopullisen strategian julkaisun ajankohtiin, tulee näiden kuukausien uutisilla olemaan merkittävä vaikutus kokonaisuudessa.

KUVIO 3 Aineiston jakautuminen kuukausille sanomalehdittäin.

Liite 1 sisältää tutkimusaineiston taulukoituna. Taulukosta löytyvät aineistoviite, lehden nimi, uutisen otsikko, uutisen julkaisupäivämäärä ja lehden osio tai aiheena, johon artikkeli on liitetty.

4.2 Tutkimusmenetelmänä kehysanalyysi

Laadullisessa tutkimuksessa on tarkoituksena muodostaa aineisto, jonka avulla voidaan perehtyä tarkasteltavaan ilmiöön ja pyrkiä ymmärtämään sitä syvällisemmin. Aineistoon liittyvät näkökulmat kehittyvät tutkimusprosessissa ja tutkimuksen elementit, kuten tutkimustehtävä, -menetelmä ja -analyysi, muotoutuvat tutkimuksen edetessä suhteessa toisiinsa. Laadullinen tutkimus voidaan nähdä jatkuvassa kehityksessä olevana prosessina, jossa tutkijalla on merkittävä rooli. (Aaltola & Valli 2001, 68.)

Tässä tutkielmassa analyysi pohjautuu aineistosta nouseviin havaintoihin ja päättelyyn, jolloin voidaan puhua induktiivisesta lähestymistavasta. Puhtaasti induktiivisesta tutkimuksesta ei kuitenkaan ole kyse, sillä kuten Väliaverron toteaa, tulokinnan ideoita syntyy tutkimusmetodeihin ja aiheeseen perehdyttäessä (Väliaverron 1996, 112). Tutkimusasetelma ja -menetelmät ovat tutkijan asettamia, jolloin tutkijan valinnat vaikuttavat väistämättä prosessiin ja tuloksiin (Tuomi & Sarajarvi 2009, 96).

Hyödynnän tutkielmassani kehysanalyysiä. Kehysanalyysin (framing theory) luoja pidetään sosiologi Erving Goffmania, joka käsittelee aihetta lukuisten käsitteiden avulla erityisesti teoksessaan "Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience" (1974). Kehysanalyysiä voidaan käyttää teoreettisena ja metodologisena viitekehystenä (Puroila 2002, 8) selitettäessä, miten ihmiset tulkitsevat erilaisia tilanteita ja liikkuvat erilaisten tulkintojen välillä. Kehyksiä (frames) muodostamalla voidaan hahmottaa sosiaalista järjestystä ja siinä tapahtuvia muutoksia. (Rantalaiho 2010, 108–109.) Kehysten ristiriidoilla Goffman tarkoittaa sosiaalisen elämän tapahtumia, jotka voidaan tulkita monella tavalla, jolloin syntyy vastakkainasettelua (Puroila 2002, 66).

Kehykset rakentuvat kulttuurisesti ja heijastavat yhteisössä muotoutuneita tapoja ilmiöiden ymmärtämiseen. Kehykset auttavat yksilöä valitsemaan kuhunkin tilanteeseen sopivan ymmärryksen ja toiminnan tavan. Goffmanin mukaan kehykset auttavat vastaamaan kysymykseen "mitä täällä on tapahtumassa?" ("What is it that is going on here?") ja suhtautumaan tilanteeseen tiettyjen normien ohjaamalla tavalla. (Puroila 2002, 43, 45–47.)

Viestinnän professori Erkki Karvonen havainnollistaa kehystämistä arkielämässä: kaupassa ihminen osaa heti toimia tilanteen mukaisesti ja antaa myyjälle rahaa vastineeksi ostoksista. Jos myyjän näkee kahvilassa yksityishenkilönä, ymmärretään, että tilanteessa ei sovi mennä kysymään kaupan tuotteista. Vaikka virheellisestä kehystamisestä saattaa seurata vain kummallisia tilanteita, joissain tapauksissa siitä voi aiheutua vaaraa: maassa makaava ihminen voidaan tulkita esimerkiksi humalaiseksi tai sairaskohtauksen saaneeksi. Tulkinta vaikuttaa siihen, minkä kehyksen mukaan tilanteessa toimitaan ja saako ihminen sen avun, mitä tarvitsee. (Karvonen 2000, 79.)

Sovellan poliittisen viestinnän tutkija Robert Entmanin (1993) tapaa tunnistaa kehykset. Hän esittää teksteille neljä kysymystä, joiden avulla kehyksiä voidaan löytää. Kehykset ensiksikin määrittelevät (define) sen, mikä on ongelma. Toiseksi kehykset näyttävät, mitkä ovat syyt ongelman takana (diagnose causes). Kolmanneksi kehykset luovat moraalisia arvostelmia (moral judgments) ongelman vaikutuksista ja neljänneksi ehdottavat, miten ongelma ratkaistaisiin (suggest remedies). (Entman 1993, 52.)

Kehysanalyysiä sovelletaan journalismissa ja yhteiskunnallisten ongelmien tunnistamisessa. Journalismi rakentaa osaltaan todellisuutta ja luo kehyksiä. Journalistien kulttuuri, johon kuuluvat etiikka ja normit, sosiaaliset toimintasäännöt sekä tapa muokata ja valita asioita uutisiksi, vaikuttavat kehysten muodostumiseen:

"Kehystämällä mediat jäsentävät yksittäisiä tapahtumia ja laajempia ilmiöitä ymmärrettäväksi kokonaisuudeksi, jolla on omat syynsä ja seurauksensa. Tapahtumia tai ilmiöitä on mahdollista määritellä useiden eri tulkintakehysten valossa, jolloin ne näyttäytyvät erilaisina. Kehys sisältää tietyn ennakkokäsityksen siitä, miten todellisuus on rakentunut. Sen pohjalta jäsennetään uudet tiedot, havainnot ja kokemukset osaksi tiettyä kokonaisuutta." (Väliverronen 1996, 108.)

Kehyistäminen sopii media-aineistojen tutkimiseen, sillä toimittajat tekevät valintoja ja sovittavat informaatiota tiedostaen tai tiedostamatta tiettyihin kehyksiin (Karvonen 2000, 78). Karvosen mukaan kehystettäessä valikoidaan uutiselle konteksti, jolloin voidaan saada ihmiset ajattelemaan uutisesta halutulla tavalla. Esimerkiksi hän nostaa historian, jota voidaan lukea valikoiden ja tiettyjä asioita korostaen ja tiettyjä häivyttäen. (Emt. 82.)

Kehyistämisessä todellisuudesta valitaan puolia, joita tehdään näkyväksi suosiolla ja edistämällä tietynlaista tulkintaa (Entman 1993, 52). Yhteiskunnassa käydään jatkuvaa taistelua siitä, mikä intressiryhmä saa tulkintansa ja tilannemääritelmänsä vallitsevaksi julkisessa keskustelussa ja siten eniten huomiota ja kannatusta (Karvonen 2000, 80).

Keskeinen osa toimittajan työtä on tulkita, mitä tilanteissa on tapahtumassa ja muodostaa tiedonpalasista selkeä kuva yleisölle (Karvonen 2000, 80). Journalismissa on tavallista käsitellä yhteiskunnallisia aiheita kiistoina, jolloin tuotetaan puolesta-vastaan-asetelma. Keskusteluun osallistujat joutuvat osaksi tätä vastakkainasettelua, joka luo myös lukijoille ehdotuksen ilmiön tulkitsemiseen tietystä näkökulmasta. (Väliverronen 1996, 109.)

Median kehysten katsotaan vaikuttavan ihmisten oppimiseen, tapahtumien arviointiin sekä asenteisiin ja muuttavan niitä. Yksilön kehystulkintoihin vaikuttavat esimerkiksi arvot, poliittinen kiinnostus sekä mieliala ja tunteet. Yksilötason lisäksi kehykset vaikuttavat yhteiskunnallisesti esimerkiksi päätöksentekoon. (Lecheler & de Vreese 2019, 13, 47.)

Puhuttaessa suomalaisesta metsäkeskustelusta, jolla on pitkä historia, voidaan olettaa median sovittavan uutisia jo olemassa oleviin kehyksiin ja toisintavan niitä. Journalistit yhdistävät uusia tapahtumia aikaisempiin, ja aiheen pinnalla oleminen lisää tapahtumien uutisarvoa (Horsti 2005, 57). Euroopan komission metsästrategiasta käyty uutisointi toimii esimerkkinä ajankohtaisesta metsäkeskustelusta ja asettuu pitkään metsäkeskustelun jatkumoon. Metsistä ja metsäpolitiikan uutisoinnista voidaan nähdä muodostuneen Suomessa vakioaihe.

Sen lisäksi, että media tuottaa kehyksiä, kehyksiä tuotetaan myös niitä tulkittaessa. Voidaankin puhua median tuottamista mediakehyksistä ja erikseen tulkintakehyksistä, joita syntyy mediakehyksiä tulkittaessa. (Wiio 2006, 57.) Tutkielmassani tarkastelen median luomia kehyksiä ja niitä tulkitsemalla tuotan samalla tulkintakehyksiä. Kehyksien avulla voidaan yksinkertaistaa kompleksista todellisuutta ja helpottaa ilmiöiden hahmottamista.

4.2.1 Kehyssponsorit ja diskurssit

Kehyksiä voidaan muodostaa median toimesta ja median kautta (framing by the media and framing through the media). Mediakehyksillä voidaan nähdä olevan ikään

kuin sponsoreita, jotka pyrkivät vaikuttamaan median tapaan käsitellä uutisia. *Kehyssponsorit* (frame sponsors), joita ovat esimerkiksi etujärjestöt ja mainostajat, pyrkivät saamaan median luomaan kehyksen heille edullisella tavalla. Esimerkiksi lehdistötiedotteet ja haastattelut toimivat keinoina pyrkiä tarkoituksellisesti vaikuttamaan median tuottamiin kehyksiin. Mediat luottavat samoihin tietolähteisiin ja käyttävät myös toisiansa tietolähteinä, jolloin samanlaiset kehykset toistuvat ja näkyvät voimakkaana. (Van Gorp 2007, 68–69.)

Median ja kehyssponsorien suhde on vastavuoroinen. Median hyödyntäessä kehyssponsorin tarjoamaa tietoa, se kannustaa kehyssponsoreita vaikuttamaan jatkosakin kehyksiin. (Wichgers, Jacobs & van Spanje 2021, 675.) Kehyssponsorit edistävät yleensä jonkin ihmisryhmän etua yksilön sijaan. Kehyssponsorien vaikutus ei sulje pois sitä, että toimittajat ovat myös aktiivisia kehysten luomisessa. (Gamson & Modigliani 1989, 6–7.) Tutkielmassani on tarkoituksena tuoda esille toimijoita, jotka osallistuvat metsästrategiakeskusteluun ja näkyvät mediassa.

Diskursseja on syytä käsitellä kehysanalyysin yhteydessä, vaikka tutkielmassa keskitytäänkin kehysanalyysiin. Media-aineistoja on yleistä lähestyä diskurssianalyttisestä näkökulmasta (ks. esim. Nieminen & Pantti 2009, 124). Diskurssianalyysi tutkii kielen käyttämistä ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa. Keskeistä on, miten kielenkäyttö heijastaa sääntöjä ja tapoja, jotka tuottavat todellisuutta merkityksiä rakentamalla. Diskurssianalyysissä korostuvat sanavalinnat ja se, miten asioista puhutaan. (Korhonen, Keränen, Lindroos, Nousiainen, Ojakangas & Tilli 2015, 109–110.)

Viestinnän ja median tutkimuksessa diskurssit nähdään erityisesti todellisuuden sosiaalisena konstruktiona (Wiio 2006, 62). Sitran tutkimusraportissa ”Media uudistuvassa yhteiskunnassa – Median muuttuvat pelisäännöt” (2006) kerrotaan diskurssien ja kehysten yhteen kietoutumisesta:

”Diskursseissa eri asiat kietoutuvat yhteen ja näyttäytyvät eri tilanteissa ja eri aikoina eri tavoin. Voimme nähdä, että ympärillämme on käynnissä itse asiassa lukematon määrä mitä erilaisimpia kielenkäytössä jatkuvasti uusiintuvia ja rakentuvia merkityssuhteiden järjestelmiä tai merkitysjärjestelmiä, joita voidaan nimittää diskursseiksi. Voidaan sanoa, että diskurssit ovat puhetapoja, joiden sisällä ilmenee erilaisia kehyksiä. Sama kehys voi esiintyä erilaisten diskurssien sisällä, ja erilaisiin diskursseihin voi toisaalta sisältyä hyvinkin monenlaisia kehyksiä.” (Wiio 2006, 62.)

Vaikka diskurssiteoriaa ja kehysanalyysia voidaan käyttää samankaltaisissa tilanteissa, on niissä tunnistettavia eroja. Diskurssit perustuvat kieleen ja sen sosiaaliin käytäntöihin, ja kielen nähdään määrittävän ennemminkin ihmistä kuin ihmisen kieltä. Kehykset sen sijaan perustuvat tilanteen kontekstin ymmärtämiseen ja korostavat ihmistä kielen käyttäjänä ja sen muuttajana. (Karvonen 2000, 84.)

Diskursseihin vaikuttamalla voidaan saada aikaan yhteiskunnallista muutosta. Media mahdollistaa erilaisten käsitteiden ja tulkintojen syntyminen, sillä se toimii

alustana keskustelulle. Esimerkiksi voidaan nostaa tupakkaan suhtautumisen muutos; medialla oli 1980-luvulta alkaen keskeinen vaikutus siihen, että tupakkaa ei nähdä enää hyväksyttävänä osana terveyden diskurssia. Tupakka alettiin kehystää mediassa epäterveellisyyden kehyksiin tukemalla terveystietoa ja tutkimustietoa, jolloin tupakan tulkinnat esimerkiksi miehisenä tapana alkoivat väistyä. (Wiio 2006, 62–63.)

Karina Horsti (2005) käyttää väitöskirjassaan ”Vierauden rajat: Monikulttuurisuus ja turvapaikanhakijat journalismissa” kehysanalyysin lisäksi diskurssianalyysiä. Hän hyödyntää kehystämisen keinoina tekstin metaforia, esimerkkejä, rinnastuksia ja iskulauseita, jotka paljastavat vallitsevan käsityksen jäsentää todellisuutta kehysten kautta. (Ks. Horsti 2005.)

Maisterintutkielmani aineisto koostuu uutisartikkeleista, joten niiden tavalla käyttää kieltä on merkitystä kehysten tunnistamisessa. Sanavalinnat ja esimerkiksi sitaattit kertovat, mitä tekstistä halutaan korostaa ja millaista tulkintaa teksti tarjoaa lukijalleen.

4.2.2 Esimerkkejä metsien kehystämisestä

Viestinnän professori Esa Väliverronen (1996) käyttää väitöskirjassaan ”Ympäristöuhkan anatomia” Erving Goffmanin kehysanalyysiin pohjautuvia sovellutuksia. Hän nimittää Lapin metsätuhoja käsittelevästä media-aineistosta kolme kehystä, jotka ovat sairaus, kiista ja hallinta. Sairauden kehyksessä metsät liitettiin osaksi laajempaa ongelmaa kuten ekologista katastrofia, ja kiistan kehyksessä media käsitteli aihetta yleisesti kiistan kautta. Hallinnan kehyksessä metsätuhot näyttäytyivät tieteen avulla hallittavina ja ratkaistavina ongelmina. (Väliverronen 1996, 108, 112–114.)

Inna Salminen (2021) on soveltanut kehysanalyysiä muun muassa Entmanin määritelmän mukaan pro gradu -tutkielmassaan ”Monimuotoisuuden ja metsätalouden kehystämisen mediassa”. Hän jakaa kehykset ensisijaisiin ja toissijaisiin. Ensisijaisissa kehyksissä korostuvat uutisten tietolähteinä toimineet tahot. (Salminen 2021, 12, 33–34.) Käsittelen tutkielmassani uutisten takana olevia tahoja hyödyntämällä ajatusta kehysponsorista, jotka pyrkivät saamaan median esittämään asian heidän kannaltaan edullisella tavalla.

Metsien kehystämistä on tutkittu myös EU:n hallinnollisissa asiakirjoissa. Jerbelle Elomina ja Helga Pülzl (2021) jaottelevat artikkelissaan ”How are forests framed? An analysis of EU forest policy” kehykset ensisijaisiin ja toissijaisiin kehyksiin. Yksi metsien kehystämisen tapa EU:n hallinnollisissa asiakirjoissa on nähdä metsät biotalouden lähteinä (forests as contributors to bioeconomy). Kehyksen toissijaisia kehyksiä ovat uusiutuva energia ja biopohjaiset tuotteet. Asiakirjoissa esiintyy kehys, jossa metsät nähdään ratkaisuna ilmastonmuutokseen (forests as a climate change solution) ja kehys, jossa metsät nähdään sosiokulttuurisen hyvinvoinnin ylläpitäjinä (forests sustain socio-cultural wellbeing). (Elomina & Pülzl 2021, 5).

Tutkimuksen tarkoituksena on hahmottaa EU:n eri politiikan aloille pirstoutunutta metsiin liittyvää politiikkaa ja auttaa tunnistamaan asiakirjojen tapoja käsitellä metsiä. Hallitseva kehystämisen tapa on esittää metsät aineellisten hyödykkeiden ja puunkäytön perusteella, vaikka EU:ssa on pyritty edistämään yhtä lailla taloudellista, ekologista ja sosiokulttuurista kestävyyttä. (Elomina & Pülzl 2021, 10.)

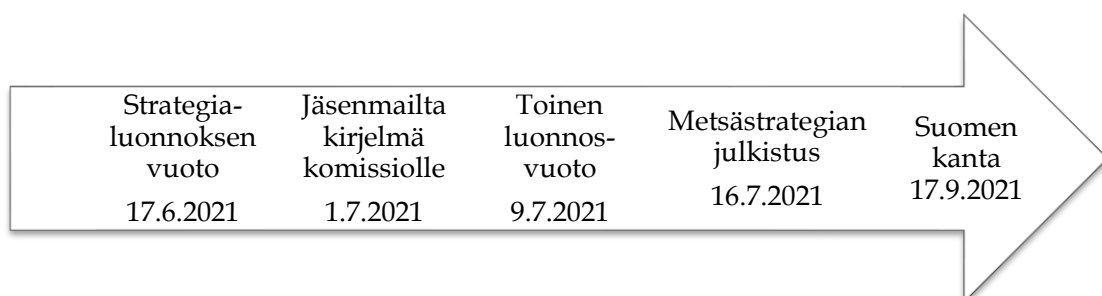
Hyödynnän tutkielmassani Goffmanin ja Entmanin ajatteluun perustuvaa kehysanalyysiä. Luonnonvarakeskuksen tutkimus ”Näkökulmia metsäalan kestävyyskeskusteluun: Systeminen lähestymistapa” (2022) puolestaan käsittelee metsäkeskustelua systeemiajattelun (systems thinking) pohjalta luotujen kehysten kautta (ks. Aro, Karvinen, Pynnönen, Soini & Vehmasto 2022).

5 METSÄSTRATEGIAUUTISOINNIN KEHYKSET

Luvussa 5.1 esittelen EU:n metsästrategiaan liittyvän keskustelun kulkua. Luvussa 5.2 kuvaillaan, miten tutkielmassa on hyödynnetty kehystämistä analyysitapana ja esittää kehukset taulukkomuodossa. Tämän jälkeen esittelen tarkemmin aineistosta tulkitut kehukset. Metsät ovat vaarassa -kehys esiintyy aineistossa vähiten, joten se on esitelty kahden yleisemmän kehysten, eli EU on uhka -kehysten ja hallinnollisen kiistan kehysten, jälkeen. Tarkastelen kehys sponsoreita luvussa 5.3 ja ajan vaikutusta kehyksiin ja niiden tulkintaan luvussa 5.4.

5.1 EU:n metsästrategiaa käsittelevän uutisoinnin kulku

Kuvio 4 esittää aikajanalla uutisointiin ja sen vilkkauteen vaikuttaneita tapahtumia, jotka ovat ensimmäinen ja toinen strategialuonnoksen vuoto, jäsenmaiden komissiolle lähettämä kirjelmä sekä valmiin strategiatekstin ja Suomen kannan julkistus.

KUVIO 4 Aineiston keskeiset tapahtumat esitettynä aikajanalla.

Vuoden 2021 alussa uutisoinnissa on nähtävissä odottava tunnelma EU:n metsästrategiaa kohtaan. Kesäkuussa uutisoidaan Talouselämän kirjoittavan, että strategialuonnos on vuotanut julkisuuteen. Vuotaneessa versiossa korostuu uutisten perus-

teella metsien suojeleminen ja monimuotoisuus. Uutisoinnissa huomiota herättävät avohakkuuta koskevat kirjeet ja komission toimivalta. Vuoto käynnistää kiivaan keskustelun, ja uutisia tehdään niin haastattelujen, tiedotteiden kuin sosiaalisen median päivitystenkin pohjalta. Vuodesta tai sen taustoista ei löytynyt enempää tietoa.

Mediahuomion saavat hallituspuolueiden jakaantuneet mielipiteet. Pääministeri Sanna Marinin (sd.) hallituksen muodostavat Suomen Sosiaalidemokraattinen puolue, Suomen Keskusta, Vihreä Liitto, Vasemmistoliitto ja Suomen ruotsalainen kansanpuolue.

Maa- ja metsätalousministeri Jari Lepällä (kesk.) ja ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkosella (vihr.) on näkemyseroja hallituksen yhteisestä linjauksesta. Lepän mukaan metsästrategialuonnos osoittaa, että komission strategia ei ole hallitussopimusten mukainen, kun taas Mikkosen mielestä on. Leppä osallistuu muiden jäsenmaiden kanssa metsästrategiaa arvostelevan palautekirjelmän lähettämiseen komissiolle. Kirjelmässä korostetaan kokonaiskestävyyttä ja jäsenmaiden päätösvaltaa. Mikkonen kertoo kuululleensa asiasta medialta.

Suomen ja Ruotsin pääministerit ovat kirjelmöineet komission puheenjohtaja Ursula von der Leyenille aiemmin saman suuntaisesti. Vihreiden puheenjohtaja ja sisäministeri Maria Ohisalon uutisoidaan syyttävän keskustaa ja sosiaalidemokraatteja lobbauksesta, joka ei ole hallituksessa sovittujen kantojen mukaista.

Euroopan parlamentin suomalaiset jäsenet vaativat hallitukselta yhtenäistä linjaa EU:n suuntaan. Luonnoksesta kirjelmöivät komissiolle niin Suomen Euroopan parlamentin jäsenet kuin parlamentin EPP-ryhmäkin (European People's Party). Useiden maiden europarlamentaarikot laativat kirjelmän, jossa tuetaan metsästrategialuonnoksen esityksiä sellaisenaan.

Metsästrategia vuotaa julkisuuteen toisen kerran heinäkuun alussa. Uutisissa kerrotaan, että avohakkuukielloa on lievennetty ja metsät mainitaan biotalouden raaka-aineena. Toisesta strategiavuodesta mainitaan vain muutamassa artikkelissa, eikä se synnytä suurta uutisointia verrattuna ensimmäiseen luonnosvuotoon.

Heinäkuun puolivälissä Euroopan komissio julkaisee valmiin metsästrategian. Luonnosten vuotojen jälkeisen vaikuttamisen nähdään heijastuneen lopputulokseen. Uutisissa käsitellään nyt laajemmin koko strategian sisältöä, tuodaan lisää esille eri toimijoiden mielipiteitä siitä ja valmistaudutaan tuleviin politiikkatoimiin, joita ovat esimerkiksi strategian termien määrittely.

Syyskuussa julkaistaan Suomen muodostama kanta EU:n uuteen metsästrategiaan. Uutisointi rauhoittuu loppuvuotta kohden.

5.2 Kehyksien esittely

Aineiston ensimmäisellä lukukerralla keskityin hahmottamaan keskeiset tapahtumat ja uutisoinnin kulun. Aineisto luettiin aikajärjestyksessä ja samalla tiivistettiin uutisarikkelien keskeinen sisältö, joka useasti löytyi jo otsikosta, sen jälkeisestä ingressistä ja esille nostetuista sitaateista. Asetteluun ja sanavalintoihin kiinnitettiin huomiota. Aineisto tulostettiin myös paperiseen muotoon analyysiä varten.

Jaottelin artikkelit teemoittain ja aloitin niiden avulla kehysten hahmottelemisen. Luettaessa kiinnitettiin huomiota uutisten runsauteen ja muutoksiin, joita tapahtui sisällöissä. Etenkin ensimmäisen luonnosvuodon ja valmiin strategian julkaisun ajankohdat muodostuivat keskeisiksi. Kehyssonoriajatuksen innoittamana etsin tahot, joiden edustajien äänet pääsivät esille artikkeleissa.

Aineiston seuraavilla lukukerroilla kiinnitin huomiota toistuviin teemoihin ja keskityin tarkemmin kehysanalyysiin. Etsin vastausta siihen, miten artikkeleissa on vastattu Erving Goffmanin kysymykseen ”mitä täällä on tapahtumassa?” ja selitetty tapahtumat. Robert Entmanin mukailleen aineistolle esitettiin neljä kysymystä, jotka auttavat tunnistamaan kehyksiä:

1. Mikä on ongelma?
2. Mitkä ovat syyt ongelman takana?
3. Mitkä ovat moraaliset arvostelmat?
4. Miten ongelma voitaisiin ratkaista?

Osasta aineistoa kehysten pystyi tunnistamaan nopeasti jo otsikon avulla, kun taas joissain artikkeleissa kehykset olivat vaikeammin tulkittavissa. Otsikon muotoilulla on vaikutusta lukijaan, vaikka itse artikkelissa asiaa olisikin käsitelty laajemmin ja tuotu esille useita näkemyksiä. Samassa artikkelissa saattoi esiintyä monta kehystä samanaikaisesti, eikä hallitsevimman kehysten tunnistaminen ollut aina mahdollista. Kehyksien voidaankin nähdä kerrostuvan päällekkäin (Puroila 2002, 61).

Diskurssianalyysiin pohjautuen luettaessa kiinnitettiin huomiota sanavalintoihin, jotka paljastaisivat uutisen takana olevan asenteellisuuden ja tunteet. Kielen käyttöä tarkastelemalla pyrittiin päättämään uutisen tarjoamaa tulkintaa lukijalle. Väliverronen nostaa tutkimuksessaan esille metaforien merkityksen kehysten tunnistamisessa, sillä kielikuvilla tuetaan argumentteja (Väliverronen 1996, 122).

Aineistosta tunnistettiin kolme kehystä. Kehykset on nimetty seuraavasti: 1) EU on uhka -kehys, 2) hallinnollisen kiistan kehys ja 3) metsät ovat vaarassa -kehys. Tutkielmassa käytetään EU on uhka -kehyksestä myös nimeä uhkan kehys ja metsät ovat vaarassa -kehyksestä nimeä vaaran kehys. Kehyksistä yleisimmin esiintyvät uhkan kehys ja hallinnollisen kiistan kehys.

Taulukko 3 esittää Entmania soveltaen tiiviisti kehysten ongelmat, syyt ongelmien takana, moraaliset arvostelmat ja ratkaisuehdotukset. Taulukossa on tuotu esille kehys sponsoreita ja diskurssianalyysin innoittamana kehyksille tyypillisiä kielellisiä ilmaisuja. Näillä keinoilla olen etsinyt aineistosta vastausta tutkimuskysymykseen *miten Euroopan komission julkaisemaa metsästrategiaa kehystettiin vuoden 2021 Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun Tulevaisuuden uutisartikkeleissa?*

TAULUKKO 3 Aineistosta löydetty kehukset metsästrategiaa koskevassa uutisoinnissa.

Kehys	Ongelma	Syyt ongelman takana	Moraaliset arvostelmat	Miten ongelma ratkaistaisiin?	Kehyksen sponsoreita	Kielellisiä ilmaisuja (esim. metaforia, fraaseja)
EU on uhka	EU uhkaa jäsenmaiden päätösvaltaa, subsidiariteetti-periaatetta, omaisuuden suojaa, kansantaloutta, kokonaiskestävyyttä, biopohjaisiin ratkaisuihin siirtymistä	Komissio ylittää toimivaltansa ja on osin osaamaton metsäasioissa, ympäristöajattelun nousu keskiöön	Suomen metsien "sosialisointi" EU:n tarkoituksiin, Suomi menettää itsenäisyyttään ja valtaansa EU:lle, hallitsematon toiminta heikentää metsien potentiaalia tulevaisuudessa	Jäsenmaiden oma päätösvalta ja toiminta, ammattilaisten kuunteleminen, kokonaiskestävyyden edistäminen, EU:sta irrottautuminen	Metsäteollisuus, MTK, keskusta, kokoomus, sosiaalidemokraatit (esim. Sarvamaa, Leppä, Tuppurainen, Marttila)	Metsävallankaappaus, metsävyörytys, komissio hamuaa metsiä, forestxit, viherbyrokratia, metsien sosialisointi ja museointi
Hallinnollinen kiista	Suomen hallituksen ja EU:n sisäiset riidat ja näkemyserot, epäyhtenäiset kannat, kysymys komission ja jäsenmaiden rooleista unionin päätöksenteossa	Kiistaa hallitusohjelman tulokinnasta, EU:n toimielinten erimielisyydet, arvoerot	Epäyhteneväisyys ja riitely heikentävät kantojen perille saamista sekä päätösten hyväksytävyyttä yhteiskunnassa	Avoimet keskustelut, neuvottelut, kompromissit, yhteiset pelisäännöt	Kaikki keskusteluun osallistujat asettuvat osaksi kiistaa (esim. Suomen hallituksen jäsenet, EU:n toimielinten edustajat)	Hallituksen sisällä kytee riita, nokkapokka tekee hallaa, ristiveto, hallitukselta tarvitaan ryhtiliike, epäilyllinen ote, viherpesu, turha huutelu, metsäkiista
Metsät ovat vaarassa	Metsien talouskäyttö vaarantaa luonnon monimuotoisuuden, ilmaston lämpenemisen muodostaa uhkan	Taloustalouden hallitsevuus, ympäristöarvojen ohittaminen, vanhat asenteet	Ympäristön tuhoutuminen ihmisen toiminnan seurauksena, luonnon metsiä ei enää ole, ilmaston lämpeneminen	Metsien suojeleluasteen nosto ja käytön rajoitukset, ennallistaminen, avohakkuiden vähentäminen	Greenpeace, Luonnonsuojeluliitto, vihreät (esim. Niinistö, Eräjää, Timmermans)	Terveet metsät, metsiä uhkaavat ihmisten toimet ja ilmastomuutos, puu ei ole vain raaka-aine, avohakkuita pitäisi vähentää

5.2.1 EU on uhka -kehys

EU on uhka -kehyksessä EU:n ja etenkin metsästrategian laatineen komission nähdään uhkaavan jäsenmaiden päätösvaltaa, subsidiariteettiperiaatetta, omaisuuden suojaa, kansantaloutta ja kestävä kehityksen osa-alueiden tasapuolista huomiointia. Kehyksessä metsien käytön lisääntyvät rajoitukset ja suojele esitetään uhkana metsätaloudelle ja kansantaloudelle, sekä uhkana siirtymässä kohti biopohjaisia ratkaisuja. Ongelmana nähdään ympäristöajattelun nousu keskiöön. Kehyksessä korostetaan aktiivisen metsänhoidon roolia hiilensidonnassa ja puupohjaisten tuotteiden mahdollisuuksia siirtymässä pois fossiilisista polttoaineista.

Kehys esittää, että seurauksena on EU:n lisääntyvä valta ja Suomen metsien hallinnointi EU:n ympäristöpolitiikan tarkoituksiin. Metsien potentiaalin pelätään kärsivän hallitsemattomien toimien takia. Kehyksessä esitetään ratkaisuksi jäsenmaiden päätösvallassa kiinni pitämistä, kokonaiskestävyyden edistämistä ja metsäisten jäsenmaiden tietotaidon hyödyntämistä. Keskustelun kiivaimmassa vaiheessa ratkaisuksi vihjataan myös EU:sta irrottautumista.

Jäsenmaiden oman päätösvalan vaarantumisen pelko korostuu uhkan kehyksessä. Lukuisissa aineiston artikkeleissa on otsikkotasolla mainintaa metsäpolitiikan toimivallasta ja sen kuulumisesta kansalliseen politiikkaan. Päätösvallassa muodostuu läpi aineiston hallitseva teema, josta uutisoidaan runsaasti:

”Suomessa luonnos on herättänyt vastustusta erityisesti esimerkiksi avohakkuiden ja Suomen kansallisen päätösvalan osalta.” (HS 21.6.2021)

”EU-ministerit vaativat päätösvaltaa metsiin – Ranskan kollegan tavannut ministeri Leppä: ’Olemme yhtä mieltä siitä, että metsäpäätökset kuuluvat jäsenmaille.’” (MT 20.7.2021)

Subsidiariteettiperiaatteen eli läheisyysperiaatteen mukaisesti päätöksenteko tulee tehdä mahdollisimman lähellä kansalaisia (Pavy 2022). EU on uhka -kehyksessä painotetaan läheisyysperiaatetta. Esimerkiksi MTK:n puheenjohtaja Juha Marttila sanoo, että metsänhoitoa on tehtävä luontoystävällisemmin, mutta asia ei ole sellainen, jota ei kansallisesti osattaisi hoitaa. Hän sanoo, että biodiversiteettihaasteet tunnustetaan ja tiedetään. (KL 9.7.2021a.) Vihreiden puheenjohtaja Maria Ohisalo puolestaan näkee EU:n olevan hyvä kirittäjä useille tavoitteille (HS 7.7.2021a). Aineistossa kiinnitetään myös huomiota siihen, että kansainväliset sopimukset ja tavoitteet vaikuttavat EU:n toimiin:

”Joidenkin mielestä Euroopan unioni saa syntipukin roolin metsäkysymyksissä, vaikka metsiin kohdistuva paine on tulosta kansainvälisistä sopimuksista ja tavoitteista.” (KL 9.7.2021b)

Omaisuuđensuoja on Suomessa säädely perustuslaissa. Omaisuutta saa käyttää haluamallaan tavalla, ja muiden on sitä kunnioitettava (Minilex). Uhkan kehyksessä nähdään, että komission muotoilema kanta avohakkuihin uhkaa etenkin yksityismetsänomistajien omaisuudensuojaa. MTK:n metsävaltuuskunnan puheenjohtaja Mikko Tirola toteaa ensimmäisen luonnosvuodon jälkeen omaisuudensuojan olevan länsimaisen oikeusjärjestelmän kulmakivi (MT 22.6.2021b).

Metsästrategian avohakkuukohdasta uutisoidaan vaihtelevin sanamuodoin. Ensimmäinen luonnosvuotoa koskeva artikkeli otsikoi, että EU suunnittelee avohakkuiden kieltämistä. Artikkelissa otsikkoa täydennetään kertoen, että avohakkuut kiellettäisiin ” – – ellei luonnon monimuotoisuus hakkuita nimenomaisesti edellytä” (KL 17.6.2021). Otsikoissa kerrotaan avohakkuiden kieltämisestä, rajoittamisesta, lopettamisesta, tyrmäämisestä ja välttämistä. Ilmaisutavat kertovat vuodon epäselvyydestä ja tulkinnanvaraisuudesta. Artikkeleissa otsikkoja täydennetään ja tuodaan esille strategian kohta, jossa mainitaan avohakkuiden mahdollisuus luonnon tilan niin vaatiessa, kuten edellä olevassa aineisto-otteessa.

Strategialuonnoksen vuotaessa toisen kerran kohdan uutisoidaan lieventyneen, sillä avohakkuihin kehoitetaan suhtautumaan harkiten (HS 9.7.2021). Valmiissa strategiassa avohakkuihin kehoitetaan suhtautumaan varovaisuudella ja niitä tulisi ” – – käyttää vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa” (Euroopan komissio 2021, Uusi EU:n metsästrategia 2030, 13).

Avohakkuu on tasaikäisrakenteisissa talousmetsissä käytetty menetelmä, jossa yhtenäisellä tavalla käsitellystä metsästä poistetaan kerralla koko puusto säästöpuita lukuun ottamatta. Tilalle kasvaa uusi metsä luontaisesti tai viljellen. Toinen tapa on eri-ikäisrakenteinen eli jatkuvapeitteinen kasvatus, jossa ominaista on puuston epätaisuus, monilajisuus ja aukkoisuus. Eri-ikäisrakenteisessa talousmetsässä tehdään poimintahakkuuta, joissa vialliset ja isot puut poistetaan ja pienemmät jätetään kasvamaan. Tällöin metsä jää puustoiseksi myös hakkuun jälkeen. Vaihtoehtona on pienaukkohakkuu, jossa pieneltä alueelta poistetaan kaikki puut. (Huuskonen ym. 2014, 27–32, 99, 113.) Ammattilaisten tuella on merkitystä, kun metsänomistaja miettii sopivimpia tapoja hoitaa metsäänsä.

Kansantalouden pelätään vaarantuvan EU on uhka -kehyksessä, kun avohakkuukiellon nähdään uhkaavan Suomen metsäteollisuutta. Seuraava otsikko ehdottaa lukijalle, että aiheesta on syytä huolestua:

”Avohakkuukiello romuttaisi Suomen kansantalouden, sanoo Anne Kalmari – ”Tarkoittaisi metsäteollisuuden alasajoa.” (KL 7.7.2021)

Uhkan kehyksessä ollaan huolissaan siitä, että sidosryhmiä ei ole kuunneltu. Itävallan metsänomistajien ja puunjalostusteollisuuden järjestöistä kritisoidaan, että strategiassa ei ole sen perusteella käytetty minkäänlaista metsäalan osaamista (MT

13.7.2021a). Komission laatiman strategian pelätään vaikuttavan metsistä saatavien biopohjaisten innovaatioiden kehittelyyn. Metsien uusiutuvat raaka-aineet tekevät niistä keskeisiä ilmastotyössä, sillä niillä voidaan korvata fossiilisia raaka-aineita. Euroopan parlamentin maatalousvaliokunnan varapuheenjohtaja Elsi Katainen (kesk.) ottaa asiaan kantaa strategialuonnoksen vuodon jälkeen:

”Luonnos painottaa metsien roolia ilmastonmuutoksen hillitsijänä ja hiilinieluna. Puun käyttöä luonnoksessa linjataan yksityiskohtaisesti, mikä Kataisen mukaan on metsien talouskäytön näkökulmasta ongelmallista. Ei komissio voi päättää puun käytöstä markkinoiden tai omistajien puolesta. On hyvä, että pitkäikäisiin puutuotteisiin panostetaan, mutta komissiolta näyttäisi kokonaan puuttuvan ymmärrys uusista biotalouden innovaatioista eli siitä, mitä kaikkea puun sivuvirroista jo tehdään kemikaaleista tekstiileihin ja muovivaivoja korvaaviin tuotteisiin”, Katainen sanoo.” (MT 21.6.2021a)

Artikkelilainauksessa tulevat ilmi useat uhkan kehityksen elementit kuten päätösvaltaan, omaisuudensuojaan, komission tietotaitoon sekä fossiilisten raaka-aineiden korvaamiseen liittyvät uhkat. Lainauksessa näkyy myös uhkan kehityksen ja hallinnollisen kiistan kehityksen päällekkäisyys, sillä Euroopan parlamentissa toimiva Katainen osoittaa kritiikkiä komissiota kohtaan.

Kokonaiskestävyys-sanan voidaan nähdä häivyttävän yksittäisten kestävyiden osa-alueiden rajoja. Termiä on käytetty suomalaisissa metsäalan strategioissa (ks. Aro ym. 2022, 10). Uhkan kehityksessä painotetaan kokonaiskestävyyttä, sillä ekologisen kestävyiden katsotaan korostuvan metsästrategiassa ja aiheuttavan osa-alueiden epätasapainoa. Kokonaiskestävyys-sana esiintyy ensimmäisen kerran aineistossa kesäkuussa, kun maa- ja metsätalousministeri Jari Lepän (kesk.) uutisoidaan osallistuneen yhdessä muiden EU-maiden kanssa strategiaa kritisoivaan kirjelmään. Komissiolle osoitetussa kirjelmässä korostuu päätösvaltaan ja kokonaiskestävyyteen liittyvät kysymykset (HS 30.6.2021). Sanan käyttö yleistyy aineiston loppua kohden. Uusien diskurssien käytöllä pyritään vaikuttamaan tilanteen tulkintaan.

EU-jäsenyys nousee esille keskustelun kiivaimmassa vaiheessa. Kansanedustaja Raimo Piirainen (sd.) kritisoi unionia ja pohtii Suomen EU:sta irrottautumista, josta hän käyttää sanaa ”forestxit” (KL 3.7.2021). Myös kansanedustaja Sari Essayah (kd.) ottaa asiaan kantaa:

”Essayah: käynnissä ’metsävallankaappaus’ - ’EU-jäsenyyden mielekkyys menee monella harkintaan.” (KL 5.7.2021a)

EU on uhka -kehityksessä käytetään lukuisia ilmaisuja, jotka auttavat tunnistamaan sen. Diskurssianalyttisesti mielenkiintoisia ovat edellä mainitut ”forestxit” ja ”metsävallankaappaus”. Mediakeskustelussa on käytetty ilmaisuja kuten ”viherbyrokratia”, ”metsävyörytys”, ”metsien sosialisointi” ja ”museointi”. Kieltä käytetään artikkeleissa värikkäästi: ”komissio hamuaa metsiä”, ”Suomen metsät uhataan valjastaa yleiseurooppalaisiin tarpeisiin” tai komissio ”uhkaa nipistää” päätösvaltaa.

Väliverronen nostaa esille mediassa hallitsevan tavan käsitellä metsätuho-ongelmaa ulkopuolelta tulevana abstraktina ja myyttisenä uhkana, joka lisää pelkoa (Väliverronen 1996, 129). Tutkielmani uhkan kehyksessä uhka liitetään metsästrategiaan ja sen laatimaan komissioon. Komissioon pyritään vaikuttamaan, jotta uhka hälvenisi ja tulisi hallittavammaksi.

5.2.2 Hallinnollisen kiistan kehys

Hallinnollisen kiistan kehyksessä metsästrategiaa lähestytään vastakkainasettelun kautta. Kehyksessä eri keinoin hyvää haluavat toimijat kiistelevät siitä, ketkä saavat näkökulmansa esille metsiin vaikuttavassa politiikassa. Hallinnollisen kiistan kehyksessä korostuvat hallinnon tasojen väliset ristiriidat. Kehyksessä erottuu kaksi kiistaa: Suomen hallituksen sisäiset kiistat ja EU:n toimielinten sisäiset kiistat. Myös Suomen hallituksen ja EU:n välillä on kiistaa, mutta ne eivät kiistele yhtenäisinä osapuolina sisäisten kiistojensa vuoksi. Yleisesti koko metsästrategiaan liittyvän keskustelun voi nähdä suurena kiistana, jossa on lukuisia eri osapuolia.

Tutkimuksen aineistoartikkeleissa on aseteltu vastakkain erilaisia mielipiteitä omaavia toimijoita. Kiistat ovat median tapa käsitellä asioita ja asettaa osallistujat toisiaan vastaan (Väliverronen 1996, 113). Konfliktien kautta kehystämistä käytetään keinona herättää yleisön kiinnostus (Semetko & Valkenburg 2000, 95) ja konfliktit ovat olennainen osa poliittisia prosesseja (Lecheler & de Vreese 2019, 28).

Väliverronen mukaan kiistat herättävät median kiinnostuksen, sillä pelkästään media ei luo kiistoja vastakkainasettelulla, vaan hänen tutkimuksessaan myös tutkijat loivat draamaa (Väliverronen 1996, 118). Tutkielmani aineistossa oli havaittavissa saman suuntaista, sillä hallituspuolueiden edustajat kritisoivat julkisuudessa avoimesti toisiaan tarjoten medialle kiistaa. Kiistan kehyksessä kaikki keskusteluun osallistuvat joutuvat osaksi vastakkainasettelua.

EU:n toimielinten kiistat ovat havaittavissa, kun metsästrategiaa ollaan valmistelemassa. Euroopan parlamentin maatalousvaliokunnan puheenjohtaja Norbert Lins kertoo päätöksenteon haasteista. Haastattelusta käy ilmi, että EU:n toimielimissä jakaantuneisiin mielipiteisiin vaikuttavat esimerkiksi kansallisuus ja puolue:

”Komission ilmastopääosaston mukaan metsät nähdään ennen kaikkea hiilensidonnan kautta, maatalousosastolla metsiä katsotaan niiden käytön ja omistamisen kannalta, kun taas ympäristöosastolla ihan muista näkökohdista.” Euroopan parlamentissa se, mistä näkökulmasta metsiä tarkastellaan, vaihtelee puolueyhjmiien lisäksi meppien jäsenmaiden perusteella. ”Jäsenmaiden välillä on suuria eroja sen perusteella, onko heillä metsiä vai ei. Kun metsäpäätöksistä äänestetään, parlamentilla ei ole selkeää kantaa siitä, mihin suuntaan edetä. Metsäasiat ovat jakaantuneet niin parlamentissa kuin komissiossakin.” (MT 20.3.2021)

Uutisartikkeleissa toistuu huoli siitä, että komissio ei huomioi Euroopan parlamentin, neuvoston ja jäsenmaiden ministereiden kantoja riittävästi. Tätä korostetaan

etenkin, kun metsästrategian nähdään uhkaavan jäsenmaiden kansallista päätösvaltaa. Luonnosvuodon jälkeen metsäiset jäsenmaat laativat kirjelmän komissiolle ilmaisten huolensa EU:n toimielinten jakautuneista mielipiteistä:

”EU:n tärkeimpien toimielinten, Euroopan parlamentin ja neuvoston, näkemykset on jätetty suurilta osin huomiotta’, jäsenmaat vetoavat.” (MT 1.7.2021a)

Euroopan parlamentin EPP-ryhmän uutisoidaan osoittavan kritiikkiä luonnosta kohtaan, kun taas joukon eri ryhmien europarlamentaarikkoja kerrotaan lähettäneen komissiolle strategiaa tukevan kirjeen. Kirjeessä kritisoidaan avohakkuita metsänhoitomenetelmänä ja todetaan strategian olevan parlamentin hyväksymien kantojen mukainen. (KL 5.7.2021b.)

Joukko suomalaisia europarlamentaarikkoja julkaisee metsästrategialuonnoksesta yhteisen kannanoton, jossa ollaan huolissaan metsätalouden ja monimuotoisuuden yhteensovittamisesta sekä päätösvallan siirtymisestä unionille. Kannanotossa korostetaan Suomen hallituksen yhtenäisen viestin merkitystä. (MT 12.7.2021.) Kannanotossa on mukana niin hallitus- kuin oppositiopuolueidenkin edustajia. Aineistoartikkeleissa ei ole suoria lainauksia esimerkiksi Perussuomalaisten tai Vasemmistoliiton poliitikoilta (ks. taulukko 4), mutta näiden puolueiden edustajien kantoja tulee ilmi yhteisessä kannanotossa. Esimerkiksi Laura Huhtasaari (ps.) on osallistunut allekirjoittamiseen, kun taas Silvia Modig (vas.) on jättänyt kannanoton allekirjoittamatta. Suomen luonnonsuojeluliitto puolestaan kertoo osallistuneensa yli 80 järjestön kanssa kirjelmään, joka puolustaa strategian ympäristönäkökulmia (KL 16.7.2021h).

Suomen hallituksen kiistassa on kyse siitä, onko vuotanut metsästrategialuonnos hallitusohjelman linjan mukainen. Kiista saa huomiota, kun maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä (kesk.) allekirjoittaa yhdessä muiden jäsenmaiden kanssa strategiaa kritisoivan kirjelmän. Ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkosen (vihr.) mielestä kirjelmä ei ole hallituksen linjan mukainen, sillä siinä nostetaan esille vain metsien käyttöä koskevia näkökulmia. Leppä sanoo kirjelmän olevan hallituksessa yhteisesti sovittujen linjojen mukainen. Kiistaa lisää se, että Mikkonen kertoo kuulleensa kirjelmästä medialta, ei hallitukselta. Utisten otsikoinnissa tuodaan esille vastakkainasettelua ja toimijoiden välistä kiistaa:

”Hallituksen sisällä kytee riita EU:n metsästrategiasta, Mikkosella ja Lepällä vastakkaiset näkemykset yhdessä sovitusta linjasta.” (HS 30.6.2021)

”Suomalaiset mepit vaativat hallitukselta ryhtiliikettä metsävaikuttamiseen: ’Nokkapokka tekee vain hallaa Suomen tavoitteiden ajamiselle.’” (MT 1.7.2021b)

”EU:n metsäpäätökset jakavat Suomen meppejä: vain osa lähti mukaan kirjeeseen, jossa komission sanotaan tekevän Suomen metsistä ’yksipuolisen hiilinielun.’” (HS 12.7.2021b)

Kiistan jatkuessa sen osapuolet tulevat aineistossa selkeämmin esille. Kansanedustaja Maria Ohisalo (vihr.) sanoo keskustan ja sosiaalidemokraattien lobanneen EU:n suuntaan hallitusohjelman linjan vastaisia tavoitteita. Ohisalo sanoo, että metsästrategialuonnos on hallituksen linjan mukainen, ja että EU-tasolle ei voida mennä vaikuttamaan vain metsäteollisuuden etu edellä. Hän sanoo, että hallitusohjelmassa on tavoitteena monimuotoisuuden vahvistaminen ja hiilinielujen kasvattaminen. Ohisalo toivoo pääministeri Marinin kommentoivan julkisesti, onko lobbaus ollut hallituslinjan mukaista. (HS 7.7.2021a.)

Ohisalon (vihr.) kysymykseen vastaa Eurooppa- ja omistajaohjausministeri Tytti Tuppurainen (sd.), sillä Marin on kesälomalla. Pääministeri Marinin lausuntoja tai haastatteluja ei esiinny aineistossa. Tuppuraisen mukaan Suomen linja on hallituspuolueiden kanssa yhdessä sovittu ja EU-tasolle viedyt kannat noudattavat yhteisiä linjauksia. (HS 7.7.2021b.) Ohisalon ja Tuppuraisen lausunnot osoittavat hallituspuolueiden olevan erimielisiä. Hallinnollisen kiistan kehityksessä on tunnistettavissa samaa mieltä olevien tahojen yhteenliittymiä niin hallituspuolueissa kuin muissakin toimijoissa.

Hallituksessa vaikuttaa löytyneen sopua sen jälkeen, kun valtioneuvosto julkaisee Suomen kannan EU:n metsästrategiaan. Ympäristö- ja ilmastoministeri Mikkonen (vihr.) sanoo, että Suomelle oli tärkeää nostaa esille metsien kestävä ja monipuolinen käyttö sekä metsänhoitomenetelmien sopivuus metsätyypin mukaan, sillä kaikkiin metsiin eivät sovi samat menetelmät (KL 7.10.2021). Kiista vaikuttaa kuitenkin jäävän aineiston lopussa auki ja odottamaan jatkokeskusteluja sekä seuraavia metsäpoliittisia päätöksentekoprosesseja.

Hallinnollisen kiistan kehityksessä käytetään kiistaa näkyväksi tekeviä ilmaisuja. Artikkeleissa hallituksen sisällä ”kytee riita”, ”mepit vaativat ryhti liikettä” tai kirjoitetaan ”metsäkiistasta” ja ”ristivedosta”. Haastatteluista ja sosiaalisen median julkaisuista on tuotu esille ilmaisuja kuten ”nokkapokka” ja ”ideologinen vyörytys”. Hallinnollisen kiistan kehityksessä arvostellaan toisia. Esimerkiksi kansanedustaja Petri Honkonen (kesk.) syyttää, että vihreät ovat ”maalanneet kaksinaamaista kuvaa” sosiaalidemokraateista, ja kansanedustaja Emma Kari (vihr.) katsoo, että kansallisesta päätösvallasta on tehty ”keppihevonen”, jolla voidaan ohittaa ympäristökysymykset (KL 13.7.2021).

Kiistan kehys esittää kiistelyn olevan ongelmallista, sillä se heikentää kantojen eteenpäin viemistä ja vaikeuttaa Suomen edun tavoittelua. Tätä vaikeuttavat erimielisyydet siitä, mitä Suomi tavoittelee. Kiistely voi vaikuttaa osapuolten väliseen luottamukseen ja heikentää päätösten hyväksyttävyyttä yhteiskunnassa. Hallinnollisen kiistan kehityksessä ratkaisuksi esitetään yhteisiä pelisääntöjä, neuvotteluja ja kompromisseja.

5.2.3 Metsät ovat vaarassa -kehys

Metsät ovat vaarassa -kehys lähestyy metsästrategiaa metsien tilan vaarantumisen kautta. Kehyksessä esitetään ongelmallisena metsien liika *talouskäyttö* ja talouskäytön hallitsevuus metsäpolitiikassa. Ongelmana nähdään ympäristöarvojen ohittaminen ja metsien *monimuotoisuuden heikkeneminen*. Kehyksessä ollaan huolissaan ihmisen toiminnan seurauksista metsäluonnolle ja laajemmin *ilmastonmuutoksen* seurauksista. Vaaran kehysten kautta metsien nykytila näyttää huonona ja kärsivänä.

Vaaran kehyksessä metsiä painotetaan EU:n ympäristötavoitteiden kautta hiilivarastoina ja -nieluinä sekä biodiversiteetin säilyttäjinä. Kehyksessä korostetaan kestävän kehityksen osa-alueista ekologista kestävyyttä. Ratkaisuksi esitetään metsien talouskäytön rajoittamista ja erityisesti luontoarvoiltaan arvokkaiden metsien, kuten vanhojen metsien, suojelua. Strategiassa metsille on annettu rooli EU:n ilmastonmuutoksen vastaisissa toimissa:

”Komissio perustelee erillistä metsästrategiaa metsien tärkeydellä ilmastonmuutoksen vastaisessa taistelussa. Metsät toimivat hiilinieluinä ja vähentävät ilmastonmuutoksen vaikutuksia muun muassa jäähdyttämällä kaupunkeja ja estämällä eroosiota, kuivuutta ja tulvia. – Strategiassa kannustetaan hoitamaan metsää ilmastoa ja luonnon monimuotoisuutta suojelevin tavoin. Metsästrategia on johdettu EU:n biodiversiteettistrategiasta, joten siinä näkyy voimakkaana luonnon monimuotoisuuden ja metsien suojelun näkökulma.” (HS 16.7.2021a)

Ympäristökomissaari (Environment, Oceans and Fisheries) Virginijus Sinkevičius ilmaisee huolensa metsien kunnosta Suomen vierailullaan:

”Meidän selvä arviomme on, että metsät eivät ole EU:ssa tarpeeksi hyvässä kunnossa. Meidän pitää parantaa metsien monimuotoisuutta ja varmistaa metsien koko elinkaari. Taloudellinen toiminta metsissä voi jatkua, mutta siten, että monimuotoisuus säilyy ja metsät säilyttävät merkityksensä hiilivarastoinä.” (HS 4.5.2021)

Kun metsästrategia vuotaa ensimmäisen kerran julkisuuteen europarlamentaarikko Ville Niinistön uutisoidaan (vihr.) puolustavan sitä. Hän arvioi, että strategian laadinnassa tarvitaan lisää metsätalouden ja luonnonsuojelun asiantuntijoita. Niinistö sanoo, että strategiassa voitaisiin tehdä enemmän luonnonsuojelun hyväksi ja esitellä ratkaisuja metsätalouden luontoa heikentäviin vaikutuksiin. Hän korostaa keskusteluyhteyttä eri toimijoiden välillä. (KL 18.6.2021a.)

Greenpeacen EU:n maatalous- ja metsäkampanjavastaava Sini Eräjään uutisoidaan pitävän metsästrategiaa ”raikkaana ja tervetulleena”, eikä hän pidä avohakkuukohtaa ”radikaalina” eurooppalaisessa kontekstissa. Metsäteollisuuden metsäjohtaja Karoliina Niemi kommentoi, että komission valtasuhteet ovat muuttuneet ja se näkyy metsien näkemisenä vain hiilinieluinä ja monimuotoisuuden säilyttäjinä (KL 18.6.2021b). Eräjää puolestaan kommentoi, että käynnissä on ”pieni agendan tasapai-

notus” ja hän katsoo, että metsien talouskäyttöä korostava keskustelu on aiemmin ollut hallitseva (HS 21.6.2021). Kukkanen nostaa esille metsätoimijoiden yhteistyön merkityksen ja tasapuolisuuden, jotta metsien taloudelliset arvot eivät ylikorostu politiikassa (ks. Kukkanen, 2012).

Vaaran kehyksessä metsätalous näyttäytyy haitallisena, mutta ekologisen kestävyuden rajoissa ja tietyin edellytyksin sitä pidetään pääosin mahdollisena. Europarlamentaarikko Ville Niinistö (vihr.) kommentoi metsästrategian korostavan hyvin metsätalouden hyötyjä, kunhan tavoitellaan parempaa ympäristövastuuta, pidempikeskitoisia tuotteita, jalostusarvoa ja resurssiviisautta (MT 16.7.2021c). Kansanedustaja Emma Kari (vihr.) sanoo tehometsätalouden olevan suurimpia uhkia suomalaisen luonnon monimuotoisuudelle. Hän katsoo, että metsäluonnon monimuotoisuuden merkitystä ei ymmärretä ja luontokadon merkitystä ei myönnetä. (KL 13.7.2021.)

Salminen (2021) tunnistaa tutkimuksessaan kehyyksen, jossa metsätalouden nähdään kiihdyttävän luontokatoa avohakkuiden ja metsien yksipuolisuuden takia. Kehys esittää metsätalouden ja metsänhoidon negatiivisina asioina näyttäen talousmetsät tasaikäisrakenteisina metsinä, joista käytetään esimerkiksi sanoja ”puupelto” ja ”sellupuuviljelmä”. (Salminen 2021, 43, 45.) Tämän tutkielman vaaran kehyksessä ei ole tunnistettavissa yhtä vahvaa metsätalouden syyllistämistä, vaikka sen uhkaavuus monimuotoisuudelle tuleekin aineistossa esille.

Ympäristökomissaari Virginijus Sinkevičius näkee tärkeänä tuen metsänomistajille, jotta he voivat lisätä monimuotoisuutta, ja kertoo ymmärtävänsä metsien tärkeyden Suomelle (MT 16.7.2021a). Hän sanoo, että EU:ssa on lisättävä metsien määrää sekä laatua, sillä puulajien runsaus ja eri-ikäisyys lisäävät kestävyyttä (HS 16.7.2021a). Suojelussa olisi MTK:n puheenjohtaja Juha Marttilan mukaan parempi keskittyä laatuun, sillä enemmistö uhanalaisista lajeista elää tietyillä kasvupaikoilla, kuten lehdossa (KL 9.7.2021b). Euroopassa suojeltuja metsiä on lähes neljäsosa metsistä, ja tiukasti suojelluista metsistä puolet eli 1,9 miljoonaa hehtaaria sijaitsee Suomessa (Luonnonvarakeskus 2021).

Suomen luonnonsuojeluliiton edustajan näkemys tuodaan artikkeleissa esille valmiin strategiatekstin julkaisemisen jälkeen. Luonnonsuojeluliitto kertoo edistäneensä ympäristönäkökulmia yhdessä muiden järjestöjen kanssa ja olevansa tyytyväinen strategiaan. Uutisessa nostetaan esille strategian tärkeys ilmastokriisiin ja luontokatoon vaikuttamisessa:

”Suomen luonnonsuojeluliitto on tyytyväinen siihen, että EU:n uusimetsästrategia ottaa luontokadon ja ilmastokriisin huomioon aiempaa paremmin. Strategiaa tulee jatkotyössä kuitenkin tehostaa vastaamaan paremmin hakkuiden ja puun polton lisäämisen haasteisiin”, sanoo Luonnonsuojeluliiton ympäristöpäällikkö Tapani Veistola tiedotteessa.” (KL 16.7.2021h)

Metsät ovat vaarassa -kehyksen voi tunnistaa ilmaisuista kuten ”puu ei ole vain raaka-aine”, ”monimuotoisuuden varjelu” ja ”Euroopan metsät ovat vaarassa”. Ilmaisuilla kuten suojelun ”kirittäminen” halutaan korostaa suojelun tärkeyttä ja kiireellisyttä.

Ympäristökomissaari Frans Timmermans sanoo, että ”metsämme kärsivät ja ovat huonossa kunnossa” (MT 20.3.2021) ja toteaa Euroopan tarvitsevan ”terveitä metsiä” (KL 16.7.2021a). Vaaran kehyksessä esitetään, että metsät eivät voi normaalisti. Ympäristöstä on yleistä puhua käyttämällä sairauden ja terveyden käsitteitä. Terveyttä voidaan pitää normaalina, ja siitä poikkeamista voidaan luonnehtia lähes missä tahansa asiayhteydessä sairaudeksi. Näin keskustelussa voidaan vertauskuvien kautta tehdä monimutkaisista asioista yksinkertaisempia. (Väliverronen 1996, 114–115.)

Vaaran kehyksessä halutaan herättää huoli metsien tilasta paitsi esittämällä ne sairaina myös alttiina ihmisen toiminnalle. Yksi luontokäsityksen tapa on nähdä ihmisen toiminta luonnon haavoittuvuutta ja herkkää tasapainoa horjuttavana. Toinen tapa on nähdä luonto vahvana muutoksiin sopeutujana. Molemmissa nähdään luonnossa olevan rajat, joita ei voida ylittää ilman peruuttamattomia seurauksia. (Väliverronen 1996, 194–195.) Metsät ovat vaarassa -kehyksessä voidaan havaita molempien luontokäsitysten vaikutus, mutta erityisesti luonnon herkkyys korostuu.

Vaaran kehyksessä metsiä tarkastellaan myös EU:n näkökulmasta ja globaalilla tasolla. Alueella on monentyyppisiä metsiä ja maantieteellinen sijainti sekä ilmastollinen vaihtelu on otettava huomioon, kun puhutaan koko unionin alueen metsistä. Jäsenmaista metsäisimpiä ovat Ruotsi, Slovenia ja Suomi, kun taas Alankomaissa metsän osuus pinta-alasta on pienimpiä. Metsäkato on maailmanlaajuisesti ongelma, mutta Euroopan unionissa metsäpinta-ala on kasvussa luonnollisen kasvun ja istutuksen seurauksena. (Nègre 2022.)

5.3 Kehyssponsorit

Taulukossa 4 on toimijat, joiden haastatteluista tai julkaisuista otetut suorat lainaukset pääsevät esille uutisartikkeleissa. Taulukon avulla voidaan hahmottaa, ketkä vaikuttavat kehysten taustalla. Mukana ovat henkilötasolla eriteltyt toimijat, joten ryhmä- tai organisaatiotasoiset maininnat eivät näy taulukossa, kuten ”komission mukaan” tai ”meppien kirjelmässä sanotaan”. Tällaisten taulukoiminen olisi ollut haastavampaa ja vaikeammin tulkittavissa. Henkilötasolla eriteltyt toimijat on koottu heidän edustamiensa ryhmien alle ja taulukko on eritelty medioittain.

Suuruusjärjestyksessä uutisartikkeleissa neljä eniten ääneen pääsnyttä toimijaa ovat keskustan (22), vihreiden (17), Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliiton (15) ja

kokoomuksen (11) edustajat. Puoluepolitiikan vaikutus aineistossa on huomionarvoinen. Puolueista korostuvat myös sosiaalidemokraattien edustajat. Paljon lainattuja ovat maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä (kesk.), europarlamentaarikko Ville Niinistö (vihr.), europarlamentaarikko Petri Sarvamaa (kok.) ja Eurooppa- ja omistajaohjausministeri Tytti Tuppurainen (sd.).

Metsäteollisuus (8) sisältää taulukossa Metsäteollisuus ry:n, Metsä Groupin ja Stora Enson edustajat. Komission (7) ääntä esille tuovat varapuheenjohtaja ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta vastaava komissaari Frans Timmermans ja ympäristökomissaari Virginijus Sinkevičius. Taulukon ”Muut”-kohta (7) pitää sisällään esimerkiksi muiden EU-maiden ministerejä ja Ruotsin tuottajajärjestön edustajan. Helsingin Sanomissa ja Kauppalehdessä kuuluu Greenpeacen edustaja (3), ja Kauppalehdessä on yksi haastattelu Luonnonsuojeluliiton edustajalta.

Huomionarvoista on, että uutisoinnissa ei kuulu suoraan tutkijoiden ääntä. Riippumattomia tieteen ja tutkimuksen edustajia tai muita ympäristö- tai metsäalan ammattilaisia ei aineistossa ole siteerattu, vaan kaikki asiantuntijat edustavat jotain tahoa.

Metsäalan ammattilaisille suunnatun kyselyn mukaan 85 prosenttia kokee, että alan ammattilaisten olisi osallistuttava yhteiskunnalliseen metsäkeskusteluun enemmän. Keskusteluun tyytymättömiä ovat 61 prosenttia. Kyselyn mukaan keskustelu koetaan liian tunnepitoiseksi, luonnonsuojelun ehdoilla käytäväksi ja metsäammattilaisia syyllistäväksi. Ammattilaisten mielestä keskustelu ei perustu tosiasioihin, mutta siihen osallistuneet kokevat keskustelujen onnistuneen. (Metsämiesten Säätiö 2022.)

Aineistossa on yksi haastattelu suoraan yksityismetsänomistajalta, mutta muutoin etujärjestö MTK:lle on annettu Suomen 620 000 metsänomistajan edustajan rooli. Haastateltu metsänomistaja kertoo seuranneensa uutisointia ihmetellen, ja hän pitää tärkeänä kokemukseen luottamista sekä ”hötkyilyn” välttämistä, sillä metsän kasvatuksen aikajänne on vuosikymmeniä pitkä (HS 14.7.2021a).

Kehyssponsoreissa on eroja lehtien välillä. Keskustan, MTK:n ja kokoomuksen osuus korostuvat Maaseudun Tulevaisuudessa, kun taas komission edustajat pääsevät ääneen melko tasaisesti kaikissa sanomalehdissä. Helsingin Sanomat ja Kauppalehti käyttävät poliitikkoja lähteinään tasaisemmin, tosin keskustan ja vihreiden edustajat korostuvat. Aineistossa näkyy erityisesti hallituspuolueiden vaikutus. Kokoomuksen osuuteen vaikuttaa europarlamentaarikko Petri Sarvamaan (kok.) rooli EU:n metsäpoliittisessa työssä.

EU on uhka -kehityksen takana vaikuttaneita toimijoita ovat olleet metsäteollisuuden, MTK:n, keskustan, kokoomuksen ja sosiaalidemokraattien edustajat. Hallinnollisen kiistan kehityksen taustalla vaikuttavat kaikki keskusteluun osallistuneet. Greenpeacen, Luonnonsuojeluliiton ja vihreiden edustajat vaikuttavat metsät ovat vaarassa -kehityksen taustalla.

Kehyssponsorit vaikuttavat kamppailuun hallitsevista kehyksistä ja siitä, mikä tulkinta todellisuudesta näkyy mediassa. On huomioitava, että kehyssponsori voi vaikuttaa useassa kehyksessä samanaikaisesti. Lisäksi samaa tahoja edustavat toimijat voivat edistää erilaisia tulkintoja todellisuudesta.

TAULUKKO 4 Tahot, joiden edustajia on lainattu artikkeleissa.

Artikkelissa suoraan lainattu henkilö	Helsingin Sanomat	Kauppalehti	Maaseudun Tulevaisuus	Yhteensä
Poliitikko, kesk.	5	4	13	22
Poliitikko, kok.	1	3	7	11
Poliitikko, kd.	0	1	1	2
Poliitikko, r.	1	0	1	2
Poliitikko, sd.	4	2	2	8
Poliitikko, vihr.	6	6	5	17
Euroopan komission edustaja	2	2	3	7
Greenpeacen edustaja	2	1	0	3
Luonnonsuojeluliiton edustaja	0	1	0	1
Metsäteollisuuden edustaja	3	1	4	8
MTK:n edustaja	2	3	10	15
Muut	3	0	4	7

5.4 Ajan vaikutus kehyksiin

Tutkimusaineistoni kattaa vuoden 2021 EU:n uutta metsästrategiaa koskevat uutisartikkelit Helsingin Sanomissa, Kauppalehdessä ja Maaseudun Tulevaisuudessa, joten kehysanalyysissä on kiinnitetty huomiota myös ajan vaikutukseen. Kehysten yleisyydessä on havaittavissa eroja suhteessa aikaan, mutta kehykset säilyvät sisällöllisesti melko samoina läpi aineiston.

Tutkielmassa hallitseviksi muodostuvat EU on uhka -kehys ja hallinnollisen kiistan kehys. Kehysten erot tulevat esille erityisesti ensimmäisen luonnosvuodon ja valmiin strategiategstin julkaisun aikaan. Strategian koko sisältö ei ole tiedossa luonnosvuotojen aikaan, ja ensimmäinen luonnosvuoto käynnistää kiivaan keskustelun. Toinen luonnosvuoto ei aiheuta merkittäviä muutoksia kehyksissä, ja siitä uutisoidaan vain muutamassa artikkelissa. Vastakkainasettelu ei ole yhtä voimakasta heti strate-

gian julkaisun jälkeen kuin ensimmäisen luonnosvuodon jälkeen. Artikkeleissa keskitytään käsittelemään strategian sisältöä, jolloin hallinnollisen kiistan kehysten voimakkuus hetkellisesti laantuu.

Metsästrategiakeskusteluun osallistujat ovat erimielisiä siitä, onko luonnosvuotojen aiheuttamalla keskustelulla ollut vaikutusta valmiiseen strategiaan. Osasta artikkeleista syntyy kuva, että keskustelussa on hyödynnetty strategialuonnoksen muotoilun aiheuttamia tulkinnanvaraisuuksia. Osassa taas esitetään, että luonnosvuotojen jälkeisellä vaikuttamisella on ollut selkeämmin vaikutusta metsästrategian sisältöön:

” – Niinistö toteaa, että verrattuna luonnokseen komissio ei heikennä tai poista mitään sen ympäristötavoitteista. ‘Se on vain täsmentänyt (tarkoituksellisten) väärinymmärrysten ja turhan huutelun ehkäisemiseksi toimivaltajakoa ja sitä mitkä varsinaisia esityksiä.’” (KL 16.7.2021d)

” – luonnokset ehtivät herättää Suomessa paljon porua ja huolta. Julkistettu versio on luonnoksia lievempi, mikä saattaa johtua metsäisten jäsenmaiden viime hetken painostuksesta komission suuntaan. Sinkevičiuksen mukaan komissio teki viime vaiheessa muutoksia muun muassa metsien taloudellisen roolin kuvaamiseen ja selkeytti strategian muotoiluja siitä, mikä kuuluu jäsenmaiden toimivaltaan.” (HS 16.7.2021a)

”Määrätietoinen vaikuttaminen tuotti tulosta, ja tänään julkistetussa strategiassa on nähtävissä huomattavia parannuksia verrattuna ensimmäisiin versioihin. – Strategiassa tunnustetaan metsänomistajien asema, läheisyysperiaatteen kunnioittaminen sekä metsäteollisuuden koko arvoketjun merkitys taloudelle’, Sarvamaa kommentoi tiedotteessaan.” (KL 16.7.2021e)

Luonnosten jälkeen valmiin strategian vastaanotto on pääosin suopeaa, vaikka kehityskohtia nostetaankin heti esille. Aineiston artikkeleissa annetaan tilaa keskustelijoiden näkemyksille. Keskustelijat nostavat esille, miten itselle tärkeät asiat on valmiissa strategiassa esitetty ja vertailevat sitä vuotaneisiin luonnosversioihin. Strategialuonnoksen vuodoilla on vaikutusta, kun arvioidaan tyytyväisyyttä valmiiseen strategiaan. Tyytyväisyydessä näkyvät kehysten taustalla vaikuttavat arvopohjat.

Esimerkiksi Metsäteollisuus ry:n mukaan strategia muuttui paremmaksi, vaikka se on ristiriitainen, sillä puupohjaisia tuotteita nostetaan esille ja samalla metsien käyttöä rajoitetaan (MT 16.7.2021b). Greenpeacen metsä- ja maatalousasiantuntija Sini Eräjää sanoo strategian olevan oikeansuuntainen mutta ”laihempi” kuin vuodetut versiot metsäsektorin lobbauksen vuoksi (KL 16.7.2021f). MTK näkee strategiassa mahdollisuuksia ja että se olisi parempi, jos ymmärrettäisiin ” – hiilen sitoutuminen, bio-kiertotalouden mahdollisuudet ja metsänhoidon merkitys” (MT 16.7.2021d).

Strategian julkaisemisen jälkeen huomio kääntyy tulevaisuuden metsäkeskusteluihin ja metsäpoliittisiin prosesseihin, kuten Suomen kannan muodostamiseen ja metsästrategian määritelmistä päättämiseen. Vuoden loppua kohden keskustelussa jatkuvat samat teemat kuin läpi aineiston, ja hallitsevina kehyeinä jatkavat EU on uhka -kehys ja hallinnollisen kiistan kehys.

Aika näkyy uutisten aikamuotojen kautta kehyksissä: erityisesti uhkan ja vaaran kehyksissä on tunnistettavissa tulevaisuuteen suuntautunut kirjoitustyyli, kun taas hallinnollisen kiistan kehyksessä keskitytään ennemminkin kuvaamaan nykyhetkeä. Metsästrategian vaikutuksista tehdään ennustuksia, esimerkiksi arvioidaan sen vaikutuksia Euroopan komission toimivaltaan tai metsien suojeluun tulevaisuudessa.

Kehyksissä on tulkittavissa muutoksia suhteessa aikaan, mutta muutokset eivät muodostu kokonaiskuvassa merkittäviksi. Ajalla on vaikutusta kehysten voimakkuuteen ja vastakkainasettumiseen etenkin strategiakeskustelun huomiota herättävissä kohdissa, jolloin aineisto on runsainta. Ensimmäisen luonnosvuodon myötä vaaran ja uhkan kehykset tulevat näkyvimmiksi, mikä vaikuttaa hallinnollisen kiistan kehyksen voimistumiseen.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

6.1 Tulosten tarkastelu

Tutkielmassa olen etsinyt vastausta kysymykseen *miten Euroopan komission julkaisemaa metsästrategiaa kehystettiin vuoden 2021 Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun Tulevaisuuden uutisartikkeleissa?* Aineistona on käytetty Helsingin Sanomien, Kauppalehden ja Maaseudun tulevaisuuden EU:n uutta metsästrategiaa käsitteleviä uutisartikkeleita vuodelta 2021. Analyysi on suoritettu kehysanalyysiä soveltaen.

Vastauksena tutkimuskysymykseen tutkimusaineistosta muodostettiin kolme kehystä, jotka ovat 1) EU on uhka -kehys, 2) hallinnollisen kiistan kehys ja 3) metsät ovat vaarassa -kehys. Yleisimmin esiintyvät kehukset ovat EU on uhka -kehys ja hallinnollisen kiistan kehys. Määrällisesti eniten kehysten takana ovat vaikuttaneet keskustan, vihreiden, MTK:n ja kokoomuksen edustajat. Kehysten voimakkuus vaihtelee hieman ajan kuluessa, ja ne säilyvät melko samansisältöisinä läpi aineiston. Tutkimuksessa ei ollut erityisenä tarkoituksena vertailla eri sanomalehtien tapaa muodostaa kehysksiä, vaan keskittyä artikkeleihin kokonaisuutena ja analysoida yleisesti median kehystämisen tapoja.

EU on uhka -kehyksessä EU:n ja etenkin komission nähdään uhkaavan jäsenmaiden päätösvaltaa, subsidiariteettiperiaatetta, metsänomistajien omaisuudensuojaa, metsäteollisuuden toimintaa ja kansantaloutta, kestävän kehityksen osa-alueiden tasapuolisuutta sekä fossiilisten raaka-aineiden korvaamista biopohjaisilla. Kehyksessä uhkan syinä näyttäytyvät komission toimivalta, puutteet sen metsäosaamisessa ja ympäristöajattelun korostuminen. Metsästrategian pelätään vaikuttavan negatiivisesti metsien tulevaisuuden potentiaaliin, ja jäsenmaiden päätösvallan metsäpolitiikassa pelätään siirtyvän enenevässä määrin unionille. Kehys esittää ratkaisuksi kestävän ke-

hityksen osa-alueiden tasapuolisen huomioon (kokonaiskestävyys), ammattilaisten kuuntelemisen ja, keskustelun kiivaimmassa vaiheessa, jopa EU:sta irrottautumisen.

Hallinnollisen kiistan kehyksessä korostuvat erityisesti hallinnolliset kiistat. Metsästrategiakeskustelu jo itsessään on kiista, mutta aineistossa korostuvat Suomen hallituksen sisäiset kiistat ja EU-toimielinten väliset kiistat. Kehyksessä nostetaan esille kysymys EU:n toimielinten ja jäsenmaiden rooleista unionin päätöksenteossa. Etenkin komission rooli herättää keskustelua. Suomen hallituksen epäyhtenäisyyden pelätään heikentävän Suomen kannan perille saamista unionissa, ja kiistelyn nähdään heikentävän päätöksenteon yhteiskunnallista hyväksyttävyyttä. Kehyksessä näkyvät erilaisten arvopohjien synnyttämät erimielisyydet. Yhteiskunnallisten aiheiden käsittely kiistoina on mediassa tavallista, jolloin keskusteluun osallistujat joutuvat osaksi vastakkainasettelua (Väliaverron 1996, 109). Hallinnollisen kiistan kehyksessä ratkaisuksi esitetään kompromisseja ja yhteisiä pelisääntöjä.

Metsät ovat vaarassa -kehys lähestyy metsästrategiaa metsien tilan vaarantumisen näkökulmasta. Kehyksessä esitetään ongelmallisena metsien liika talouskäyttö ja luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen. Laajemmin ongelman taustalla vaikuttavat ilmastonmuutos ja ihmisen toiminnan seuraukset luonnolle. Vaaran kehyksessä metsien nykytila näyttää huonona. Ratkaisuksi kehys esittää suojelun lisäämistä erityisesti vanhoissa ja monimuotoisuudeltaan merkittävässä metsissä ja rajoituksia puun käyttöön. Kehyksessä korostuu kestävä kehityksen ekologisen osa-alueen tärkeys. Vaarana nähdään talouskäyttöä painottavien näkökulmien korostuminen ja ympäristöarvojen jääminen vähälle huomiolle päätöksenteossa.

Vaaran kehyksessä EU:n metsästrategiaan suhtaudutaan myönteisemmin kuin uhkan kehyksessä. Vaaran kehyksessä metsästrategiaa tarkastellaan enemmän myös muiden kuin Suomen metsien näkökulmasta. Uhkan kehyksessä esitetään, että ympäristöarvot ovat korostuneet strategiassa, kun taas vaaran kehyksessä esitetään, että ympäristöarvot ovat jääneet vähemmälle huomiolle.

Metsät ovat vaarassa -kehys ja EU on uhka -kehys asettuvat vastakkain ja kritisoivat toisiaan. Tämä tulee esille hallinnollisen kiistan kehyksessä, jossa kehukset ikään kuin taistelevat siitä, kenen tulkinta tilanteesta pääsee hallitsemaan julkisessa keskustelussa ja vaikuttamaan mielipiteisiin.

Keskustelussa on nähtävissä kestävä kehityksen osa-alueiden erilaiset painotukset. Aineistosta on huomattavissa, kuinka erityisesti taloudellinen ja ekologinen kestävyys korostuvat. Yhtenä vaaran ja uhkan kehysten kiistelyn syynä voidaan nähdä niiden erilaiset tavat painottaa metsätaloutta ja luonnonsuojelua. Uutisissa kirjoitetaan ilmasto- ja ympäristönäkökulmien painottamisesta talousarvojen rinnalla (MT 9.7.2021b) tai kestävästä metsätaloudesta *sopuoinnussa* biodiversiteetti- ja ilmas-

totoimien kanssa (HS 16.7.2021a). Ilmaisun tavat heijastavat taustalla vaikuttavia arvoja, kuten myös se, mitä otsikoinnissa valitaan tuoda esille. Otsikko nähdään uutisesta yleisesti ensin, ja sen pohjalta muodostetaan käsityksiä.

Kehyksissä vähemmälle huomiolle jäävät sosiaalinen ja kulttuurinen kestävyys, vaikka kestävyiden osa-alueet nivoutuvatkin yhteen. Lähinnä uhkan kehyksessä huomioidaan metsästrategian sosiaaliset ja kulttuuriset ulottuvuudet, jotka nähdään tärkeänä erityisesti maaseudun hyvinvoinnille. Keskustelussa esiintyvällä kokonaiskestävyys-sanalla pyritään häivyttämään yksittäisten kestävyiden osa-alueiden rajoja ja hakemaan kompromisseja. Aineistossa kokonaiskestävyys nousee esille, kun ekologisen osa-alueen nähdään painottuvan ja sanalla voidaan tavoitella sen osuuden pienentämistä.

Euroopan unioniin liittyminen vuonna 1995 toi muutoksia ympäristöpolitiikkaan. EU:n ympäristöpolitiikka pohjautuu luonnontieteelliseen ajatteluun sekä luonnontilaisuuden puolustamiseen. Suomen metsät nähtiin unionissa arvokkaina monimuotoisuuden suojelun kohteina. Unionista tulevat politiikkatoimet vaikuttivat suoraan maaseudun ihmisiin, joilla oli heikoin taloudellinen ja poliittinen vaikutusvalta. Kansainvälistyvä ympäristöpolitiikka oli ristiriidassa paikallisten käsitysten kanssa, joille metsät olivat elettyä ympäristöä. (Björn 2003, 9–11.)

EU:n metsästrategian vaikutukset kohdistuvat osin samoihin ryhmiin kuin unioniin liittymisen mukanaan tuomat muutokset. Uhkan kehyksessä onkin tunnistettavissa metsäkeskustelussa pidempään vallinnutta vastustusta kansainvälistyvää ympäristöhallintoa kohtaan. Vaaran kehys puolestaan voidaan nähdä uudempana ja nousevana, luonnontilaisuutta puolustavana tapana suhtautua metsiin.

Tutkielman vaaran kehys ei sulje pois metsätaloutta eikä uhkan kehys luonnonsuojelua. Keskeisiksi tulevat kehysten erilaiset tavat painottaa metsien roolia ratkaisuissa, joita niiden avulla halutaan nyt ja tulevaisuudessa saavuttaa. Kehysten sisäisellä ja välisellä kamppailulla pyritään löytämään yhteisymmärrys.

Tutkielman perusteella voidaan todeta, että metsästrategiakeskustelussa uhkan kehysten elementit ovat hallitsevia, ja hallinnollisen kiistan kehysten vahvuus osoittaa, että vaaran kehysten elementit haastavat uhkan kehystä. Vaikuttaa siltä, että metsäasioita koskevat arvot ovat entisestään moninaistuneet ja näkyvät kiistoina.

6.2 Pohdinta

Tutkielman menetelmä ja aineisto ovat perusteltuja tutkimustehtävän kannalta. Kehysanalyysin soveltaminen sopii hyvin media-aineiston analysoimiseen. Tutkijalla ja hänen tekemillä valinnoilla on vaikutusta tutkimusprosessissa (ks. Tuomi & Sarajärvi 2009, 136), joten toinen tutkija voisi tunnistaa aineistosta erilaisia kehyksiä.

Maisterintutkielmani aineisto päättyy vuoden 2021 loppuun, mutta metsästrategiaa koskeva keskustelu ja sen käynnistämät prosessit jatkuvat julkaisuvuotta pidemmälle. Tutkielman aineistolla ei päästä käsiksi tämän ajan jälkeiseen metsäkeskusteluun, joten se jää jatkotutkimusten selvitettäväksi. Toisenlaisella media-aineistolla metsäkeskustelusta voisi nousta esille erilaisia asioita, kuten myös mielipidekirjoituksia tai sosiaalisen median julkaisuja tutkimalla. Aineistossani keskustelu painottuu koskemaan Suomen kontekstia, mutta EU:n metsästrategia on tarkoitettu koko unionin alueelle. Metsäkeskustelua voisi verrata esimerkiksi metsiltään erilaisessa jäsenmaassa käytyyn keskusteluun.

Tutkielmassa on käsitelty kansainvälistä, kansallista ja EU:n tasoa, mutta päätöksenteossa on otettava huomioon myös paikallinen taso. Paikallisuus näyttäytyy erityisesti sosiaalisen ja kulttuurisen kestävyuden kannalta keskeisenä. Metsien kannalta oleellisempaa on ollut se, kuinka metsiä käytetään kuin kuka ne omistaa (Björn 2003, 70), mutta paikallinen tai ainakin kotimainen metsänomistus on tulevaisuudessa tärkeää, jotta metsiin säilyy elävä ja monimuotoinen suhde, eivätkä vain taloudelliset intressit korostu (Kuhmonen ym. 2022, 81). Paikallisuuden yhteydessä esille nousee kysymys siitä, kuka saa edustaa paikallisuutta.

Maaseutubarometrin (2020) mukaan kansalaisista lähes 70 prosenttia näkee maaseudun roolin merkittävänä ilmastonmuutoksen hillinnässä, ja 62 prosenttia katsoo, että ilmastonmuutokseen liittyvät politiikkatoimet kohtelevat maaseutua ja kaupunkeja eriarvoisesti (Ovaska & Vihinen 2020, 10–11). Tutkielman aineistossa eivät pääse esille maaseudun maata omistamaton väestö, riippumattomat tieteen ja tutkimuksen edustajat, kuten ympäristö- tai metsätieteilijät, eikä muu metsien parissa työskentelevä laaja osaajajoukko. Strategialla on vaikutusta Suomen 620 000 yksityismetsänomistajaan, joilla on moniäänisiä tavoitteita ja arvoja, osaamista ja kokemusta. Jatkotutkimusten selvitettäväksi jää tuoda esille muuttuvan metsänomistajakunnan ja sidosryhmien ääniä, joihin metsäpolitiikka suoranaisesti vaikuttaa.

Suhtautuminen luontoon vaikuttaa tapaan tulkita ja kehystää metsästrategiaa. Luontosuhteen muutoksen myötä puuntuotannollisten arvojen rinnalle nousee muita arvoja. Ihmisten suhde luontoon on muuttunut aikaisemmin vahvasta ihmisen-luonto-dualismista, jossa ihmistä pidettiin luonnosta irrallisena ja riippumattomana (Naskali 2010, 90). Luontosuhteiden erilaisuus luo jännitteitä, jotka näkyvät arjessa, metsäalan organisaatioissa ja metsäpolitiikassa. Kulttuurisen kestävyuden, johon luontosuhdekin kuuluu, huomioiminen on oleellista kestävyystavoitteiden saavuttamisessa, sillä kulttuurinen muutos ja sen ymmärtäminen auttaa ihmisiä muuttamaan vaikutuksiaan luontoon. (Siivonen 2020).

EU:n Natura-luonnonsuojeluohjelman yhteydessä keskusteltiin 1990-luvulla esimerkiksi ylikansallisesta päätöksenteosta ja luonnonsuojelualueiden osuudesta pinta-

alasta. Natura-ohjelmassa oli kyse luonnonsuojelun lisäksi sopeutumisesta EU-lainsäädäntöön, suomalaisesta hallintokulttuurista, asiantuntijuudesta ja maaseudun elämästä. (Saaristo 2000, 103.) EU:n metsästrategiaa koskevasta keskustelusta voidaan tunnistaa samoja teemoja.

Tutkielman perusteella voidaan todeta, että metsille asetetut odotukset ja vaatimukset asettavat ne poliittisen kamppailun kohteeksi. Metsillä on merkittävä yhteiskuntahyöty, ja ne ovat usean politiikkasektorin kohteena, kun tavoitellaan kestävä kehitystä. Konsensukseen pyrittäessä yhteisesti sovitut määritelmät ja mittarit ovat oleellisia. Mitattavuuteen liittyviä haasteita pyritään tunnistamaan ja ratkaisemaan, jotta mittareiden avulla voitaisiin arvioida metsäpolitiikan ohjauskeinojen ja metsässä tehtävien tai tekemättä jätettyjen toimenpiteiden vaikutusta kestävyystavoitteisiin (ks. Halme, Kangas, Kangasoja, Komonen, Luoma, Mäkipää & Pynnönen 2022).

Uusi EU:n metsästrategia 2030 -julkaisua koskevan uutisoinnin analysoiminen auttaa ymmärtämään, millaisia näkemyksiä metsäkeskustelussa vallitsee ja mitä siitä jää puuttumaan. Keskustelu asettuu osaksi suomalaisen metsäkeskustelun pitkää jatkumoa, ja sen tutkiminen auttaa tunnistamaan politiikan taustalla vaikuttavia arvoja ja niiden muutoksia. Laajemmin on kyse yhteiskunnan muuttuvista arvoista.

Uutisoinnin analysoiminen osoittaa myös, kuinka kiivasta keskustelua kesken eräisen strategian vuotaminen on aiheuttanut ja tekee kehysten ja niiden taustalla vaikuttavien arvojen eroja näkyväksi. Mediajulkisuus kärjistää vastakkainasettelua. Metsästrategiakeskustelu ja sen vaikutukset valmiiseen metsästrategiaan ja strategian vastaanottoon olisivat voineet olla toisenlaisia ilman vuotoja.

Tutkielman otsikossa pohditaan keitä kuulla, kun monella on sanottavaa. Median toiminnalla on vaikutusta siihen, kenelle annetaan mahdollisuus tulla kuulluksi julkisessa keskustelussa. Joukkoviestimien rinnalla sosiaalinen media mahdollistaa esille tulemisen. Monella on sanottavaa metsäkeskustelussa, mutta mihin järjestykseen arvot laitetaan ja kenen määritelmä tilanteesta pääsee hallitsevaksi? Entä mitä keskustelujen takana tapahtuu?

Tutkielman myötä voi tarkastella, miten median tuottamat ja vastaanottajien tulkitsemat kehykset omaksutaan yhteiskunnassa ja millaisia vaikutuksia niillä on. Tutkielma auttaa ymmärtämään, millainen vaikutus medialla ja ylipäätään tietolähteillä on käsitysten ja mielipiteiden muodostumiseen. Kehystämisen tiedostaminen herättää pohtimaan niin median tapaa esittää informaatiota kuin tapamme tulkita sitä. Tämän myötä voi tarkastella median, politiikan sekä yhteiskunnassa vallitsevien ja omien arvojen suhdetta metsiin.

LÄHTEET

- Aaltola, J. & Valli, R. (toim.) 2001. Ikkunoita tutkimusmetodeihin 2 – näkökulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin lähtökohtiin ja analyysimenetelmiin. PS-kustannus.
- Aineeton kulttuuriperintö. Kansallinen luettelo. Saatavilla <https://www.aineetonkulttuuriperinto.fi/fi/sopimus-suomessa/kansallinen-luettelo>. Luettu 13.3.2023.
- Alma Media. Journalistin ohjeita täydentävät periaatteet Kauppalehdessä. Saatavilla https://www.almamedia.fi/yhteystiedot/asiakaspalvelu/kauppalehti/kauppalehden-toimituksen-yhteystiedot/?_ga=2.172025635.1407667122.1648539856-1865963681.1648539856#journalistinhjeita. Luettu 29.3.2022.
- Alma Media. Toimintamme perusta. Saatavilla <https://www.almamedia.fi/tietoa-meista/tarkoitus-visio-ja-arvot>. Luettu 29.3.2022.
- Aro, K., Karvinen, S., Pynnönen, S., Soini, K. & Vehmasto, E. (toim.). 2022. Näkökulmia metsäalan kestävyyskeskusteluun: Systeminen lähestymistapa. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 85/2022. Luonnonvarakeskus. Helsinki.
- Björn, I. 2003. Ympäristöpolitiikka metsässä? Joensuun yliopisto. Karjalan tutkimuslaitoksen julkaisuja.
- Donner-Amnell J., Pykäläinen J., Tuuva-Hongisto, S. & Miina, S. Maailman kehityksen vaikutukset metsäalaan. Teoksessa Donner-Amnell, J., S. Miina, J. Pykäläinen & S. Tuuva-hongisto (toim.): Maailma haastaa: Metsä tulevaisuuden ratkaisuisissa. Itä-Suomen yliopisto. 2011. 206–251.
- Donner-Amnell, J. & Rytteri, T. Metsäsektorin legitimitetti murroksessa. Teoksessa Rannikko, P. & T. Määttä (toim.): Luonnonvarojen hallinnan legitimitetti. Vastapaino. 2010. 219–256.
- Elomina, J. & Pülzl, H. 2021. How are forests framed? An analysis of EU forest policy. Forest policy and Economics. Volume 127, Elsevier. Saatavilla <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S138993412100054X>. Luettu 4.2.2023.
- Entman, R. 1993. Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. Journal of Communication 43, (4). 51–58.
- Euroopan komissio. 2013. Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta. Saatavilla <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A52013DC0659>. Luettu 31.3.2023.
- Euroopan komissio. 2018. Komission kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Edistyminen EU:n metsästrategian täytäntöönpanossa. Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta. Saatavilla <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018DC0811&from=EN>.
- Euroopan komissio. 2021. Uusi EU:n metsästrategia 2030. Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja

- alueiden komitealle. Saatavilla <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/fi/TXT/?uri=CELEX%3A52021DC0572>. Luettu 31.3.2023.
- Euroopan komissio. 2021. Liite asiakirjaan komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Uusi EU:n metsästrategia 2030. Komission etenemissuunnitelma 3 miljardin uuden puun istuttamisesta EU:ssa vuoteen 2030 mennessä. Saatavilla https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:0d918e07-e610-11eb-a1a5-01aa75ed71a1.0004.02/DOC_2&format=PDF.
- Euroopan komissio. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma. Saatavilla https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_fi. Luettu 18.10.2021.
- Euroopan komissio. EU:n toimielin. Euroopan komissio. Perustiedot. Saatavilla https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/institutions-and-bodies-profiles/european-commission_fi. Luettu 1.2.2023.
- Euroopan komissio. EU:n uusi metsästrategia vuodelle 2030. Saatavilla https://environment.ec.europa.eu/strategy/forest-strategy_fi. Luettu 9.2.2023.
- Euroopan komissio. Metsät – uusi EU:n metsästrategia. Lisätietoa tästä kuulemisesta. Saatavilla https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12674-Metsat-uusi-EUn-strategia/F_fi. Luettu 18.10.2021.
- Euroopan unionin virallinen lehti. 2012. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoitu toisinto. Ensimmäinen osa: Periaatteet. I Osasto: Unionin toimivallan jaottelu ja toimivallan alat. 3 artikla. Saatavilla <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=FI>. Luettu 12.12.2022.
- European Commission. 2021. Commission Staff Working Document on the Stakeholder Consultation and Evidence Base. Accompanying the document. New EU Forest Strategy for 2030. Saatavilla <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021SC0652&from=EN>.
- European Commission. Feedback and Statistics: Roadmap. Saatavilla https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12674-Forests-new-EU-strategy/feedback_en?p_id=12031233. Luettu 12.10.2022.
- Gamson, W. A. & Modigliani, A. 1989. Media Discourse and Public Opinion on Nuclear Power: A Constructionist Approach. *American Journal of Sociology*, 95(1), 1-37. The University of Chicago Press.
- Goffman, E. 1974. *Frame Analysis. An Essay on the Organization of Experience*. Northeastern University Press.
- Halme P., Kangas A., Kangasoja J., Komonen A., Luoma E., Mäkipää R., Pynnönen S. 2022. Metsien kestävyysmuutosten tunnistamiseen tarvitaan yhteiset mittarit. *Metsätieteen aikakauskirja 2022-10686*. Puheenvuoro. 2 s. Saatavilla <https://doi.org/10.14214/ma.10686>. Luettu 1.2.2023.
- Helsingin Sanomat. 2020. Helsingin Sanomien periaatelinja. Saatavilla <https://www.hs.fi/info/art-2000006390609.html>. Luettu 28.2.22.

- Helsingin Sanomat. 2022. HS tarjoaa päivittäisen uutissisällön Ukrainan tilanteesta luettavaksi maksutta. Saatavilla <https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000008639591.html>. Luettu 28.2.2022.
- Herkman, J. 2011. Poliitikka ja mediajulkisuus. Vastapaino.
- Horne, P., Korhonen, O. & Ruuskanen, O-P. 2021. Metsiin kohdistuvien ilmastopoliittisten toimenpiteiden toteutettavuus ja puun tarjonta yksityisen metsänomistuksen näkökulmasta: Hiilineutraali Suomi 2035 – ilmasto- ja energiapolitiikan toimet ja vaikutukset. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2021:66. Saatavilla <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/163644>. Luettu 15.12.2022.
- Horsti, K. 2005. Vierauden rajat. Monikulttuurisuus ja turvapaikanhakijat journalismissa. Väitöskirja. Tiedotusopin laitos, Tampereen Yliopisto. Tampereen yliopistopaino.
- Huovila, T. 2003. Tiedolla korkoa: Suomalaista talousjournalismia 1900-luvulla. Inforviestintä.
- Huuskonen, S., Hynynen, J. & Valkonen, S. (toim.) Metsäntutkimuslaitos. 2014. Metsänkasvatus: Menetelmät ja kannattavuus. Metsäkustannus Oy.
- Jensen-Eriksen, N., Mainio, A. & Hänninen, R. 2019. Suomen suurin. Helsingin Sanomat 1889–2019. Siltala. Helsinki.
- Julkisen sanan neuvosto. Journalistin ohjeet. Saatavilla <https://jsn.fi/journalistin-ohjeet/>. Luettu 10.2.2023.
- Junnila, H. Keskiajan vapaasta maankäytöstä isonjaon maanomistusjärjestelmään 1800-luvulla. Teoksessa Roiko-Jokela, H (toim.): Metsien pääomat. Metsä taloudellisena, poliittisena, kulttuurisena ja maailmiönä keskiajalta EU-aikaan. Minerva Kustannus. 2005. 43–111.
- Karppinen, H., Hänninen, H. & Horne, P. 2020. Suomalainen metsänomistaja 2020. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 30/2020. Luonnonvarakeskus. Helsinki. 73 s. Saatavilla <https://jukuri.luke.fi/handle/10024/545837>. Luettu 17.12.2022.
- Karvonen, E. 2000. Tulkintakehys (frame) ja kehystäminen. Media & Viestintä, 23(2). Saatavilla <https://journal.fi/mediaviestinta/article/view/61529>. Luettu 24.12.2021.
- Kestävä kehitys. Kestävän kehityksen osa-alueet. Saatavilla <https://keke.bc.fi/Kestava-kehitys/suomi/osa-alueet/>. Luettu 7.3.2023.
- Kiviniemi, K. Laadullinen tutkimus prosessina. Teoksessa Valli, R (toim.): Ikkunoita tutkimusmetodeihin. Näkökulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin lähtökohtiin ja analyysimenetelmiin. PS-kustannus. 2018. 70–85.
- Korhonen, P., Keränen, M., Lindroos, K., Nousiainen, M., Ojakangas, M. & Tilli, J. Kieli ja tulkinta. Teoksessa Moisio, O-P., T. Silvasti & I, Kauppinen (toim.): Polkuja yhteiskuntatieteisiin. Jyväskylän yliopisto. SoPhi 128. 2015. 99–126.
- Kuhmonen, T., Kuhmonen, I., & Näyhä, A. 2022. Maaseudun paikka tulevaisuuden kestävässä yhteiskunnassa. Tulevaisuuden tutkimuskeskus, Turun yliopisto. Tutu e-julkaisuja, 6/2022. Saatavilla <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-249-575-4>. Luettu 16.3.2023.
- Kuula, A. 2006. Tutkimusetiikka: Aineistojen hankinta, käyttö ja säilytys. Vastapaino.

- Kukkanen, A. 2012. Suomalaisen metsätalouden monet kasvot: Kansallisen metsäohjelman toimijoiden käsityksiä kestävästä metsätaloudesta ja suosituksia sen kehittämiseksi. Pro gradu -tutkielma. Sosiaalitieteiden laitos, Helsingin yliopisto.
- Kunelius, R. 1996. *The News, Textually Speaking. Writing on News Journalism and Journalism Research.* University of Tampere.
- Kurrer, C. 2022. Ympäristöpolitiikan yleiset periaatteet ja peruslinjaukset. Faktatietoja Euroopan unionista. Euroopan parlamentti. Saatavilla https://www.europarl.europa.eu/ftu/pdf/fi/FTU_2.5.1.pdf.
- Lahti, E. 2022. Miten luonnon monimuotoisuudesta ja sen uhista puhutaan yleistajuisissa asiantuntijateksteissä? Helsingin yliopisto. *Puhe ja kieli* 42:2, 99–120. Saatavilla <https://doi.org/10.23997/pk.121403>. Luettu 2.3.2023.
- Laki metsähallituksesta 234/2016. 2 § Metsähallituksen yleistehtävä, 3 § Liiketoiminnan toimiala, 5 § Julkiset hallintotehtävät. Saatavilla Oikeusministeriön Finlex-palvelussa <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20160234>. Luettu 2.3.2023.
- Lecheler, S. & de Vreese, C. H. 2019. *News Framing Effects.* New York, Routledge.
- Luonnonvarakeskus. 2021. Euroopan metsät 2020 -raportti julkaistu – metsien pinta-ala ja puuston määrä ovat kasvaneet edelleen. Saatavilla <https://www.luke.fi/fi/uutiset/euroopan-metsat-2020-raportti-julkaistu-metsien-pintaala-ja-puuston-maara-ovat-kasvaneet-edelleen>. Luettu 9.12.2022.
- Luonnonvarakeskus. 2022. Kasvihuonekaasuinventaarion ennakkotiedot vahvistavat: maankäyttösektori päästölähde vuonna 2021, metsät pysyivät edelleen nettonieluna. Saatavilla <https://www.luke.fi/fi/seurannat/maatalous-ja-lulucfsektorin-kasvihuonekaasuinventaarion-ennakkotiedot-vahvistavat-maankayttosektori-paastolahde-vuonna-2021-metsat-pysyivat-edelleen-nettonieluna>. Luettu 9.1.2023.
- Luontoon.fi. Jokamiehen oikeudet ja -velvollisuudet. Saatavilla <https://www.luontoon.fi/jokamiehenoikeudet>. Luettu 6.10.2021.
- Maa- ja metsätalousministeriö. 2023. Metsien rooli ilmastonmuutoksen hillinnässä. Saatavilla <https://mmm.fi/documents/1410837/22836561/Metsien+rooli+ilmastonmuutoksen+hillinnassa.pdf/b8b48104-a90c-ed4d-647d-8982f8f507d5/Metsien+rooli+ilmastonmuutoksen+hillinnassa.pdf?t=1671632739198>.
- Maa- ja metsätalousministeriö. EU:n metsäasiat. Saatavilla <https://mmm.fi/metsat/kv-eu/eu-metsaasiat>. Luettu 18.10.2022.
- Maa- ja metsätalousministeriö. Kansallinen metsästrategia 2025. Saatavilla maa- ja metsätalousministeriön sivulla <https://mmm.fi/kms>. Luettu 9.11.2022.
- Maa- ja metsätalousministeriö. Kansallinen metsästrategia 2035. Saatavilla maa- ja metsätalousministeriön sivulla <https://mmm.fi/kms>. Luettu 10.3.2023.
- Maa- ja metsätalousministeriö. Metsien hiilinielut. Saatavilla <https://mmm.fi/metsat/metsatalous/metsat-ja-ilmastonmuutos/metsien-hiilinielut>. Luettu 3.3.2023.

- Metsien Suomi. Mikä on Metsien Suomi? Saatavilla
<https://metsiensuomi.fi/metsien-suomi/#4136e4ee>. Luettu 24.11.2022.
- Metsien Suomi. Suomessa istutetaan joka vuosi 150 000 000 puuta. Saatavilla
<https://metsiensuomi.fi/suomessa-istutetaan-joka-vuosi-150-000-000-puuta/>.
Luettu 20.10.2021.
- Metsäbiotalous. 2020. Metsäbiotalous. Saatavilla
<https://www.metsabiotalous.fi/metsabiotalous/>. Luettu 3.3.2023.
- Metsähallitus. 160 vuotta Metsähallituksen historiaa. Saatavilla
<https://www.metsa.fi/metsahallitus/nain-toimimme/historia/>. Luettu
7.10.2021.
- Metsäkeskus. 2022. Metsien ensiharvennukset eivät ole suositusten mukaisia.
Saatavilla <https://www.metsakeskus.fi/fi/ajankohtaista/metsien-ensiharvennukset-eivat-ole-suositusten-mukaisia>. Luettu 9.1.2023.
- Metsäkeskus. Metsää koskevia säädöksiä. Saatavilla
<https://www.metsakeskus.fi/fi/metsan-kaytto-ja-omistus/oikeudet-ja-velvollisuudet/metsaa-koskevia-saadoksia>. Luettu 6.10.2021.
- Metsäkeskus. Tietoa kemera-tuista. Saatavilla
<https://www.metsakeskus.fi/fi/metsatalouden-tuet/kemera-tuet/tietoa-kemera-tuista>. Luettu 23.3.2023.
- Metsäkeskus. Tietoa oikeuksista ja velvollisuuksista. Saatavilla
<https://www.metsakeskus.fi/en/node/1031>. Luettu 6.10.2021.
- Metsälaki 12.12.1996/1093. 1 § Lain tarkoitus, 4 a § Metsäsuunnitelma, 7 a § Maanomistajan ja metsäkeskuksen ilmoitusvelvollisuus, 5 § Kasvatushakkuu ja siihen liittyvä uudistamisvelvoite, 10 § Monimuotoisuuden säilyttäminen ja erityisen tärkeät elinympäristöt. Saatavilla Oikeusministeriön Finlex-palvelussa
<https://www.metsakeskus.fi/fi/metsatalouden-tuet/kemera-tuet/tietoa-kemera-tuista>. Luettu 31.3.2022.
- Metsälehti. Uuden metsänomistajan tietopaketti. Artikkelit perustuu kirjaan Uuden metsänomistajan kirja. (toim. Satu Rantala). Saatavilla
<https://www.metsalehti.fi/metsanomistus/uuden-metsanomistajan-tietopaketti/>. Luettu 6.10.2021.
- Metsämiesten Säätiö. 2022. Metsäammattilaiset tyytymättömiä julkiseen metsäkeskusteluun, pitävät ammattilaisten osallistumista tärkeänä, mutta valtaosa työnantajista ei tue heitä. Saatavilla
<https://www.mmsaatio.fi/ajankohtaista/2022/metsaammattilaiset-tyytymattomia-julkiseen-metsakeskusteluun-pitavat-ammattilaisten-osallistumista-tarkeana-mutta-valtaosa-tyonantajista-ei-tue-heita.html>. Luettu 1.2.2023.
- Minilex. Omaisuuden suoja on turvattu perustuslailla. Saatavilla
<https://www.minilex.fi/a/omaisuuden-suoja-on-turvattu-perustuslailla>.
Luettu 2.2.2023.
- Mäntyranta, H. Metsätalouden toimintaympäristö. Teoksessa Rantala, S (toim.): Tapion taskukirja. 26. uudistettu painos. Metsäkustannus. 2018. 60–68.
- Mäntyranta, H. 2019. Metsäala Suomessa. Forest.fi. Saatavilla
<https://forest.fi/fi/artikkeli/metsaala-suomessa/#3bd20ce2>. Luettu 1.2.2023.

- Mäntyranta, H. 2021. Tiesitkö tämän Euroopan metsistä – metsäpinta-ala, puuston määrä ja hakkuut ja myös suojeluala ovat jatkuvassa kasvussa. Forest.fi. Saatavilla <https://forest.fi/fi/artikkeli/tiesitko-taman-euroopan-metsista-metsapinta-ala-puuston-maara-ja-hakkuut-ja-myos-suojeluala-ovat-jatkuvassa-kasvussa/#60f9c04a>. Luettu 22.2.2023.
- Naskali, A. 2010. Ekosysteemilähestymistapa ja legitimizeetti. Teoksessa Rannikko, P. & T. Määttä (toim.): Luonnonvarojen hallinnan legitimizeetti. Vastapaino. 2010. 219–256.
- Nègre, F. 2022. Euroopan parlamentti. Euroopan unioni ja metsät. Faktatietoja Euroopan unionista. Saatavilla <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/fi/sheet/105/euroopan-unioni-ja-metsat>. Luettu 9.12.2022.
- Nieminen, H. & Pantti, M. 2009. Media markkinoilla: Johdatus joukkoviestintään ja sen tutkimukseen. Vastapaino.
- Niskanen, A., Donner-Amnell, J., Häyrynen, S. & Peltola, T. 2008. Metsän uusi aika - kohti monipuolisempaa metsäalan elinkeinorakennetta. Joensuun yliopisto. Metsätieteellinen tiedekunta. Saatavilla https://erepo.uef.fi/bitstream/handle/123456789/8772/URN_NBN_fi_joy20080022.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
- Ollonqvist, P. 1998. Metsäpolitiikka ja sen tekijät: Pitkä linja 1928-1997. Metsälehti kustannus.
- Ovaska, U. & Vihinen, H. 2020. Maaseutubarometri 2020. Tutkimusraportti osa 3. Luonnonvarakeskus. Saatavilla <https://www.maaseutupolitiikka.fi/uploads/MANE-raportit/Maaseutubarometri-2020-tutkimusraportin-osa-3-FINAL.pdf>.
- Paaskoski, L. & Roiko-Jokela, H. Tavoitteena metsäkuulttuurinen kestävyys. Teoksessa Paaskoski, L. & H. Roiko-Jokela (toim.): Metsät ja kulttuurinen kestävyys. Lusto - Suomen Metsämuseo. Metsähistorian Seura. Vuosilusto, 13. 2020. 5-9. Saatavilla <https://issuu.com/vuosilusto/docs/vuosilusto13>. Luettu 6.3.2023.
- Pavy, E. 2022. Toissijaisuusperiaate. Faktatietoja Euroopan unionista. Euroopan parlamentti. Saatavilla <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/fi/sheet/7/the-principle-of-subsidiarity>. Luettu 4.10.2022.
- Pulli, P. 2017. Metsää omistavien kuolinpesien osakkaiden suhtautuminen metsäänsä ja metsätilansa tulevaisuuteen. Pro gradu -tutkielma. Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos, Jyväskylän yliopisto.
- Puroila, A-M. 2002. Erwing Goffmanin kehysanalyysi sosiaalisen todellisuuden jäsentäjänä. Tutkimusraportteja ja selvityksiä. Lapin yliopiston yhteiskuntatieteellisiä julkaisuja. Lapin yliopistopaino.
- Puuinfo. 2020. Metsien omistus. Puutieto, Suomen metsät. Saatavilla <https://puuinfo.fi/puutieto/suomen-metsat-2/metsien-omistus/>. Luettu 5.10.2021.
- Rajamäki, T. 2021. Liki 70 prosenttia suomalaisista lukee printti- tai digisanomalehteä päivittäin – nämä sanomalehdet tavoittavat ihmisiä eniten.

- MarkkinointiUutiset. Saatavilla
<https://www.markkinointiuutiset.fi/artikkelit/liki-70-prosenttia-suomalaisista-lukee-printti-tai-digisanomalehtea-paivittain-nama-sanomalehdet-tavoittavat-ihmisia-eniten>. Luettu 28.2.2022.
- Rannikko, P. & Määttä, T. Luonnonvarakysymysten ajankohtaistuminen. Teoksessa Rannikko, P. & T. Määttä (toim.): Luonnonvarojen hallinnan legitimitetti. Vastapaino. 2010. 7-15.
- Rantala, T. 1999. Tieteen ja politiikan rajankäyntiä metsäntutkimuksessa. Metsätieteen aikakauskirja vuosikerta 1999 numero 2. Tieteen tori. Artikkelid 6130. Saatavilla <https://doi.org/10.14214/ma.6130>. Luettu 12.12.2022.
- Rantalaiho, L. Erving Goffman – terveyden ja sairauden dramaturgia. Teoksessa Ashorn, U., L. Henriksson, J. Lehto & P. Nieminen (toim.): Yhteiskunta ja terveys. Klassisia teoreettisia näkökulmia. Gaudeamus. Helsinki University Press. 2010. 94-112.
- Roiko-Jokela, H. (toim.) 2005. Metsien pääomat. Metsä taloudellisena, poliittisena, kulttuurisena ja maailmiönä keskiajalta EU-aikaan. Minerva Kustannus.
- Saaristo, K. 2000. Avoin asiantuntijuus: Ympäristökysymys ja monimuotoinen ekspertiisi. Väitöskirja. Nykykulttuurin tutkimuskeskus, Jyväskylän yliopisto.
- Salminen, I. 2021. Monimuotoisuuden ja metsätalouden kehystäminen mediassa. Pro gradu -tutkielma. Maatalous-metsätieteellinen tiedekunta, Helsingin yliopisto.
- Semetko, H. A., & Valkenburg, P. M. 2000. Framing European politics: A content analysis of press and television news. *Journal of Communication*, 50(2), 93-109.
- Shoemaker, P. J. & Vos, T. P. 2009. Gatekeeping Theory. Routledge.
- Siivonen, K. Metsäsuhde kulttuurisesti kestävästä tulevaisuusperintönä. Teoksessa Paaskoski, L. & H. Roiko-Jokela (toim.): Metsät ja kulttuurinen kestävyys. Lusto - Suomen Metsämuseo. Metsähistorian Seura. Vuosilusto, 13. 2020. 12-25. Saatavilla <https://issuu.com/vuosilusto/docs/vuosilusto13>. Luettu 8.3.2023.
- Sillanpää, Paula. 2008. Metsäpolitiikka metsäoikeuden ohjauskeinona. Pro gradu -tutkielma. Talousoikeuden laitos, Vaasan yliopisto.
- Sorsa, V. Pälli, P. Vaara, E. & Peltola, K. 2010. Strategia mahdollisuutena ja rajoitteena kuntaorganisaatiossa. Kielestä, kommunikaatiosta ja vallasta. Svenska Handelshögskulan. Institutionen för företagsledning och organisation. Saatavilla <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10227/619/70-978-952-232-083-4.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.
- Suomen YK-liitto. Kestävä kehitys. Saatavilla <https://www.ykliitto.fi/kestava-kehitys>. Luettu 21.11.2022.
- Suomen YK-liitto. Luonnon monimuotoisuus. Saatavilla <https://www.ykliitto.fi/kasvattajille/kestavan-kehityksen-tehtavat/luonnon-monimuotoisuus>. Luettu 10.1.2023.
- Teräväinen, E. 2016. Maaseudun Tulevaisuus 100 vuotta: Suomen äänen kannattaja 1916-2016. Maahenki.
- Tilastokeskus. 2021. Joukkoviestinten kulutusosuudet 2020. Kulttuuri, media ja ajankäyttö. Suora linkki

- https://www.tilastokeskus.fi/tup/suoluk/suoluk_kulttuuri.html. Luettu 28.2.22.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi (6. uud. laitos.). Tammi.
- Turunen, A. 2018. Jyväskyläläisten etänaismetsänomistajien luontosuhde ja metsänomistajuus. Pro gradu -tutkielma. Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos, Jyväskylän yliopisto.
- Valli, R., & Aaltola, J. (toim.) 2015. Ikkunoita tutkimusmetodeihin: 1, Metodien valinta ja aineistonkeruu : virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. PS-kustannus.
- Van Gorp, B. 2007. The Constructionist Approach to Framing: Bringing Culture Back In. *Journal of Communication* 57(1), pp. 60–78.
- Virtapohja, K. Metsäviestinnän haasteet median näkökulmasta. Teoksessa Roiko-Jokela, H (toim.): Metsien pääomat. Metsä taloudellisena, poliittisena, kulttuurisena ja mediailmiönä keskiajalta EU-aikaan. Minerva Kustannus. 2005. 299–322.
- Väkevä, J. Metsäteollisuus ja Suomi. Teoksessa Rantala, S (toim.): Tapion taskukirja. 26. uudistettu painos. Metsäkustannus. 2018. 395–411.
- Väliverronen, E. 1996. Ympäristöuhkan anatomia. Tiede, mediat ja metsän sairaskertomus. Väitöskirja. Vastapaino, Tampere.
- Warsta, E. & Seppä, T. 2021. Maa- ja metsätalousministeriö. Perusmuistio 17.9.2021. MMM2021-00597. Komission tiedonanto EU:n uudesta vuoteen 2030 ulottuvasta metsästrategiasta. Saatavilla <https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/Liiteasiakirja/Documents/EDK-2021-AK-389383.pdf>.
- Wichgers, L., Jacobs, L. & van Spanje, J. 2021. The Battle of Frame Building: The Reciprocal Relationship between Journalists and Frame Sponsors. *The International Journal of Press/Politics* 2021, Vol. 26(3) 674–698. SAGE journals. Saatavilla <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/1940161220942760>.
- Wii, J. 2006. Media uudistuvassa yhteiskunnassa. Median muuttuvat pelisäännöt. Sitran raportteja 65. Edita Prima Helsinki. Saatavilla <https://www.sitra.fi/app/uploads/2017/02/Raportti65-2.pdf>.
- World Wide Fund for Nature (WWF). Metsäkatu. Saatavilla <https://wwf.fi/uhat/metsakato/>. Luettu 3.3.2023.
- Ympäristöministeriö. Euroopan unionin ilmastopolitiikka. Saatavilla <https://ym.fi/euroopan-unionin-ilmastopolitiikka>. Luettu 4.10.2021.
- Ympäristöministeriö. Kansainväliset ympäristösopimukset. Saatavilla <https://ym.fi/kansainvaliset-ymparistosopimukset>. Luettu 3.4.2023.

LIITE

LIITE 1

Aineistotaulukko

Aineistoviite	Lehden nimi	Uutisen otsikko	Julkaisupäivä	Lehden osio
MT 18.1.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Uusi metsästrategia linjaa sektorin tulevaa keskustelua – miltä metsävuosi 2021 EU:ssa näyttää?	18.1.2021	Metsä
MT 22.1.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Sarvamaa: "Me metsäalasta kiinnostuneet odotamme EU:n uutta metsästrategiaa malttamattomina"	22.1.2021	Politiikka
MT 11.2.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Suomalaismepit tapasivat EU:n vaikutusvaltaisen metsäpäättäjän – "Hän listasi syitä, miksi huomattava osa metsistä on niin huonossa kunnossa"	11.2.2021	Metsä
MT 20.3.2021	Maaseudun Tulevaisuus	EU-instituutioiden metsäkeskustelu on jakautunutta – puheenjohtaja Norbert Lins: "Parlamentilla ei ole selkeää kantaa siitä, mihin suuntaan edetä"	20.3.2021	Politiikka
MT 22.3.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Kaksitoista EU-maata vaatii tasapainoista metsästrategiaa – myös Suomi mukana vetoomuksessa: "Sopeutumista ilmastonmuutokseen tulee edistää metsien kestävä hoidon avulla"	22.3.2021	Metsä
HS 4.5.2021	Helsingin Sanomat	Suomessa vierailnut ympäristökomissaari: Metsien monimuotoisuutta pitää parantaa	4.5.2021	Politiikka, ympäristö
MT 27.5.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Meppi Sarvamaa antaa satikutia EU:n metsäpolitiikalle: "Päätöksenteon pitäisi perustua todellisiin faktoihin, ei tunteisiin tai poliittiseen ideologiaan"	27.5.2021	Metsä
KL 17.6.2021	Kauppalehti	Talouselämä: Vuodettu dokumentti paljastaa EU:n aiheet tiukentaa otetaan metsistä – Suunnittelee muun muassa avohakkuiden kieltämistä	17.6.2021	EU, metsä, teollisuus
KL 18.6.2021a	Kauppalehti	Ville Niinistö puolustaa EU-komission metsästrategiaa – "Metsäteollisuus ei voi mennä kaksilla rattaila"	18.6.2021	Metsä, EU, ympäristö,

				ilmastonmuutos, politiikka
KL 18.6.2021b	Kauppalehti	Komission metsästrategialuonnokselle täystyrmäys - "Suomelle on tulossa jumalaton lasku"	18.6.2021	EU, teollisuus, metsä, ympäristö, politiikka
HS 21.6.2021	Helsingin Sanomat	EU-komissio haluaisi välttää metsien avohakkuita, kertoo vuodettu strategialuonnos	21.6.2021	Politiikka, metsät
MT 21.6.2021a	Maaseudun Tulevaisuus	Komissio ylittää toimivaltansa metsästrategiassa, moittii meppi Elsi Katainen: "Tässä menee raja, jota ei voi hyväksyä"	21.6.2021	Metsä
MT 21.6.2021b	Maaseudun Tulevaisuus	EU:n metsästrategialuonnos tyrmäisi avohakkuut - myös runkopuun energiakäyttö menisi pannaan	21.6.2021	Metsä
MT 22.6.2021a	Maaseudun Tulevaisuus	Suomen metsäteollisuudelta täystyrmäys EU:n strategialuonnokselle, joka lopettaisi avohakkuut ja runkopuun energiakäytön	22.6.2021	Metsä
MT 22.6.2021b	Maaseudun Tulevaisuus	"Katastrofi metsätaloudelle", toteaa MTK:n Tiirola EU:n metsästrategiasta	22.6.2021	Metsä
MT 23.6.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Ministeri Leppä huolestui EU:n avohakkuista rajoittavasta metsästrategiasta: "Herää kysymys, kenelle se on tarkoitettu"	23.6.2021	Metsä
HS 30.6.2021	Helsingin Sanomat	Hallituksen sisällä kytee riita EU:n metsästrategiasta, Mikkosella ja Leppällä vastakkaiset näkemykset yhdessä sovitusta linjasta	30.6.2021	Politiikka, metsät
MT 1.7.2021a	Maaseudun Tulevaisuus	Komissaarin tavannut Leppä vastustaa EU:n metsästrategian luonnosta muiden huolestuneiden maiden rintamassa - ihmettelee Suomen hallituksen hajaannusta asiassa	1.7.2021	Metsä
MT 1.7.2021b	Maaseudun Tulevaisuus	Suomalaiset mepit vaativat hallitukselta ryhtiliikettä metsävaikuttamiseen: "Nokkapokka tekee vain hallaa Suomen tavoitteiden ajamiselle"	1.7.2021	Metsä

MT 2.7.2021	Maaseudun Tulevaisuus	"Karua luettavaa metsäisille maille", MTK toteaa EU:n luonnostelemasta metsästrategiasta	2.7.2021	Metsä
KL 3.7.2021	Kauppalehti	EU:n metsäpolitiikka kuumentaa tunteita – SDP:n kansanedustaja väläyttää kehityksen voivan johtaa EU:sta eroamisen tielle	3.7.2021	EU, politiikka, puolueet, ympäristö, yhteiskunta
KL 4.7.2021	Kauppalehti	Hallitusta repivä metsäriita jatkaa syvenemistään – "Kertoo vain siitä kuinka kova Kepun ja MMM:n epäilyllinen ote on"	4.7.2021	Politiikka, puolueet, metsä, ympäristö, ilmastonmuutos
KL 5.7.2021a	Kauppalehti	Essayah: käynnissä "metsävallankaappaus" – "EU-jäsenyyden mielekkyys menee monella harkintaan"	5.7.2021	Politiikka, EU, yhteiskunta
KL 5.7.2021b	Kauppalehti	EU:n metsästrategialle sataa kritiikkiä, nyt parlamentin EPP-ryhmä kirjelmöi komissiolle	5.7.2021	Politiikka, EU, metsä
MT 5.7.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Sari Essayah: "Tämän komission metsävyörytys on vertaansa vailla"	5.7.2021	Politiikka
HS 7.7.2021a	Helsingin Sanomat	Vihreiden Ohisalo vaatii pääministeri Marinilta kantaa EU:n metsästrategiaa koskevassa kiistassa: "Miten tämä on hallitusohjelman linjan mukaista?"	7.7.2021	Politiikka, metsäpolitiikka
HS 7.7.2021b	Helsingin Sanomat	Ministeri Tytti Tuppurainen tyrmää suorasanaisesti vihreiden Maria Ohisalon syytöksen, että Sdp:n metsälobbaus EU:ssa on hallitusohjelman vastaista	7.7.2021	Politiikka, hallitus
KL 7.7.2021	Kauppalehti	Avohakkuukielto romuttaisi Suomen kansantalouden, sanoo Anne Kalmari – "Tarkoittaisi metsäteollisuuden alasajoa"	7.7.2021	EU, metsä, raaka-aine, ympäristö, ilmastonmuutos
KL 9.7.2021a	Kauppalehti	Metsästrategia horjuttaa MTK:n Juha Marttilan uskoa EU:hun – "Metsäntutkimukselle on täysin vieras ajatus, että joku kasvatusmenetelmä sopisi kaikkiin metsiin"	9.7.2021	Politiikka, EU, raaka-aineet, ympäristö, uusiutuvat
MT 9.7.2021a	Maaseudun Tulevaisuus	Stora Enson Annica Bresky odottaa, että neuvotteluilla voidaan yhä vai-	9.7.2021	Metsä

		kuttaa EU:n metsästrategiaan - "Pohjoisten maiden pitää korottaa ääntään", myös liittolaisia tarvitaan		
HS 9.7.2021	Helsingin Sanomat	EU-komission uudessa metsästrategialuonnoksessa lievennetään avohakkuukirjausta	9.7.2021	Politiikka, metsäpolitiikka
MT 9.7.2021b	Maaseudun Tulevaisuus	EU-vuoto: Suomelle vaikeat kirjaukset ovat lievenemässä tulevassa metsästrategiassa - hallituksen eripura aiheesta jatkuu	9.7.2021	Metsä
KL 9.7.2021b	Kauppalehti	MTK:n Juha Marttila: "Suojelussa pitäisi keskittyä hehtaarien haalimisen sijaan laatuun	9.7.2021	Ympäristö, politiikka, EU
MT 12.7.2021	Maaseudun Tulevaisuus	EU:n metsäpäätökset jakavat suomalaisempit kahteen leiriin - yhdeksän europarlamentaarikkoa julkaisi huolestuneen kirjeen tulevasta ilmastösääntelystä	12.7.2021	Metsä
HS 12.7.2021a	Helsingin Sanomat	Metsäkiista selitettynä: Tästä on kyse hiilinieluissa, riidassa hakkuista ja EU:n tällä viikolla julkaistavissa suunnitelmissa Suomenkin metsänkäytöstä	12.7.2021	Politiikka, metsät
KL 12.7.2021	Kauppalehti	Iso joukko suomalaisemppejä julkaisi avoimen kirjeen EU:n metsästrategiasta - "Emme voi hyväksyä"	12.7.2021	Metsä, metsänomistus, raaka-aine, EU, politiikka
HS 12.7.2021b	Helsingin Sanomat	EU:n metsäpäätökset jakavat Suomen emppejä: vain osa lähti mukaan kirjeeseen, jossa komission sanotaan tekevän Suomen metsistä "yksipuolisen hiilinielun"	12.7.2021	Politiikka, metsät
MT 13.7.2021a	Maaseudun Tulevaisuus	"Nähtävästi ei ole ollut minkäänlaista metsäalan osaamista strategian laadinnassa" - itävaltalaiset lausuivat suorat sanat metsästrategiasta EU-komissiolle	13.7.2021	Metsä
KL 13.7.2021	Kauppalehti	Metsästrategiakiista syvenee - Keskustapomo: "Vihreä kesäteatteri on kääntynyt puskafarssin puolelle"	13.7.2021	Metsä, metsänomistus, raaka-aine, EU, ympäristö

MT 13.7.2021b	Maaseudun Tulevaisuus	EU-komissio julkaisee keskiviikkona hallitusta repiviä ilmasto- ja energiaesityksiä, jotka vaikuttavat metsänomistajiin ja metsäteollisuuteen - "Tässä keskustellaan siitä, paljonko annamme siimaa komissiolle"	13.7.2021	Metsä
HS 14.7.2021a	Helsingin Sanomat	"Tempoilevaa varjonyrkkeilyä", sanoo metsänomistaja Jaakko Temmes metsäkeskustelusta - Hänen mielestään pitäisi ennemmin luottaa vuosikymmenten kokemuksiin	14.7.2021	Kotimaa, metsät
HS 14.7.2021b	Helsingin Sanomat	EU:n ilmastopaketti siirtyy tavoitteista keinoihin - Suomi pitää kiivaissa neuvotteluissa esillä metsät ja meriliikenteen jääolot	14.7.2021	Politiikka, ilmastonmuutos
KL 16.7.2021a	Kauppalehti	Komissio julkisti kiistellyn metsästrategiansa - "Euroopan metsät ovat vaarassa"	16.7.2021	EU, politiikka, metsä, teollisuus, ympäristö
KL 16.7.2021b	Kauppalehti	Metsästrategia saa risuja ja ruusuja ministeri Jari Lepältä: "Tulemme valvomaan, että toimivalta todella säilyy jäsenmailla"	16.7.2021	Politiikka, metsä, ympäristö, yhteiskunta, EU
MT 16.7.2021a	Maaseudun Tulevaisuus	Ympäristökomissaari: EU ei halua puuttua jäsenmaiden metsänhoitoon - "Metsänomistajat tarvitsevat tukea, jotta voivat lisätä monimuotoisuutta"	16.7.2021	Metsä
HS 16.7.2021a	Helsingin Sanomat	EU:n uusi metsästrategia julki: Ympäristökomissaarin mukaan päätösvalta metsistä säilyy jäsenmailla	16.7.2021	Politiikka, metsä
KL 16.7.2021c	Kauppalehti	MTK tiukkana strategiasta: Komissio ei tunnista metsien tarjoamia mahdollisuuksia	16.7.2021	EU, politiikka, ympäristö, ilmastonmuutos, metsä
KL 16.7.2021d	Kauppalehti	Ville Niinistö tyytyväinen metsästrategiaan - "Puu ei ole vain raaka-aine"	16.7.2021	Politiikka, EU, metsä, ympäristö, yhteiskunta
MT 16.7.2021b	Maaseudun Tulevaisuus	EU:n metsästrategia otti askeleita parempaan suuntaan, mutta jarruttaa metsien käyttöä, Metsäteollisuus arvioi - "Strategia jää ristiriitaiseksi"	16.7.2021	Metsä

HS 16.7.2021b	Helsingin Sanomat	Suomesta varovaisen myönteinen vastaanotto EU:n metsästrategialle, ministeri Lepän mukaan strategia menee liian pitkälle käytännön metsänhoitoon	16.7.2021	Politiikka, EU:n ilmastopaketti
KL 16.7.2021e	Kauppalehti	Sarvamaa EU:n metsästrategiasta: "Saamme jatkossakin päättää, miten metsiämme hoidamme"	16.7.2021	Politiikka, metsä, teollisuus, ympäristö, ilmastomuutos
MT 16.7.2021c	Maaseudun Tulevaisuus	"Uusi metsästrategia edellyttää metsänomistajilta valppautta" - Suomi kiittelee, että tuore metsäpaperi torpasi uhat avohakkuurajoituksista ja pakollisesta metsäsuunnittelusta	16.7.2021	Metsä
KL 16.7.2021f	Kauppalehti	Greenpeacen Sini Eräjää EU:n metsästrategiasta: "Suomella on tässä selvästi joku erityisen kipeä kohta"	16.7.2021	Politiikka, EU, ympäristö
MT 16.7.2021d	Maaseudun Tulevaisuus	MTK:n metsäjohtaja: "EU:n metsästrategiasta puuttuu kunnianhimoa"	16.7.2021	Metsä
HS 16.7.2021c	Helsingin Sanomat	Valmiissa metsästrategiassa näkyy Suomen vaikutus, sanovat järjestöt - Greenpeace pitää tätä huonona asiana, Metsäteollisuus ja MTK hyvänä	16.7.2021	Politiikka, metsät
KL 16.7.2021g	Kauppalehti	Keskustasta älähdys: "Nämä yksityiskohdat kuuluvat jäsenmaiden metsäpolitiikan ja päätösvallan piiriin"	16.7.2021	EU, metsä, teollisuus, ympäristö, politiikka
KL 16.7.2021h	Kauppalehti	Luonnonsuojeluliitto: "Metsästrategian ympäristöavausten puolustus onnistui" - Kiittää Krista Mikkosta ja EU-ministereitä vastavedosta Jari Lepän metsäkirjeelle	16.7.2021	EU, politiikka, ympäristö, metsä, ilmastomuutos
MT 20.7.2021	Maaseudun Tulevaisuus	EU-ministerit vaativat päätösvaltaa metsiin - Ranskan kollegan tavannut ministeri Leppä: "Olemme yhtä mieltä siitä, että metsäpäätökset kuuluvat jäsenmaille"	20.7.2021	Metsä
HS 21.7.2021	Helsingin Sanomat	Metsä Groupin Ilkka Härmälä: Metsien käsittelyn muuttaminen on viime kädessä metsänomistajien vastuulla	21.7.2021	Talous, metsäteollisuus

MT 16.9.2021	Maaseudun Tulevaisuus	EU:n metsään liittyvät aloitteet voivat aiheuttaa päänvaivaa metsänomistajalle	16.9.2021	Metsä
MT 17.9.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Suomen kanta EU:n metsästrategiaan: Metsäpolitiikan tulee säilyä jäsenmaiden päätäntävällässä	17.9.2021	Metsä
HS 17.9.2021	Helsingin Sanomat	Suomi haluaa pitää metsäpolitiikan omissa käsissään – komission metsästrategiassa nähdään haasteita	17.9.2021	Politiikka, EU
MT 18.9.2021	Maaseudun Tulevaisuus	"Missä on kotimaista metsätaloutta puolustava hallitus?" – MTK:n Mäki-Hakolan mukaan hallitukselta puuttuu näkemys metsäpolitiikan kokonaisuudesta	18.9.2021	Metsä
MT 29.9.2021	Maaseudun Tulevaisuus	EU:n sääteleyhinkua metsänhoidon yksityiskohdissa on vaikea ymmärtää, maakunnalliset metsäneuvostot arvostelevat	29.9.2021	Metsä
MT 4.10.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Ministerit ja metsänomistajajärjestöt kokoontuvat Wieniin puhumaan EU:n metsästrategiasta	4.10.2021	Metsä
MT 6.10.2021a	Maaseudun Tulevaisuus	Metsänomistajajärjestöt vaativat muutosta metsästrategiaan – "Käyttäkää metsäsektorin potentiaalia"	6.10.2021	Metsä
MT 6.10.2021b	Maaseudun Tulevaisuus	Ministeri Leppä metsästrategiasta: "Metsäpolitiikka kuuluu jäsenmaiden kansallisen toimivallan alle"	6.10.2021	Metsä
KL 7.10.2021	Kauppalehti	Krista Mikkonen energian hinnan noususta: "Ilmastopolitiikka on osa ratkaisua, ei ongelmaa"	7.10.2021	Politiikka, EU, ympäristö, energia
MT 11.11.2021	Maaseudun Tulevaisuus	Metsäasioihin puuttuva EU-komissio pantava ruotuun, vetosi MTK:n Marttila – "Huono vuosikerta komissiota ei saa tuhota vuosikymmenten hyvää työtä"	11.11.2021	Metsä
MT 10.12.2021	Maaseudun Tulevaisuus	EU:n metsästrategiaan vaikuttaminen on edelleen käynnissä – MTK:n Tiainen on tyytyväinen tuoreimpaan lausuntoon	10.12.2021	Metsä